

Artikel F

1. Unionen respekterer Medlemsstaternes nationale identitet og deres styreformer, der bygger på demokratiske principper.

2. Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konven-

tion til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af Medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.

3. Unionen tilvejebringer de nødvendige midler for at nå sine mål og gennemføre sin politik.

AFSNIT II

TRAKTAT OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (*)

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

SOM ER BESLUTTET PÅ at skabe grundlag for en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk,

SOM HAR DET FORSÆT gennem fælles handling at sikre økonomiske og sociale fremskridt for deres lande ved at fjerne de skranker, der deler Europa,

SOM SÆTTER DET som et væsentligt mål for deres bestræbelser stadig at forbedre deres folks levevilkår og beskæftigelsesforhold,

SOM ERKENDER, at fjernelsen af bestående hindringer kræver fælles indsats med henblik på at sikre en vedvarende ekspansion, ligevægt i samhandelen og redelig konkurrence,

SOM TILSTRÆBER at styrke enheden i deres økonomier og at fremme disses harmoniske udvikling ved at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindre begunstigede områders stilling,

SOM ØNSKER gennem en fælles handelspolitik at bidrage til gradvis ophævelse af restriktionerne i den internationale samhandel,

SOM ER SINDET at bekræfte den solidaritet, der knytter Europa og de oversøiske lande sammen, og som ønsker at sikre disse lande øget velstand i overensstemmelse med grundsætningerne i De Forenede Nationers Pagt,

SOM HAR SAT SIG FOR ved denne forening af de økonomiske kræfter at bevare og styrke freden og friheden, og som opfordrer de øvrige europæiske folk, der deler dette ideal, til at tilslutte sig disse bestræbelser,

(*) Titlen som ændet ved artikel G, nr. 1), i Traktaten om Den Europæiske Union (i det følgende benævnt TEU).

Nedenfor følger en komplet udgave af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab mod de ændringer, der vil være en følge af ikræfttrædelsen af afsnit II i TEU: »Bestemmelser om ændring af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.«

HAR VEDTAGET at oprette et *europæisk fællesskab*, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Paul Henri SPAAK,
udenrigsminister;

Baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS,
generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Doktor Konrad ADENAUER,
forbundskansler;

Professor dr. Walter HALLSTEIN,
statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Christian PINEAU,
udenrigsminister;

Maurice FAURE,
statssekretær i udenrigsministeriet;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Antonio SEGNI,
ministerpræsident;

Professor Gaetano MARTINO,
udenrigsminister;

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH,
stats- og udenrigsminister;

Lambert SCHAUS,
ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Joseph LUNS,
udenrigsminister;

J. LINTHORST HOMAN,
formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser.

FØRSTE DEL

PRINCIPPERNE

Artikel 1

Ved denne Traktat opretter De Høje Kontraherende Parter indbyrdes et *Europæisk Fællesskab*.

Artikel 2 (*)

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fælles marked og en *økonomisk og monetær union samt gennem iværksættelsen af fælles politikker eller aktioner som omhandlet i artikel 3 og 3 A* at fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, *en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, som respekterer miljøet, en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem Medlemsstaterne.*

Artikel 3 (**)

Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære:

- a) ophævelse, Medlemsstaterne imellem, af told og kvantitative restriktioner ved varers ind- og udførsel, såvel som af alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning,
- b) *indførelse af en fælles handelspolitik,*
- c) *oprettelse af et indre marked ved fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital mellem Medlemsstaterne,*
- d) *indførelse af foranstaltninger vedrørende personers indrejse og færden i det indre marked som fastlagt i artikel 100 C,*
- e) *indførelse af en fælles politik på landbrugs- og fiskeriområdet,*
- f) *indførelse af en fælles politik på transportområdet,*
- g) *gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes,*

- h) indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for det fælles markeds funktion,
- i) *indførelse af en politik på det sociale og arbejdsmarkeds-mæssige område, herunder en europæisk socialfond,*
- j) *styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed,*
- k) *indførelse af en miljøpolitik,*
- l) *styrkelse af fællesskabsindustriens konkurrenceevne,*
- m) *fremme af forskning og teknologisk udvikling,*
- n) *tilskyndelse til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net,*
- o) *bidrag til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau,*
- p) *bidrag til kvalitetsuddannelser og udfoldelsesmuligheder for Medlemsstaternes kulturer,*
- q) *indførelse af en politik vedrørende udviklingssamarbejde,*
- r) *associering af de oversøiske lande og territorier med henblik på at forøge samhandelen og på at fremme den økonomiske og sociale udvikling i fællesskab,*
- s) *bidrag til styrkelse af forbrugerbeskyttelse,*
- t) *indførelse af foranstaltninger på områderne energi, civilbeskyttelse og turisme.*

Artikel 3 A (***)

1. Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal Medlemsstaternes og Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære gennemførelse af en økonomisk politik, der bygger på snæver samordning af Medlemsstaternes økonomiske politikker, på det indre marked og på fastlæggelse af fælles mål, og som føres i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

2. Sideløbende hermed og i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser samt tidsplanen og fremgangsmåderne heri skal dette virke indebære uigenkaldelig fastlåsning af vekselkurserne, der fører til indførelse af en fælles valuta, ECUen, og fastlæggelse og gennemførelse af en fælles penge- og valutakurspolitik, der skal have som hovedmål at fastholde prisstabilitet samt, uden at dette mål berøres heraf, at støtte de generelle

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 2), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 3), i TEU.

(***) Som ændret ved artikel G, nr. 4), i TEU.

økonomiske politikker i Fællesskabet i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

3. Medlemsstaterne og Fællesskabet skal i deres virke handle i overensstemmelse med følgende principper: stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance.

Artikel 3 B (*)

Fællesskabet handler inden for rammerne af de beføjelser og mål, der er tillagt det ved denne Traktat.

På de områder, som ikke hører ind under dets enekompetence, handler Fællesskabet, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af Medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan.

Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne Traktats mål.

Artikel 4 (**)

1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

- et Europa-Parlament
- et Råd
- en Kommission
- en Domstol
- **en Revisionsret.**

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

2. Rådet og Kommissionen bistås af et økonomisk og socialt udvalg **og et revisionsudvalg** med rådgivende funktioner.

Artikel 4 A (***)

De oprettes efter fremgangsmåderne i denne Traktat et europæisk system af centralbanker, i det følgende benævnt »ESCB«, og en europæisk centralbank, i det følgende benævnt »ECB«, som handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt dem ved denne Traktat og ved den statut for ESCB og for

ECB, i det følgende benævnt »ESCB-statutten«, der er knyttet som bilag hertil.

Artikel 4 B (***)

Der oprettes en europæisk investeringsbank, der handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved denne Traktat og ved den statut, der er knyttet som bilag hertil.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne Traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne Traktats målsætning i fare.

Artikel 6 (****)

Inden for denne Traktats anvendelsesområde og med forbehold af dennes særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.

Efter fremgangsmåden i artikel 189 C kan Rådet give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling.

Artikel 7 (*****)

1. Fællesmarkedet gennemføres gradvis i løbet af en overgangsperiode på tolv år.

Overgangsperioden er inddelt i tre etaper, hver på fire år, hvis varighed kan ændres under nedennævnte betingelser.

2. Til hver etape er knyttet et kompleks af foranstaltninger, som skal påbegyndes og videreføres sideløbende.

3. Overgangen fra første til anden etape er betinget af en konstatering af, at de i Traktaten særligt fastsatte mål for den første etape i det væsentlige faktisk er nået, og at forpligtelserne, med forbehold af de i denne Traktat fastsatte undtagelser og fremgangsmåder, er blevet overholdt.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 5), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 6), i TEU.

(***) Som indsat med artikel G, nr. 7), i TEU.

(****) Som ændret ved artikel G), nr. 8), i TEU.

(*****) Artikel 7, 7 A, 7 B og 7 C: Tidligere artikel 8, 8 A, 8 B og 8 C (artikel G, nr. 9), i TEU.

Denne konstatering sker ved udløbet af det fjerde år ved en enstemmig afgørelse af Rådet på grundlag af Kommissionens beretning. Dog kan en Medlemsstat ikke hindre en enstemmig afgørelse under påberåbelse af, at den ikke har opfyldt sine egne forpligtelser. Såfremt der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med et år.

Ved udgangen af det femte år sker Rådets konstatering under de samme betingelser. Hvis der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med endnu et år.

Ved udgangen af det sjette år sker Rådets konstatering med kvalificeret flertal på grundlag af Kommissionens beretning.

4. Inden en måned efter sidstnævnte afstemning kan en Medlemsstat, der er kommet i mindretal, eller, når fornøden stemmeflerhed ikke er nået, enhver af Medlemsstaterne, af Rådet begære udmeldt en voldgiftsinstans, hvis afgørelse er bindende for alle Medlemsstaterne og for Fællesskabets institutioner. Denne voldgiftsinstans består af tre medlemmer, som på forslag af Kommissionen udpeges af Rådet med enstemmighed.

Såfremt Rådet ikke inden en måned efter anmodningen har udpeget voldgiftsinstansens medlemmer, udpeges de af Domstolen, inden endnu en måned er forløbet.

Voldgiftsinstansen udpeger selv sin formand.

Den træffer sin afgørelse senest seks måneder efter den i stk. 3, sidste afsnit, nævnte afstemning i Rådet.

5. Anden og tredje etape kan kun forlænges eller forkortes ved en af Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed truffet beslutning.

6. Bestemmelserne i de foregående stykker kan ikke have til følge, at overgangsperioden forlænges ud over i alt femten år efter denne Traktats ikrafttræden.

7. Med forbehold af de i denne Traktat nævnte undtagelser eller afvigelser skal overgangsperiodens udløb være sidste frist for såvel ikrafttræden af alle fastsatte bestemmelser som for gennemførelsen af alle foranstaltninger, som oprettelsen af fællesmarkedet indebærer.

Artikel 7 A

Fællesskabet vedtager foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992 i henhold til bestemmelserne i denne artikel og i artiklerne 7 B, 7 C og 28,

artikel 57, stk. 2, artikel 59, artikel 70, stk. 1, samt artiklerne 84, 99, 100 A og 100 B, og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat.

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat.

Artikel 7 B

Kommissionen aflægger beretning til Rådet inden den 31. december 1988 og inden den 31. december 1990 om, hvorledes arbejdet med virkeliggørelsen af det indre marked skrider frem under hensyn til den i artikel 7 A fastsatte frist.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastlægger de retningslinjer og betingelser, der er nødvendige for at sikre afbalancerede fremskridt i alle berørte sektorer.

Artikel 7 C

Ved udarbejdelsen af forslagene med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 7 A tager Kommissionen hensyn til omfanget af den indsats, der inden for økonomier på forskellige udviklingstrin må gøres i den periode, i hvilken det indre marked oprettes, og den kan fremsætte forslag om hensigtsmæssige bestemmelser.

Hvis disse bestemmelser tager form af undtagelser, skal de være af midlertidig karakter og medføre de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion.

ANDEN DEL (*)

UNIONSBORGERSKAB

Artikel 8

1. Der indføres et unionsborgerskab.

Unionsborgerskab har enhver, der er statsborger i en Medlemsstat.

2. *Unionsborgerne har de rettigheder og er underkastet de pligter, der er indeholdt i denne Traktat.*

(*) Anden del som indsat ved artikel G, litra C, i TEU.

Artikel 8 A

1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på Medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne Traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Rådet kan vedtage bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve de rettigheder, der er nævnt i stk. 1; medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Rådet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Artikel 8 B

1. Enhver unionsborger, der har bopæl i en Medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, har valget og er valgbar ved kommunale valg i den Medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne Stat. Denne ret udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal vedtage inden den 31. december 1994; de nærmere bestemmelser kan omfatte undtagelser, når specifikke problemer i en Medlemsstat tilsiger dette.

2. Med forbehold af artikel 138, stk. 3, og gennemførelsesbestemmelserne hertil, har enhver unionsborger, der har bopæl i en Medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valget og er valgbar ved valg til Europa-Parlamentet i den Medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne Stat. Denne ret kan udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal vedtage inden den 31. december 1993; de nærmere bestemmelser kan omfatte undtagelser, når specifikke problemer i en Medlemsstat tilsiger dette.

Artikel 8 C

Enhver unionsborger nyder i tredjelande, hvor den Medlemsstat, hvori han er statsborger, ikke er repræsenteret, enhver Medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheders beskyttelse på samme vilkår som statsborgere i denne Medlemsstat. Inden den 31. december 1993 udarbejder Medlemsstaterne indbyrdes de nødvendige regler og indleder de påkrævede internationale forhandlinger med henblik på at sikre denne beskyttelse.

Artikel 8 D

Enhver unionsborger har ret til at indgive andragender til Europa-Parlamentet i medfør af artikel 138 D.

Enhver unionsborger kan henvende sig til den ombudsmandsinstitution, der indføres i overensstemmelse med artikel 138 E.

Artikel 8 E

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg inden den 31. december 1993 og derefter hvert tredje år om gennemførelsen af bestemmelserne i denne del. Denne rapport skal omfatte spørgsmålet om Unionens udvikling.

På grundlag heraf og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, vedtage bestemmelser med henblik på at styrke eller udbygge de rettigheder, der er fastsat i denne del, og det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage disse bestemmelser i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

TREDJE DEL (*)**FÆLLESSKABETS POLITIKKER****AFSNIT I****FRIE VAREBEVÆGELSER****Artikel 9**

1. Fællesskabets grundlag er en toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre Medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning, samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjeland.

2. Bestemmelserne i kapitel 1, første afdeling, og i kapitel 2 i dette afsnit finder anvendelse på varer med oprindelse i Medlemsstaterne, og på de varer hidrørende fra tredjeland, som frit kan omsættes i Medlemsstaterne.

Artikel 10

1. Ved varer, som frit kan omsættes i en Medlemsstat, forstås sådanne fra tredjeland hidrørende varer, for hvilke de af vedkommende Medlemsstat foreskrevne formaliteter i forbindelse med indførslen er blevet opfyldt, og for hvilke denne Medlemsstat har opkrævet gældende told og afgifter med tilsvarende virkning, og for hvilke disse told- og afgiftsbeløb ikke er blevet helt eller delvis godtgjort.

(*) Tredje del, som omfatter tidligere anden og tredje del (artikel G, litra D, i TEU).

2. Kommissionen fastlægger inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden formlerne for det administrative samarbejde, der skal gennemføres med henblik på anvendelsen af artikel 9, stk. 2, idet den tager hensyn til nødvendigheden af i videst muligt omfang at begrænse de formalitetskrav, der stilles til handelen.

Inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden fastsætter Kommissionen de bestemmelser, der i samhandelen mellem Medlemsstaterne skal gælde for varer med oprindelse i en Medlemsstat, og til hvis fremstilling er medgået materialer, der ikke har været pålagt told eller afgifter med tilsvarende virkning, som var gældende for dem i den eksporterende Medlemsstat, eller for hvilke disse told- eller afgiftsbeløb er blevet helt eller delvis godtgjort.

Ved fastsættelsen af disse bestemmelser tager Kommissionen hensyn til reglerne for fjernelsen af tolden inden for Fællesskabet og for den gradvise gennemførelse af den fælles toldtarif.

Artikel 11

Medlemsstaterne træffer enhver passende foranstaltning med henblik på at gøre det muligt for regeringerne inden for de fastsatte frister at opfylde de forpligtelser vedrørende told, som påhviler dem i henhold til denne Traktat.

Kapitel 1

Toldunionen

Første afdeling

Fjernelse af tolden mellem Medlemsstaterne

Artikel 12

Medlemsstaterne afstår fra at indføre ny indbyrdes told ved ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning og fra at forhøje de toldsatser og afgifter, som de anvender i deres indbyrdes samhandel.

Artikel 13

1. Den indførselstold, som er i kraft mellem Medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden i overensstemmelse med de i artiklerne 14 og 15 fastsatte bestemmelser.

2. Afgifter, der har tilsvarende virkning som indførselstold, og som er i kraft mellem Medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden. Kommissionen fastsætter gennem direktiver det tempo, i hvilket afviklingen skal foregå. Den lader sig herved lede af de i artikel 14, stk. 2 og 3, fastsatte bestemmelser og af de direktiver, som Rådet udsteder i medfør af den nævnte artikels stk. 2.

Artikel 14

1. For hver vare udgør den pr. 1. januar 1957 anvendte toldsats den basistoldsats, ud fra hvilken de successive nedsættelser skal foretages.

2. Afviklingstempoet bestemmes på følgende måde:

a) i løbet af første etape gennemføres den første nedsættelse et år efter denne Traktats ikrafttræden; den anden atten måneder derefter; den tredje ved udgangen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden;

b) i løbet af anden etape gennemføres en nedsættelse atten måneder efter etapens begyndelse; anden nedsættelse atten måneder efter den forudgående; tredje nedsættelse gennemføres et år senere;

c) de nedsættelser, der herefter skal gennemføres, foretages i løbet af tredje etape; på forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal tempoet herfor ved udstedelse af direktiver.

3. Ved den første nedsættelse sætter Medlemsstaterne indbyrdes toldsatser i kraft, der for hver vare svarer til basistoldsatsen nedsat med 10 %.

Ved hver senere nedsættelse skal hver Medlemsstat reducere samtlige sine toldsatser, sådan at det samlede toldprovenu, som dette er defineret i stk. 4, mindskes med 10 %, dog således, at nedsættelsen for hver enkelt vare mindst skal udgøre 5 % af basistoldsatsen.

Så længe toldsatsen for en vare overstiger 30 %, skal hver nedsættelse dog mindst udgøre 10 % af basistoldsatsen.

4. For hver Medlemsstat beregnes det i stk. 3 omhandlede samlede toldprovenu ved at multiplicere værdien af den i året 1956 fra de øvrige Medlemsstater hidrørende indførsel med basistoldsatserne.

5. De særlige spørgsmål, der opstår ved anvendelsen af de foregående stykker, løses af Rådet, på forslag af Kommissionen, ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

6. Medlemsstaterne gør over for Kommissionen rede for, hvordan de foran anførte regler for nedsættelse af toldsatserne anvendes. For hver enkelt vares vedkommende søger de at gennemføre en nedsættelse, der svarer til:

— mindst 25 % af basistoldsatsen ved udløbet af første etape;

— mindst 50 % af basistoldsatsen ved udløbet af anden etape.

Kommissionen retter passende henstillinger til Medlemsstaterne, såfremt den finder, at der er fare for, at de i artikel 13 opstillede mål og de i dette stykke fastsatte procenter ikke kan nås.

7. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet kan Rådet ved en med enstemmighed truffet afgørelse ændre bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 15

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan enhver Medlemsstat i løbet af overgangsperioden helt eller delvis suspendere opkrævningen af told på varer indført fra de øvrige Medlemsstater. Den giver de øvrige Medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

2. Medlemsstaterne erklærer sig rede til at nedsætte deres toldsats over for de øvrige Medlemsstater i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i artikel 14, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold gør det muligt.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende Medlemsstater.

Artikel 16

Medlemsstaterne afskaffer, senest ved udgangen af første etape, indbyrdes udførselstold og afgifter med tilsvarende virkning.

Artikel 17

1. Bestemmelserne i artiklerne 9-15, stk. 1, anvendes på finans-toldsatser. Disse satser tages dog ikke i betragtning ved beregningen af det samlede toldprovenu eller ved beregningen af den i artikel 14, stk. 3 og 4, omhandlede sænkning af toldniveauet.

Disse satser nedsættes på hvert trin med mindst 10 % af basistoldsatsen. Medlemsstaterne kan nedsætte dem i et hurtigere tempo end fastsat i artikel 14.

2. Inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen om deres finans-toldsatser.

3. Medlemsstaterne bevarer retten til at erstatte denne told med en intern afgift, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 95.

4. Såfremt Kommissionen finder, at det volder en Medlemsstat alvorlige vanskeligheder at afløse en finans-toldsats, bemyndiger den denne Stat til at opretholde satsen på betingelse af, at den afskaffes senest seks år efter denne Traktats ikrafttræden. Anmodning om sådan bemyndigelse skal foreligge inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden.

Anden afdeling

Oprettelse af den fælles toldtarif

Artikel 18

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at bidrage til udviklingen af den internationale handel og til formindskelse af hindringerne for samhandelen ved at indgå aftaler, der på grundlag af gensidighed og til fælles fordel tager sigte på en sænkning af toldsaterne under det almindelige niveau, som de ville kunne påberåbe sig som følge af oprettelsen af en indbyrdes toldunion.

Artikel 19

1. På de betingelser og med de begrænsninger, som er bestemt i det følgende, fastsættes satserne i den fælles toldtarif som det aritmetiske gennemsnit af de toldsats, der anvendes i de fire toldområder, som Fællesskabet omfatter.

2. Ved udregningen af dette gennemsnit benyttes de af Medlemsstaterne pr. 1. januar 1957 anvendte toldsats.

For så vidt angår den italienske tarif, forstås dog ved den anvendte toldsats den sats, der var gældende før den midlertidige nedsættelse på 10 %. For de positioner, for hvilke tariffen indeholder en konventionalsats, træder denne sats endvidere i stedet for den anvendte sats som ovenfor defineret, såfremt den ikke overstiger sidstnævnte sats med mere end 10 %. Overstiger konventionalsatsen den således definerede anvendte toldsats med mere end 10 %, benyttes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit den anvendte toldsats, forhøjet med 10 %.

For så vidt angår de i liste A opregnede positioner, erstattes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit de anvendte toldsats af de i denne liste nævnte satser.

3. Satserne i den fælles toldtarif må ikke overstige:

- a) 3 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste B;
- b) 10 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste C;
- c) 15 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste D;

d) 25 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste E; såfremt Beneluxlandenes tarif for disse varer indeholder en toldsats, der ikke overstiger 3 %, forhøjes denne sats til 12 % ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit.

4. Liste F fastsætter de toldsatter, der finder anvendelse på de deri opregnede varer.

5. De toldpositionslisten, der er nævnt i denne artikel og i artikel 20, findes i Bilag I til denne Traktat.

Artikel 20

De toldsatter, der skal finde anvendelse på varerne i liste G, fastsættes ved forhandling mellem Medlemsstaterne. Hver Medlemsstat kan til denne liste føje andre varer, hvis samlede værdi dog ikke må overstige 2 % af værdien af dens samlede indførsel fra tredjeland i året 1956.

Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at få disse forhandlinger påbegyndt inden udgangen af det andet år efter denne Traktats ikrafttræden og afsluttet inden udløbet af første etape.

I tilfælde af, at der for visse varer ikke kan opnås enighed inden for disse tidsfrister, fastsætter Rådet, på forslag af Kommissionen, satserne i den fælles toldtarif indtil udgangen af anden etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal.

Artikel 21

1. De tekniske vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med anvendelsen af artiklerne 19 og 20, skal i de to første år efter denne Traktats ikrafttræden på forslag af Kommissionen løses af Rådet ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

2. Inden udløbet af første etape eller senest samtidig med fastsættelsen af toldsatterne træffer Rådet, på forslag af Kommissionen, med kvalificeret flertal beslutning om sådanne tilpasninger, som anvendelsen af bestemmelserne i artiklerne 19 og 20 nødvendiggør af hensyn til den fælles toldtarifs indre harmoni, idet hensyn i særlig grad skal tages til forarbejdningsgraden af de forskellige varer, hvorpå tariffen finder anvendelse.

Artikel 22

Kommissionen afgør inden to år efter denne Traktats ikrafttræden, i hvilket omfang de i artikel 17, stk. 2, omhandlede finanstoldsatter skal benyttes ved beregningen af det i artikel 19, stk. 1, nævnte aritmetiske gennemsnit. Den tager hensyn til det beskyttelselement, som de kan indebære.

Inden seks måneder efter denne afgørelse kan hver medlemsstat kræve, at den i artikel 20 foreskrevne fremgangsmåde anvendes på vedkommende vare, uden at den i denne artikel nævnte begrænsning skal udgøre en hindring herfor.

Artikel 23

1. Men henblik på den gradvise indførelse af den fælles toldtarif ændrer Medlemsstaterne de over for tredjeland anvendte toldsatter på følgende måde:

a) for de toldpositioner, for hvilke de pr. 1 januar 1957 faktisk anvendte satser ikke afviger mere end 15 % fra satserne i den fælles toldtarif, bringes sidstnævnte satser i anvendelse ved udløbet af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden;

b) i de øvrige tilfælde anvender hver Medlemsstat fra samme dato en told, der formindsker forskellen mellem de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser og satserne i den fælles toldtarif med 30 %;

c) denne forskel formindskes yderligere med 30 % ved udløbet af anden etape;

d) for så vidt angår de toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke kendes ved udløbet af første etape, bringer hver Medlemsstat inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse i henhold til artikel 20, de toldsatter i anvendelse, som følger af reglerne i dette stykke.

2. En Medlemsstat, som har opnået den i artikel 17, stk. 4, nævnte bemyndigelse, fritages i dennes gyldighedsperiode for at bringe de foranstående bestemmelser i anvendelse for så vidt angår de toldpositioner, som tilladelsen omfatter. Ved dennes ophør anvender den pågældende Medlemsstat den sats, der følger af anvendelsen af reglerne i foregående stykke.

3. Den fælles toldtarif gennemføres i sin helhed senest ved overgangsperiodens udløb.

Artikel 24

Med henblik på tilpasningen til den fælles toldtarif har Medlemsstaterne ret til at ændre toldsatterne i et hurtigere tempo end i artikel 23 angivet.

Artikel 25

1. Finder Kommissionen, at produktionen i Medlemsstaterne af visse af de i listerne B, C og D nævnte varer ikke er tilstrækkelig til at dække en Medlemsstats forsyninger, samt at disse forsyninger for en væsentlig dels vedkommende traditionelt beror på indførsel fra tredjeland, indrømmer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den pågældende Medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre Medlemsstater kan befrygtes.

2. For så vidt angår varerne i liste E og de varer i liste G, for hvilke toldsatsene er blevet fastsat i medfør af artikel 20, stk. 3, indrømmer Kommissionen, på begæring, en Medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, såfremt en ændring af forsyningskilderne eller utilstrækkelige forsyninger inden for Fællesskabet vil kunne få skadelige virkninger for den pågældende Medlemsstats forarbejdende industrier.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre Medlemsstater kan befrygtes.

3. For så vidt angår de varer, der er opregnet i Bilag II til denne Traktat, kan Kommissionen bemyndige en Medlemsstat til helt eller delvis at suspendere opkrævningen af told efter de gældende satser eller indrømme den toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, på betingelse af at der ikke herved fremkommer alvorlige forstyrrelser på markedet for de nævnte varer.

4. Kommissionen foretager periodiske undersøgelser af de i henhold til denne artikel bevilgede toldkontingenter.

Artikel 26

Kommissionen kan bemyndige en Medlemsstat, som befinder sig i særlige vanskeligheder, til for visse positioner i dens toldtarif at udsætte den nedsættelse eller forhøjelse af toldsatsene, der skal gennemføres i henhold til artikel 23.

Bemyndigelsen kan kun gives for et begrænset tidsrum og kun for et antal toldpositioner, som i alt udgør højst 5 % af værdien af den pågældende Stats indførsel fra tredjeland i det sidste år, for hvilket statistiske oplysninger foreligger.

Artikel 27

Inden udløbet af første etape træffer Medlemsstaterne i fornødent omfang foranstaltninger til en indbyrdes tilnærmelse af deres ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser vedrørende told. Kommissionen retter de i denne henseende nødvendige henstillinger til Medlemsstaterne.

Artikel 28

Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om alle autonome ændringer eller suspensioner af toldsatser i den fælles toldtarif.

Artikel 29

Kommissionen tager under udøvelsen af de hverv, der er betroet den i medfør af denne afdeling, hensyn til:

- a) nødvendigheden af at fremme samhandelen mellem Medlemsstaterne og tredjeland,
- b) udviklingen af konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet i det omfang, denne udvikling medfører en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne,
- c) Fællesskabets behov for forsyninger med råvarer og halvfabrikata, idet den samtidig bør påse, at konkurrencevilkårene mellem Medlemsstaterne med hensyn til færdigvarer ikke fordrejes,
- d) nødvendigheden af at undgå alvorlige forstyrrelser i Medlemsstaternes økonomiske liv og af at sikre en rationel udvikling af produktionen og en forøgelse af forbruget inden for Fællesskabet.

Kapitel 2

Ophævelse af de kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne

Artikel 30

Kvantitative indførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er med forbehold af nedennævnte bestemmelser forbudt mellem Medlemsstaterne.

Artikel 31

Medlemsstaterne afholder sig fra indbyrdes at indføre nye kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Denne forpligtelse gælder dog kun for det liberaliseringsniveau, som er nået på grundlag af de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 truffene afgørelser. Senest seks måneder efter denne Traktats ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen om de i henhold til disse afgørelser opstillede lister over liberaliserede varer. De således bekendtgjorte lister konsolideres mellem Medlemsstaterne.

Artikel 32

Medlemsstaterne afstår fra i deres indbyrdes samhandel at gøre de på tidspunktet for denne Traktats ikrafttræden gældende kontingenter og foranstaltninger med tilsvarende virkning mere restriktive.

Disse kontingenter skal være afskaffet senest ved udløbet af overgangsperioden. De afvikles i løbet af denne periode i overensstemmelse med de nedenfor fastsatte betingelser.

Artikel 33

1. Et år efter denne Traktats ikrafttræden omdanner hver Medlemsstat de bilaterale kontingenter, der er oprettet over for de øvrige Medlemsstater, til globalkontingenter, som uden forskelsbehandling vil kunne udnyttes af samtlige øvrige Medlemsstater.

Samtidig forhøjer Medlemsstaterne disse globalkontingenter således, at der gennemføres en forhøjelse i forhold til det foregående år på mindst 20 % af deres samlede værdi. For hver enkelt vare forhøjes globalkontingenteret dog med mindst 10 %.

Hvert år forhøjes kontingenterne i forhold til det foregående år efter de samme regler og med de samme procenter.

Den fjerde forhøjelse finder sted ved slutningen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden; den femte et år efter påbegyndelsen af anden etape.

2. Såfremt globalkontingenteret for en ikke-liberaliseret vare ligger under 3 % af produktionen i den pågældende Stat, fastsættes senest et år efter denne Traktats ikrafttræden et kontingent på mindst 3 % af denne produktion. Dette kontingent forhøjes til 4 % efter det andet år og til 5 % efter det tredje år. Derefter forhøjer den pågældende Medlemsstat hvert år kontingenteret med mindst 15 %.

Såfremt varen ikke produceres i den pågældende Medlemsstat, fastsætter Kommissionen ved beslutning et passende kontingent.

3. Ved udløbet af det tiende år skal ethvert kontingent svare til mindst 20 % af den indenlandske produktion.

4. Såfremt Kommissionen ved en beslutning fastslår, at indførslen af en vare i to på hinanden følgende år har været mindre end det gældende kontingent, kan dette globalkontingent ikke tages i betragtning ved beregning af globalkontingenternes samlede værdi. I et sådant tilfælde ophæver Medlemsstaten kontingenteringen af den pågældende vare.

5. For de kontingenter, som svarer til mere end 20 % af den indenlandske produktion af vedkommende vare, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal nedsætte den i stk. 1 foreskrevne minimumssats på 10 %. En sådan ændring berører dog ikke forpligtelsen til årligt at forøge globalkontingenternes samlede værdi med 20 %.

6. De Medlemsstater, som har foretaget en mere vidtgående liberalisering end den, de var forpligtet til i henhold til de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 truffne beslutninger, er berettiget til at tage størrelsen af den autonomt liberaliserende import i betragtning ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede samlede årlige forhøjelse på 20 %. Denne beregning kræver Kommissionens forudgående godkendelse.

7. Kommissionen udsteder direktiver for fremgangsmåden og tempoet for afviklingen mellem Medlemsstaterne af de foranstaltninger med tilsvarende virkning som kontingenter, der består på tidspunktet for denne Traktats ikrafttræden.

8. Såfremt Kommissionen finder, at anvendelsen af de i denne artikel fastsatte bestemmelser, navnlig anvendelsen af de heri fastsatte procentsatser, ikke gør det muligt at sikre den i artikel 32, stk. 2, foreskrevne afvikling af kontingenterne, kan Rådet på forslag af Kommissionen, i løbet af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, ændre den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde og især gennemføre en forhøjelse af de fastsatte procentsatser.

Artikel 34

1. Kvantitative udførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er forbudt mellem Medlemsstaterne.

2. Senest ved udløbet af første etape ophæver Medlemsstaterne de kvantitative udførselsrestriktioner og alle de foranstaltninger med tilsvarende virkning, der består ved denne Traktats ikrafttræden.

Artikel 35

Medlemsstaterne erklærer sig rede til over for de andre Medlemsstater at fjerne deres kvantitative ind- og udførselsrestriktioner i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i de foregående artikler, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold tillader det.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende Medlemsstater.

Artikel 36

Bestemmelserne i artiklerne 30-34 er ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi,

eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem Medlemsstaterne.

Artikel 37

1. Medlemsstaterne tilpasser gradvis de statslige handelsmonopoler, således at enhver forskelsbehandling af Medlemsstaternes statsborgere med hensyn til forsynings- og afsætningsvilkår er udelukket fra overgangsperiodens udløb.

Denne artikels bestemmelser finder anvendelse på ethvert organ, gennem hvilket en Medlemsstat, de jure eller de facto, direkte eller indirekte, kontrollerer, leder eller øver mærkbar indflydelse på indførelse eller udførelse mellem Medlemsstaterne. Disse bestemmelser finder også anvendelse på statskoncessionerede monopoler.

2. Medlemsstaterne afholder sig fra at indføre nye foranstaltninger, som strider mod de i stk. 1 anførte principper, eller som begrænser rækkevidden af de artikler, der angår afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne.

3. Tempoet for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er foreskrevet i stk. 1, skal tilpasses den i artiklerne 30-34 foreskrevne fjernelse af kvantitative restriktioner for de samme varer.

Såfremt en vare kun er underkastet et statsligt handelsmonopol i en eller flere af Medlemsstaterne, kan Kommissionen bemyndige de andre Medlemsstater til, så længe den i stk. 1 nævnte tilpasning ikke har fundet sted, at anvende beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

4. I tilfælde af, at et statsligt handelsmonopol indebærer en regulering, der tilsigter at lette afsætningen eller sikre en bedre udnyttelse af landbrugsprodukter, skal der ved anvendelse af bestemmelserne i denne artikel sikres tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, idet hensyn tages til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres.

5. Medlemsstaternes forpligtelser gælder kun i det omfang, de er forenelige med bestående internationale aftaler.

6. Fra begyndelsen af første etape udfærdiger Kommissionen henstillinger vedrørende den nærmere udformning af og tempoet for gennemførelsen af den i denne artikel omhandlede tilpasning.

AFSNIT II

LANDBRUGET

Artikel 38

1. Fællesmarkedet omfatter tillige landbruget og handelen med landbrugsvarer. Ved landbrugsvarer forstås jordbrugsprodukter, husdyrbrugsprodukter og fiskeriprodukter samt varer, der direkte er forbundet med disse produkter, og som har undergået en første bearbejdning.

2. Bestemmelserne vedrørende fællesmarkedets oprettelse finder anvendelse på landbrugsvarer, medmindre andet er bestemt i artiklerne 39-46.

3. De varer, på hvilke bestemmelserne i artiklerne 39-46 finder anvendelse, er opregnet i listen i Bilag II til denne Traktat. Dog træffer Rådet senest to år efter Traktatens ikrafttræden med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen beslutning om, hvilke yderligere varer der skal optages på denne liste.

4. Fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarerne ledsages af udformningen af en for Medlemsstaterne fælles landbrugspolitik.

Artikel 39

1. Den fælles landbrugspolitik har til formål:

- a) at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften,
- b) herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer,
- c) at stabilisere markederne,
- d) at sikre forsyningerne,
- e) at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

2. Ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige foranstaltninger, som den kan medføre, tages der hensyn til:

- a) landbrugserhvervens særlige karakter, der følger af landbrugs sociale struktur og af de strukturelle og

naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder,

- b) nødvendigheden af, at ønskelige tilpasninger gennemføres gradvis,
- c) den kendsgerning, at landbruget i Medlemsstaterne udgør en sektor, som er snævert forbundet med økonomien som helhed.

Artikel 40

1. Medlemsstaterne udvikler den fælles landbrugspolitik gradvis i løbet af overgangsperioden og fastlægger den senest ved udløbet af denne periode.

2. Med henblik på at nå de i artikel 39 nævnte mål oprettes en fælles ordning af markederne for landbrugsvarer.

Alt efter varernes art skal denne markedsordning antage en af nedennævnte former:

- a) fælles konkurrenceregler,
- b) en tvungen samordning af de forskellige nationale markedsordninger,
- c) en europæisk markedsordning.

3. Den fælles ordning under en af de i stk. 2 nævnte former kan omfatte alle foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de i artikel 39 fastsatte mål, især prisregulering, støtte til såvel produktion som afsætning af de forskellige varer, oplagrings- og udligningsordninger samt fælles ordninger til stabilisering af ind- eller udførsel.

Den fælles ordning skal begrænses til at forfølge de i artikel 39 anførte mål og bør udelukke enhver form for forskelsbehandling af Fællesskabets producenter eller forbrugere.

En eventuel fælles prispolitik skal baseres på fælles kriterier og ensartede beregningsmetoder.

4. Med henblik på at muliggøre, at formålet med den i stk. 2 omhandlede fælles ordning nås, kan der oprettes et eller flere struktur- og garantifonde for landbruget.

Artikel 41

Med henblik på at nå de i artikel 39 anførte mål kan der inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik navnlig fastsættes bestemmelser om:

- a) en effektiv samordning af de bestræbelser, der udfoldes inden for den faglige uddannelses, forskningens og den landbrugsfaglige oplysnings område; denne samordning kan indebære, at projekter eller institutioner finansieres i fællesskab,
- b) fælles foranstaltninger med henblik på udvidelse af forbruget af visse varer.

Artikel 42

Bestemmelserne i kapitlet om konkurrenceregler finder kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, Rådet beslutter dette inden for rammerne af de bestemmelser og i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 43, stk. 2 og 3, samt under hensyntagen til den i artikel 39 angivne målsætning.

Rådet kan især tillade ydelse af støtte:

- a) med henblik på at beskytte bedrifter, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold,
- b) inden for rammerne af økonomiske udviklingsprogrammer.

Artikel 43

1. Med henblik på at fastlægge retningslinjerne for en fælles landbrugspolitik sammenkalder Kommissionen, så snart denne Traktat er trådt i kraft, Medlemsstaterne til en konference for at foretage en sammenligning af deres landbrugspolitik, især ved at opstille en opgørelse over deres produktionsmuligheder og behov.

2. Inden to år efter denne Traktats ikrafttræden fremlægger Kommissionen, under hensyntagen til arbejdet på den i stk. 1 nævnte konference og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg, forslag vedrørende udarbejdelse og iværksættelse af den fælles landbrugspolitik, herunder også om afløsning af nationale markedsordninger med en af de i artikel 40, stk. 2, nævnte former for fælles ordning, såvel som om iværksættelsen af de i dette afsnit særligt nævnte foranstaltninger.

Disse forslag skal tage hensyn til sammenhængen mellem de landbrugsspørgsmål, som er omhandlet i dette afsnit.

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder Rådet, med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal, forordninger eller direktiver eller vedtager beslutninger uden herved at begrænse rækkevidden af sine eventuelle henstillinger.

3. Rådet kan under de i foregående stykke anførte betingelser med kvalificeret flertal vedtage at lade den i artikel 40, stk. 2, omhandlede fælles ordning afløse nationale markedsordninger, såfremt:

- a) den fælles ordning yder Medlemsstater, der modsætter sig en sådan afløsning, og som har en national ordning for vedkommende produktion, tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, når der tages hensyn til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres, og
- b) denne ordning sikrer samhandelen inden for Fællesskabet betingelser svarende til dem, der gælder på et nationalt marked.

4. Såfremt der er tilvejebragt en fælles ordning for visse råvarer, medens der endnu ikke findes en fælles ordning for de hertil svarende forarbejdede produkter, kan de pågældende råvarer indføres fra lande uden for Fællesskabet, hvis de anvendes til fremstilling af forarbejdede produkter, som er bestemt til udførsel til tredjeland.

Artikel 44

1. For så vidt den gradvise afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne kan føre til sådanne priser, at virkeliggørelse af de i artikel 39 fastsatte mål bringes i fare, er det i overgangsperioden enhver Medlemsstat tilladt for visse varers vedkommende at anvende en mindsteprisordning i stedet for kontingenter, uden forskelsbehandling og kun i det omfang, det ikke hæmmer den i artikel 45, stk. 2, nævnte udvidelse af samhandelen, således at indførslen, hvis priserne er lavere end mindstepriserne:

- enten midlertidigt kan suspenderes eller nedskæres,
- eller betingelse af, at den finder sted til priser, som er højere end den for den pågældende vare fastsatte mindstepris.

I sidstnævnte tilfælde fastsættes mindstepriserne eksklusive told.

2. Mindstepriserne må hverken medføre en formindskelse af den mellem Medlemsstaterne ved denne Traktats ikrafttræden bestående samhandel eller hindre en gradvis udvidelse af denne. Mindstepriserne må ikke anvendes på en sådan måde, at de hindrer udviklingen af en naturlig præference mellem Medlemsstaterne.

3. Så snart denne Traktat er trådt i kraft, fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen objektive kriterier for opbygning af mindsteprissystemer og for fastsættelse af mindstepriser.

Disse kriterier skal især tage hensyn til de gennemsnitlige indenlandske produktionsomkostninger i den Medlemsstat, som anvender mindsteprisen, til de enkelte virksomheders stilling i forhold til disse gennemsnitlige produktionsomkostninger og til nødvendigheden af inden for fællesmarkedet gradvis at forbedre landbrugets driftsvilkår og fremme den nødvendige tilpasning og specialisering.

Af hensyn til de tekniske fremskridt og for at fremskynde disse samt for gradvis at nærme priserne inden for fællesmarkedet til hinanden foreslår Kommissionen tillige en fremgangsmåde til revision af disse kriterier.

Disse kriterier såvel som fremgangsmåden ved deres revision skal fastsættes af Rådet med enstemmighed i løbet af de tre første år efter denne Traktats ikrafttræden.

4. Indtil Rådets beslutning træder i kraft, kan Medlemsstaterne fastsætte mindstepriserne på betingelse af, at de på forhånd underretter Kommissionen og de øvrige Medlemsstater herom med henblik på at give disse adgang til at fremsætte deres bemærkninger.

Så snart Rådets beslutning er truffet, fastsætter Medlemsstaterne mindstepriserne på grundlag af de kriterier, der er fastsat på den ovenfor beskrevne måde.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal korrigere de af Medlemsstaterne truffne afgørelser, såfremt de ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte kriterier.

5. Såfremt det ved begyndelsen af tredje etape endnu ikke har været muligt at fastsætte de ovennævnte objektive kriterier for visse varers vedkommende, kan Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal ændre de mindstepriser, der anvendes på disse varer.

6. Ved overgangsperiodens udløb opstilles en fortegnelse over endnu gældende mindstepriser. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med et flertal på 9 stemmer efter den i artikel 148, stk. 2, første afsnit, fastsatte vægtfordeling, den ordning, der skal anvendes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

Artikel 45

1. Indtil de nationale ordninger afløses af en af de i artikel 40, stk. 2, omhandlede former for en fælles ordning, fremmes udviklingen af samhandelen for så vidt angår de varer, for hvilke der i visse Medlemsstater findes:

- bestemmelser, hvis formål er at sikre indenlandske producenter afsætning af deres produktion, og

— et importbehov,

ved afslutning af langtidsaftaler eller -kontrakter mellem eksporterende og importerende Medlemsstater.

Disse aftaler eller kontrakter skal sigte mod gradvis at fjerne al forskelsbehandling ved anvendelsen af disse bestemmelser over for de forskellige producenter i Fællesskabet.

Disse aftaler eller kontrakter afsluttes i løbet af første etape under hensyntagen til princippet om gensidighed.

2. For så vidt angår mængderne baseres disse aftaler eller kontrakter på det gennemsnitlige omfang af samhandelen mellem Medlemsstaterne for de pågældende varers vedkommende i de sidste tre år inden denne Traktats ikrafttræden, og de forudsætter en forøgelse af dette omfang inden for rammerne af de foreliggende behov under hensyntagen til de traditionelle handelsveje.

For så vidt angår priserne, skal disse aftaler eller kontrakter gøre det muligt for producenterne at afsætte de aftalte mængder til priser, der gradvis nærmer sig dem, som købslandets producenter opnår ved salg på hjemmemarkedet.

Den gradvise tilnærmelse til disse priser skal gennemføres så regelmæssigt som muligt og være tilendebragt senest ved udløbet af overgangsperioden.

Priserne fastsættes ved forhandling mellem de pågældende parter inden for rammerne af de direktiver, som Kommissionen udfærdiger vedrørende anvendelsen af de to foregående afsnit.

Forlænges første etape, sker opfyldelsen af aftaler eller kontrakter på de vilkår, der gælder ved slutningen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden, ligesom forpligtelserne til at forøge mængderne og til at tilpasse priserne udskydes indtil overgangen til anden etape.

Medlemsstaterne udnytter alle de muligheder, som deres lovbestemmelser, navnlig på importpolitikens område, åbner med henblik på at sikre afslutningen og opfyldelsen af disse aftaler eller kontrakter.

3. I det omfang, Medlemsstaterne har behov for råvarer til fremstilling af varer, der er bestemt til udførsel til lande uden for Fællesskabet i konkurrence med tredjelandets varer, skal disse aftaler eller kontrakter ikke være til hinder for indførsel fra tredjeland af de til dette formål bestemte råvarer. Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse, hvis Rådet med enstemmighed beslutter at give bevilling til betalinger, der er nødvendige for at udligne merprisen for indførsel på grundlag af sådanne aftaler eller kontrakter sammenlignet med de for tilsvarende leverancer på verdensmarkedet gældende priser.

Artikel 46

Såfremt en vare i en Medlemsstat er underkastet en national markedsordning eller en anden indenlandsk regulering med tilsvarende virkning, som i konkurrencemæssig henseende påvirker en lignende produktion i en anden Medlemsstat, pålægger Medlemsstaterne vedkommende vare en udligningsafgift ved indførslen fra den Medlemsstat, i hvilken markedsordningen eller reguleringen findes, medmindre denne Medlemsstat pålægger en udligningsafgift ved udførslen.

Kommissionen fastsætter disse afgifter på det niveau, som er nødvendigt for at genoprette ligevægten; den kan ligeledes tillade anvendelsen af andre foranstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

Artikel 47

Det økonomiske og sociale Udvalgs landbrugssektion står til disposition for Kommissionen med henblik på i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 197 og 198 at forberede Udvalgets drøftelser vedrørende de opgaver, som er pålagt det i dette afsnit af Traktaten.

AFSNIT III

DEN FRIE BEVÆGELIGHED FOR PERSONER, TJENESTEYDELSER OG KAPITAL

Kapitel 1

Arbejdskraften

Artikel 48

1. Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet gennemføres senest ved overgangsperiodens udløb.

2. Den forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af Medlemsstaternes arbejdstagere for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår.

3. Med forbehold af de begrænsninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed, indebærer den retten til:

a) at søge faktisk tilbudte stillinger;

b) frit at bevæge sig inden for Medlemsstaternes område i dette øjemed;

Artikel 50

Inden for rammerne af et fælles program fremmer Medlemsstaterne udvekslingen af unge arbejdstagere.

c) at tage ophold i en af Medlemsstaterne for der at have beskæftigelse i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for indenlandske arbejdstageres beskæftigelse;

Artikel 51

På forslag af Kommissionen vedtager Rådet med enstemmighed de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre vandrende arbejdstagere og deres ydelsesberettigede pårørende:

d) at blive boende på en Medlemsstats område på de af Kommissionen ved gennemførelsesforordninger fastsatte vilkår efter at have haft ansættelse der.

4. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for ansættelser i den offentlige administration.

Artikel 49

Så snart denne Traktat er trådt i kraft, vedtager Rådet **efter fremgangsmåden i artikel 189 B** og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg ved udstedelse af direktiver eller forordninger de foranstaltninger, der er nødvendige for gradvis at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, således som denne er bestemt i artikel 48, især ved at: (*)

a) sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på at indrømme og opretholde retten til ydelser og på beregning af disse;

b) betaling af ydelser til personer, der bor inden for Medlemsstaternes områder.

Kapitel 2

a) sikre et snævert samarbejde mellem de nationale arbejdskraftmyndigheder;

Etableringsretten

b) afskaffe efter en gradvis gennemført plan sådanne administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis samt de for adgangen til ledige stillinger fastsatte frister, som hidrører enten fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem Medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville hindre arbejdskraftens frie bevægelighed;

Artikel 52

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal de restriktioner, som hindrer statsborgere i en Medlemsstat i frit at etablere sig på en anden Medlemsstats område, gradvis ophæves i løbet af overgangsperioden. Denne gradvise ophævelse skal også omfatte hindringer for, at statsborgere i en Medlemsstat, bosat på en Medlemsstats område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber.

c) afskaffe efter en gradvis gennemført plan alle frister og andre begrænsninger, som er fastsat enten i indenlandsk lovgivning eller i aftaler, der tidligere er indgået mellem Medlemsstaterne, og som byder arbejdstagere fra de øvrige Medlemsstater andre vilkår for det frie beskæftigelsesvalg end dem, der gælder for indenlandske arbejdstagere;

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet vedrørende kapitalen indebærer etableringsfriheden adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed samt til at oprette og lede virksomheder, herunder navnlig selskaber i den i artikel 58, stk. 2, anførte betydning, på de vilkår, som i etableringslandets lovgivning er fastsat for landets egne statsborgere.

d) iværksætte ordninger, der kan formidle og skabe ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet på en måde, som udelukker alvorlig fare for levestandarden og beskæftigelsen i de forskellige egne og industrier.

Artikel 53

Med forbehold af de bestemmelser, der er fastsat i denne Traktat, indfører Medlemsstaterne ikke nye begrænsninger i adgangen for andre Medlemsstaters statsborgere til at etablere sig på vedkommende Stats område.

(*) Indledningsafsnittet som ændret ved artikel G, nr. 10), i TEU.

Artikel 54

1. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet vedtager Rådet inden udløbet af første etape med enstemmighed en almindelig plan for ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter sit forslag for Rådet i løbet af de to første år af første etape.

For hvert erhvervsområde fastsætter planen de almindelige betingelser for virkeliggørelsen af etableringsfriheden og i særdeleshed etaperne herfor.

2. *Efter fremgangsmåden i artikel 189 B* og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg udsteder Rådet direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape af etableringsfriheden inden for en bestemt erhvervsgrænse. (*)

3. Rådet og Kommissionen udfører de opgaver, som er overdraget dem i henhold til ovennævnte bestemmelser, navnlig ved:

- a) i almindelighed i første række at behandle de erhverv, for hvis vedkommende etableringsfrihed i særlig grad vil fremme udviklingen af produktion og handel;
- b) at sikre et snævert samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder med henblik på at lære de særlige forhold at kende, der gør sig gældende inden for Fællesskabet på de forskellige erhvervsområder;
- c) at ophæve de administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis, som hidrører fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem Medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville være en hindring for etableringsfriheden;
- d) at påse, at arbejdstagere fra en Medlemsstat, som er beskæftiget på en anden Medlemsstats område, kan forblive på dette område for der at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, såfremt de opfylder de betingelser, som de skulle opfylde, hvis de kom ind i denne Stat på det tidspunkt, hvor de ville påbegynde denne virksomhed;

e) at gøre det muligt for statsborgere i en Medlemsstat at erhverve og udnytte fast ejendom, der ligger i en anden Medlemsstat, for så vidt dette ikke strider mod principperne i artikel 39, stk. 2;

f) at lade den gradvise fjernelse af hindringerne for etableringsfriheden inden for hver af de pågældende erhvervsgrænse gælde både betingelserne for at oprette agenturer, filialer eller datterselskaber på en Medlemsstats område, og betingelserne for, at personale fra hovedvirksomheden kan indtræde i disses ledende eller kontrollerende organer;

g) i det nødvendige omfang og med det formål at gøre dem lige byrdefulde at samordne de garantier, som kræves i Medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser;

h) at sikre, at etableringsvilkårene ikke fordrejes som følge af støtteforanstaltninger fra Medlemsstaternes side.

Artikel 55

Virksomhed, som varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en Medlemsstat, er i den pågældende Stat ikke omfattet af bestemmelserne i dette kapitel.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal undtage visse erhverv fra bestemmelserne i dette kapitel.

Artikel 56

1. Bestemmelserne i dette kapitel og de forholdsregler, der træffes i medfør heraf, udelukker ikke anvendelse af love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der indeholder særlige regler for fremmede statsborgere, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb med enstemmighed direktiver om samordning af ovennævnte love og administrativt fastsatte bestemmelser. Efter udløbet af anden etape udsteder Rådet dog *efter fremgangsmåden i artikel 189 B* direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt Medlemsstat er fastsat administrativt. (**)

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel G, nr. 11), i TEU.

(**) Stk. 2 som ændret ved artikel G, nr. 12), i TEU.

Artikel 57()*

1. For at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udsteder Rådet *efter fremgangsmåden i artikel 189 B* direktiver om gensidig anerkendelse af erksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

2. *Med samme mål for øje udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb direktiver om samordning af Medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder direktiver, hvis gennemførelse i mindst én af Medlemsstaterne medfører en ændring af bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B.*

3. For så vidt angår udøvelse af lægegerning eller lignende virksomhed eller af farmaceutisk virksomhed, forudsætter den gradvise ophævelse af restriktionerne en samordning af de betingelser, der er opstillet af de forskellige Medlemsstater for udøvelse af sådanne erhverv.

Artikel 58

Selskaber, som er oprettet i overensstemmelse med en Medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, ligestilles for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel med personer, der er statsborgere i Medlemsstaterne.

Ved selskaber forstås privatretlige selskaber, heri indbefattet kooperative selskaber, samt alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privatretten, med undtagelse af selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje.

Kapitel 3

Tjenesteydelser

Artikel 59

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, gradvis afskaffes i løbet af overgangsperioden, for så vidt angår statsborgere i Medlemsstaterne, der er bosat i et andet af Fællesskabets lande end modtageren af den pågældende ydelse.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 13), i TEU.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal vedtage at udstrække anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel til tjenesteydere, der er statsborgere i tredjeland og bosat inden for Fællesskabet.

Artikel 60

Som tjenesteydelser i denne Traktats forstand betragtes de ydelser, der normalt udføres mod betaling, i det omfang de ikke omfattes af bestemmelserne vedrørende den frie bevægelighed for varer, kapitel og personer.

Tjenesteydelserne omfatter især:

- a) virksomhed af industriel karakter,
- b) virksomhed af handelsmæssig karakter,
- c) virksomhed af håndværksmæssig karakter,
- d) de liberale erhvervs virksomhed.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet om etableringsretten kan tjenesteyderen midlertidigt udøve sin virksomhed i det land, hvor ydelsen præsteres, på samme vilkår, som det pågældende land fastsætter for sine egne statsborgere.

Artikel 61

1. Den frie udveksling af tjenesteydelser på transportområdet omfattes af bestemmelserne i afsnittet vedrørende transport.

2. Liberaliseringen af de af bankernes og forsikrings-selskabernes tjenesteydelser, som er forbundet med kapitalbevægelser, skal gennemføres sideløbende med den gradvise liberalisering af kapitalbevægelserne.

Artikel 62

Medmindre andet er bestemt i denne Traktat, må Medlemsstaterne ikke indføre nye begrænsninger i den frihed til udveksling af tjenesteydelser, der faktisk er opnået ved Traktatens ikrafttræden.

Artikel 63

1. Inden udløbet af første etape vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet med enstemmighed en almindelig plan for afskaffelse af bestående begrænsninger i den fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet herom i løbet af de to første år af første etape.

Planen fastsætter for hver kategori af tjenesteydelser de almindelige vilkår og etaperne for liberaliseringen.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Europa-Parlamentet udsteder Rådet, indtil udgangen af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape i liberaliseringen af en bestemt tjenesteydelse.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede forslag og beslutninger skal i almindelighed i første række tage sigte på tjenesteydelser, som direkte påvirker produktionsomkostningerne, eller hvis liberalisering bidrager til at lette vareudvekslingen.

Artikel 64

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at gennemføre liberaliseringen af tjenesteydelser i videre udstrækning, end de er forpligtet til i henhold til de direktiver, der er udstedt i medfør af artikel 63, stk. 2, hvis deres almindelige økonomiske situation og forholdene i vedkommende erhvervsgrænser gør det muligt.

Kommissionen retter henstillinger til de pågældende Medlemsstater herom.

Artikel 65

Så længe begrænsningerne i den fri udveksling af tjenesteydelser ikke er afskaffet, anvender hver Medlemsstat dem over for alle de i artikel 59, stk. 1, omhandlede tjenesteydere, uanset disses nationalitet eller opholdssted.

Artikel 66

Bestemmelserne i artiklerne 55-58 finder anvendelse på det i dette kapitel omhandlede sagsområde.

Kapitel 4

Kapital og betalinger (*)

Artikel 67

1. I det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, afskaffer Medlemsstaterne gradvis i løbet af overgangsperioden indbyrdes restriktioner for kapitalbevægelser, såfremt kapitalen tilhører personer, der er bosat eller har hjemsted i Medlemsstaterne, ligesom de ophæver enhver forskelsbehandling,

der støttes på parternes nationalitet eller bopæl eller på stedet for kapitalens anbringelse.

2. Løbende betalinger i forbindelse med kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne frigøres for alle restriktioner senest ved udløbet af første etape.

Artikel 68

1. Medlemsstaterne udsteder på områder, der omhandles i dette kapitel, så liberalt som muligt valuta-bevillinger i det omfang, disse endnu er nødvendige efter denne Traktats ikrafttræden.

2. Såfremt en Medlemsstat anvender sine indenlandske bestemmelser vedrørende kapitalmarkedet og långivningen på kapitalbevægelser, der er liberaliseret i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, skal det ske uden forskelsbehandling.

3. Lån, der er bestemt til direkte eller indirekte at finansiere en Medlemsstat eller dens lokale offentlige organer, kan kun emitteres eller anbringes i andre Medlemsstater, såfremt de pågældende Stater er blevet enige herom. Denne bestemmelse hindrer ikke anvendelsen af artikel 22 i Protokollen vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank.

Artikel 69

På forslag af Kommissionen, som med henblik herpå rådfører sig med det i artikel 105 omhandlede monetære Udvalg, udsteder Rådet med enstemmighed i løbet af de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver om den gradvise gennemførelse af bestemmelserne i artikel 67.

Artikel 70

1. For så vidt angår kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne og tredjeland, foreslår Kommissionen Rådet foranstaltninger til gradvis samordning af Medlemsstaternes valutapolitik. Rådet udsteder med kvalificeret flertal direktiver herom. Det bestræber sig på at nå den størst mulige liberalisering. For foranstaltninger, der udgør et tilbageskridt med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelser, kræves der enstemmighed.

2. Kan foranstaltninger, der er truffet i medfør af foregående stykke, ikke fjerne forskellene mellem Medlemsstaternes valutabestemmelser, og skulle disse forskelle tilskynde personer, der er bosiddende eller har hjemsted i en af Medlemsstaterne, til at benytte de i artikel 67 nævnte lettelser for overførsel inden for Fællesskabet til at omgå de i en Medlemsstat over for tredjeland gældende bestemmelser, kan denne Stat efter at have rådført sig med de øvrige Medlemsstater og

(*) Overskriften som ændret ved artikel G, nr.14), i TEU.

Kommissionen træffe egnede forholdsregler med henblik på at fjerne disse vanskeligheder.

Finder Rådet, at disse forholdsregler begrænser de frie kapitalbevægelser inden for Fællesskabet ud over, hvad der er nødvendigt for at fjerne de i foregående afsnit nævnte vanskeligheder, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre eller ophæve disse forholdsregler.

Artikel 71

Medlemsstaterne bestræber sig på hverken at indføre nye valutarestriktioner inden for Fællesskabet, der påvirker kapitalbevægelserne og de løbende betalinger i forbindelse hermed, eller at skærpe gældende regler.

De erklærer sig rede til, i det omfang deres økonomiske situation, herunder især deres betalingsbalances stilling, tillader det, at gå videre i liberaliseringen på kapitalområdet end forudset i de foregående artikler.

Kommissionen kan efter indhentet udtalelse fra Det monetære Udvalg rette henstillinger til Medlemsstaterne herom.

Artikel 72

Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om de kapitalbevægelser til eller fra tredjeland, som de har kendskab til. Kommissionen kan i denne forbindelse fremsætte sådanne udtalelser til Medlemsstaterne, som den finder formålstjenlige.

Artikel 73

1. Såfremt kapitalbevægelserne medfører forstyrrelser i kapitalmarkedets funktion i en Medlemsstat, bemyndiger Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg den pågældende Stat til på kapitalbevægelsesområdet at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde bemyndigelsen og ændre nævnte vilkår og udformning.

2. En Medlemsstat, der er i vanskeligheder, kan dog selv træffe de ovennævnte foranstaltninger, såfremt det på grund af disses hemmelige eller hastende karakter måtte være nødvendigt. Kommissionen og Medlemsstaterne skal underrettes om disse foranstaltninger senest på tidspunktet for deres ikrafttræden. I denne tilfælde kan Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg beslutte, at den pågældende Stat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Artikel 73 A (*)

Fra den 1. januar 1994 erstattes artikel 67-73 af artikel 73 B-73 G.

Artikel 73 B (*)

1. *Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne indbyrdes og mellem Medlemsstaterne og tredjelande forbudt.*

2. *Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for betalinger mellem Medlemsstaterne indbyrdes og mellem Medlemsstaterne og tredjelande forbudt.*

Artikel 73 C (*)

1. *Bestemmelserne i artikel 73 B berører ikke anvendelsen over for tredjelande af restriktioner, der den 31. december 1993 eksisterer i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning med hensyn til sådanne kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder.*

2. *Idet det tilstræbes at virkeliggøre målsætningen om fri kapitalbevægelighed mellem Medlemsstater og tredjelande i den størst mulige udstrækning, og uden at de øvrige kapitler i denne Traktat berøres heraf, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger om kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder. Der kræves enstemmighed ved vedtagelse i henhold til dette stykke af foranstaltninger, som er et tilbageskridt i fællesskabslovgivningen med hensyn til liberaliseringen af kapitalbevægelser til eller fra tredjelande.*

Artikel 73 D (*)

1. *Bestemmelserne i artikel 73 B griber ikke ind i Medlemsstaternes ret til:*

a) *at anvende de relevante bestemmelser i deres skatte-lovgivning, som sonderer imellem skatteydere, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret;*

(*) Artikel 73 A-73 H som indsat ved artikel G, nr. 15), i TEU.

b) at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre overtrædelser af deres nationale ret og forskrifter, især på skatte- og afgiftsområdet og i forbindelse med tilsynet med finansielle institutioner, eller til af administrative eller statistiske hensyn at fastlægge procedurer for anmeldelse af kapitalbevægelser eller til at træffe foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

2. Bestemmelserne i dette kapitel griber ikke ind i muligheden for at anvende sådanne restriktioner for etableringsretten, der er forenelige med denne Traktat.

3. De foranstaltninger og fremgangsmåder, der er nævnt i stk. 1 og 2, må ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den fri bevægelighed for kapital og betalinger, som defineret i artikel 73 B.

Artikel 73 E (*)

Uanset artikel 73 B er de Medlemsstater, der den 31. december 1993 er omfattet af en dispensation på grundlag af gældende fællesskabsret, berettiget til senest indtil den 31. december 1995 at opretholde de restriktioner for kapitalbevægelser, der er tilladt i kraft af de dispensationer, som gælder på nævnte tidspunkt.

Artikel 73 F (*)

Hvis kapitalbevægelser til eller fra tredjelande under ganske særlige omstændigheder medfører eller truer med at medføre alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, træffe beskyttelsesforanstaltninger for en periode på højst seks måneder over for tredjelande, hvis sådanne foranstaltninger er strengt nødvendige.

Artikel 73 G (*)

1. Hvis en handling fra Fællesskabets side i de i artikel 228 A omhandlede tilfælde skønnes nødvendig, kan Rådet efter fremgangsmåden i artikel 228 A træffe de nødvendige hasteforanstaltninger med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger over for de berørte tredjelande.

2. Med forbehold af artikel 224, og så længe Rådet ikke har truffet foranstaltninger i medfør af stk. 1, kan en Medlemsstat af alvorlige politiske grunde af hastende karakter træffe ensidige foranstaltninger over for et tredjeland med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger.

Kommissionen og de øvrige Medlemsstater underrettes om sådanne foranstaltninger senest på dagen for deres ikrafttrædelse.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte, at den pågældende Medlemsstat skal ændre eller ophæve de pågældende foranstaltninger. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om en sådan afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 73 H (*)

Indtil den 1. januar 1994 gælder følgende bestemmelser:

1) I det omfang fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer er gennemført mellem Medlemsstaterne i medfør af denne Traktat, forpligter hver Medlemsstat sig til at tillade betalinger, som vedrører udveksling af varer, tjenesteydelser og kapital, samt overførsler af kapital og lønninger, i den Medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller adressaten opholder sig.

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at liberalisere deres betalinger ud over det i ovenstående afsnit foreskrevne, i det omfang deres økonomiske situation i almindelighed og deres betalingsbalances stilling i særdeleshed tillader det.

2) I det omfang udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt kapitalbevægelserne kun er begrænset af restriktioner vedrørende de hertil knyttede betalinger, anvendes bestemmelserne i dette kapitel og i kapitlerne om ophævelse af kvantitative restriktioner og om liberalisering af tjenesteydelser analogt med henblik på gradvis at afskaffe disse restriktioner.

3) Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre nye indbyrdes restriktioner for overførsler i forbindelse med de usynlige transaktioner, som er opregnet i listen i bilag III til denne Traktat.

Den gradvise afskaffelse af bestående restriktioner gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 63-65, i det omfang den ikke omfattes af reglerne i stk. 1 og 2 eller af de øvrige bestemmelser i dette kapitel.

4) Såfremt det viser sig nødvendigt, træffer Medlemsstaterne aftale om foranstaltninger for at muliggøre de i denne artikel omhandlede betalinger og overførsler; disse foranstaltninger må ikke stride mod de i denne Traktat anførte mål.

(*) Artikel 73 A-73 H som indsat med artikel G, nr. 15), i TEU.

AFSNIT IV

TRANSPORT

Artikel 74

På det i dette afsnit omhandlede sagsområde søger Medlemsstaterne at nå Traktatens mål inden for rammerne af en fælles transportpolitik.

Artikel 75 ()*

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 74 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet *efter fremgangsmåden i artikel 189 C* og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg:

- a) fælles regler for international transport til eller fra en Medlemsstats område eller gennem en eller flere Medlemsstats områder;
- b) de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en Medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;
- c) *foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden;*
- d) alle andre formålstjenlige bestemmelser.

2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede bestemmelser fastsættes i løbet af overgangsperioden.

3. Uanset fremgangsmåden i stk. 1 og under hensyntagen til det nødvendige i en tilpasning til den økonomiske udvikling, der følger af det fælles markeds oprettelse, fastsætter Rådet *på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg* med enstemmighed de bestemmelser, der vedrører principperne for ordningen på transportområdet, og hvis anvendelse alvorligt kunne påvirke levestandarden og beskæftigelsesniveauet i visse egne samt udnyttelsen af transportmateriellet.

Artikel 76

Indtil de i artikel 75, stk. 1, omhandlede bestemmelser er fastsat, kan ingen medlemsstat uden Rådets enstemmige samtykke ændre de bestemmelser, der gælder på transportområdet ved denne Traktats ikrafttræden, på en sådan måde, at de direkte eller indirekte bliver mindre gunstige for transportvirksomheder fra andre Medlemsstater end for indenlandske transportvirksomheder.

Artikel 77

Støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med denne Traktat.

Artikel 78

Enhver foranstaltning, der træffes inden for rammerne af denne Traktat vedrørende transportpriser og -vilkår, skal tage hensyn til transportvirksomhedernes økonomiske situation.

Artikel 79

1. I samfærdslen inden for Fællesskabet afskaffes senest ved udløbet af anden etape enhver forskelsbehandling, som består i, at en transportvirksomhed for samme transportforbindelse anvender forskellige transportpriser og -vilkår på samme slags gods, alt efter godsets oprindelses- eller bestemmelsesland.

2. Bestemmelsen i stk. 1 udelukker ikke, at andre foranstaltninger kan vedtages af Rådet i medfør af artikel 75, stk. 1.

3. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg fastsætter Rådet med kvalificeret flertal inden to år efter denne Traktats ikrafttræden regler, der sikrer gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1.

Det kan især fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at gøre det muligt for Fællesskabets institutioner at påse overholdelsen af den i stk. 1 nævnte regel og for at sikre brugerne den fulde fordel af denne.

4. På eget initiativ eller efter anmodning af en Medlemsstat undersøger Kommissionen de i stk. 1 omhandlede tilfælde af forskelsbehandling, og efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende Medlemsstater, træffer den de nødvendige beslutninger inden for rammerne af de i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 3 fastlagte regler.

Artikel 80

1. Ved transport inden for Fællesskabet er det fra begyndelsen af anden etape forbudt Medlemsstaterne at anvende priser og vilkår, der indebærer nogen form for understøttelse eller beskyttelse til fordel for en eller flere bestemte virksomheder eller industrier, medmindre Kommissionen giver bemyndigelse dertil.

2. Kommissionen undersøger på eget initiativ eller på begæring af en Medlemsstat de i stk. 1 omhandlede priser og vilkår, idet den på den ene side især tager hensyn til de krav, som en hensigtsmæssig regional økonomisk politik stiller, til de underudviklede områders

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 16), i TEU.

behov og til problemerne i områder, der er alvorligt berørt af politiske forhold, og på den anden side til virkningerne af disse priser og vilkår på konkurrencen mellem de forskellige transportgrene.

Efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende Medlemsstater træffer Kommissionen de fornødne beslutninger.

3. Det i stk. 1 omhandlede forbud gælder ikke konkurrencetariffer.

Artikel 81

Afgifter eller gebyrer, som en transportvirksomhed ved grænsepassage opkræver ud over transportpriserne, må ikke overstige et rimeligt niveau i betragtning af de med passagen faktisk forbundne omkostninger.

Medlemsstaterne bestræber sig på gradvis at nedbringe disse omkostninger.

Kommissionen kan rette henstillinger til Medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af denne artikel.

Artikel 82

Bestemmelserne i dette afsnit af Traktaten udgør ingen hindring for de foranstaltninger, der er truffet i Forbundsrepublikken Tyskland, for så vidt disse er nødvendige for at opveje de af Tysklands deling forårsagede ulemper for økonomien i visse af Forbundsrepublikkens områder, der berøres af denne deling.

Artikel 83

Der oprettes et rådgivende udvalg for Kommissionen sammensat af sagkyndige udpeget af Medlemsstaternes regeringer. Kommissionen hører dette udvalg i transportspørgsmål, når den skønner det hensigtsmæssigt, uden at de beføjelser, der tilkommer Det økonomiske og sociale Udvalgs transportsektion, herved indskrænkes.

Artikel 84

1. Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse på transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje.

2. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe beslutning om, hvorvidt, i hvilket omfang og på hvilken måde passende bestemmelser vil kunne fastsættes for sø- og luftfart.

Procedurebestemmelserne i artikel 75, stk. 1 og 3, finder anvendelse.

AFSNIT V

DE FÆLLES REGLER OM KONKURRENCE, FISKALE SPØRGSMÅL OG INDBYRDES TILNÆRMELSE AF LOVGIVNINGERNE (*)

Kapitel 1

Konkurrencereglerne

Første afdeling

Regler for virksomhederne

Artikel 85

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem Medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

- a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser,
- b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer,
- c) opdeling af markeder eller forsyningskilder,
- d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen,
- e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelsædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

- enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder,
- enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og
- enhver samordnet praksis eller kategori deraf,

(*) Overskriften indsat ved artikel G, nr. 17, i TEU.

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved, og uden at der:

- a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål;
- b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

Artikel 86

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem Medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

- a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser,
- b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne,
- c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartner, som derved stilles ringere i konkurrencen,
- d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

Artikel 87

1. Inden tre år efter denne Traktats ikrafttræden udsteder Rådet, på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, med enstemmighed fornødne forordninger eller direktiver om anvendelsen af principperne i artiklerne 85 og 86.

Hvis sådanne bestemmelser ikke er blevet vedtaget inden ovennævnte frists udløb, træffes de af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

2. Bestemmelserne i stk. 1 har især til formål:

- a) ved indførelse af bøder og tvangsbøder at sikre overholdelsen af de i artikel 85, stk. 1, og artikel 86 nævnte forbud;
- b) at fastlægge de nærmere retningslinjer for anvendelsen af bestemmelsen i artikel 85, stk. 3, under hensyntagen til nødvendigheden af dels at sikre et effektivt tilsyn, dels at forenkle den administrative kontrol mest muligt;
- c) i påkommende tilfælde at træffe nærmere bestemmelse om anvendelsesområdet for bestemmelserne i artiklerne 85 og 86 inden for de forskellige erhvervsgræne;
- d) at fastlægge opgavefordelingen mellem Kommissionen og Domstolen i forbindelse med anvendelsen af de i dette stykke nævnte bestemmelser;
- e) at bestemme forholdet mellem den nationale lovgivning på den ene side, og på den anden side bestemmelserne i denne afdeling samt de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne artikel.

Artikel 88

Indtil de i medfør af artikel 87 truffne bestemmelser træder i kraft, træffer Medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med deres lovgivning og bestemmelserne i artiklerne 85, navnlig stk. 3, og 86 afgørelse om aftalers tilladelighed samt om misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet.

Artikel 89

1. Under forbehold af bestemmelserne i artikel 88 påser Kommissionen, så snart den er trådt i funktion, at de i artiklerne 85 og 86 fastlagte principper anvendes. På begæring af en Medlemsstat eller på eget initiativ undersøger den sammen med Medlemsstatens kompetente myndigheder, der skal bistå den, tilfælde af formodet overtrædelse af forannævnte principper. Finder Kommissionen, at der har fundet en overtrædelse sted, foreslår den passende midler til at bringe denne til ophør.

2. Bringes en overtrædelse ikke til ophør, fastslår Kommissionen ved en beslutning, der skal ledsages af grunde, at der foreligger en overtrædelse. Den kan offentliggøre beslutningen og bemyndige Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige modforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

Artikel 90

1. Medlemsstaterne afstår, for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med denne Traktats bestemmelser, navnlig de i artiklerne 7 og 85-94 nævnte.

2. Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne Traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

3. Kommissionen påser, at bestemmelserne i denne artikel bringes i anvendelse, og meddeler, såfremt det er påkrævet, Medlemsstaterne passende direktiver eller beslutninger.

Anden afdeling

Dumping

Artikel 91

1. Såfremt Kommissionen i løbet af overgangsperioden efter anmodning af en Medlemsstat eller en anden interesseret part fastslår, at der finder dumping sted inden for fællesmarkedet, retter den henstillinger til den eller dem, der foretager dumping, med henblik på at bringe den til ophør.

Fortsætter denne dumping, bemyndiger Kommissionen den krænkede Medlemsstat til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

2. Så snart denne Traktat er trådt i kraft, skal varer med oprindelse i en Medlemsstat, eller som frit kan omsættes der, og som er blevet eksporteret til en anden Medlemsstat, tillades genindført i førstnævnte Stat, uden at de kan pålægges told eller undergives kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning. Kommissionen udfærdiger egnede regler for anvendelsen af bestemmelserne i dette stykke.

Tredje afdeling

Statsstøtte

Artikel 92

1. Bortset fra de i denne Traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem Medlemsstaterne.

2. Forenelige med fællesmarkedet er:

- a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varernes oprindelse,
- b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder,
- c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling, i det omfang de er nødvendige for at opveje de økonomiske ulemper, som denne deling har forårsaget.

3. Som forenelige med fællesmarkedet kan betragtes:

- a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse,
- b) støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en Medlemsstats økonomi,
- c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Der pr. 1. januar 1957 bestående støtteforanstaltninger til fordel for skibsbygningsindustrien i det omfang, de alene modsvarer en manglende toldbeskyttelse, formindskes dog gradvis på de samme betingelser som dem, der gælder for fjernelsen af toldsatserne, og med forbehold af de bestemmelser i denne Traktat, der tager sigte på en fælles handelspolitik over for tredjeland.
- d) støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser. (*)
- e) andre former for støtte, hvorom Rådet på forslag af Kommissionen træffer beslutning med kvalificeret flertal.

Artikel 93

1. Kommissionen foretager sammen med Medlemsstaterne en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse Stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som fællesmarkedets funktion eller gradvise udvikling kræver.

(*) Litra d) som indsat ved artikel G, nr. 18), i TEU.

2. Finder Kommissionen — efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger — at en støtte, som ydes af en Stat eller med statsmidler, ifølge artikel 92 ikke er forenelig med fællesmarkedet, eller at denne støtte misbruges, træffer den beslutning om, at den pågældende Stat skal ophæve eller ændre støtteforanstaltningen inden for den tidsfrist, som Kommissionen fastsætter.

Såfremt den pågældende Stat ikke retter sig efter denne beslutning inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen eller en anden interesseret Stat, uanset bestemmelserne i artiklerne 169 og 170, indbringe sagen direkte for Domstolen.

På begæring af en Medlemsstat kan Rådet med enstemighed beslutte, at en af denne Stat ydet eller planlagt støtte, uanset bestemmelserne i artikel 92 eller de i artikel 94 nævnte forordninger, skal betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis ganske særlige omstændigheder berettiger en sådan beslutning. Har Kommissionen indledt den i dette stykkes første afsnit fastsatte fremgangsmåde med hensyn til denne støtteforanstaltning, bevirker den pågældende Stats begæring til Rådet, at sagens behandling udsættes, indtil Rådet har taget stilling til spørgsmålet.

Dog træffer Kommissionen beslutning, såfremt Rådet ikke har taget stilling inden tre måneder efter, at begæringen er fremsat.

3. Kommissionen skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Er Kommissionen af den opfattelse, at det påtænkte er uforeneligt med fællesmarkedet i henhold til artikel 92, iværksætter den uopholdeligt den i stk. 2 fastsatte fremgangsmåde. Den pågældende Medlemsstat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte fremgangsmåde har ført til endelig beslutning.

Artikel 94 (*)

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen *og efter høring af Europa-Parlamentet*, kan udstede de fornødne forordninger med henblik på anvendelsen af artikel 92 og 93, og især fastlægge betingelser for anvendelsen af artikel 93, stk. 3, og de former for støtte, som skal være undtaget fra denne fremgangsmåde.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 19, i TEU.

Kapitel 2

Fiskale bestemmelser

Artikel 95

Ingen Medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen Medlemsstat pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

Medlemsstaterne ophæver eller ændrer senest ved begyndelsen af anden etape de ved denne Traktats ikrafttræden gældende bestemmelser, som strider mod ovenstående regler.

Artikel 96

Ved udførsel af varer til en Medlemsstats område kan der ikke ydes godtgørelse for interne afgifter ud over det beløb, der har været pålagt dem direkte eller indirekte.

Artikel 97

Medlemsstater, der opkræver omsætningsafgift som en kumulativ flerledsafgift, kan med hensyn til interne afgifter, som de pålægger indførte varer, eller godtgørelser for udførte varer fastsætte gennemsnitssatser for varer eller grupper af varer, dog under iagttagelse af de i artiklerne 95 og 96 anførte principper.

Er de af en Medlemsstat fastsatte gennemsnitssatser ikke i overensstemmelse med de forannævnte principper, meddeler Kommissionen den pågældende Stat passende direktiver eller beslutninger.

Artikel 98

For så vidt angår andre skatter end omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter kan fritagelse for afgiftsbetaling eller godtgørelse af afgifter ved udførsel til andre Medlemsstater ikke ydes, og udligningsafgifter ved indførsel fra Medlemsstater ikke pålægges, medmindre Rådet på forhånd med kvalificeret flertal og på Kommissionens forslag har godkendt de påtænkte foranstaltninger for en begrænset periode.

Artikel 99 ()*

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion inden for den artikel 7 A fastsatte frist.

Kapitel 3

Tilnærmelse af lovgivningerne

*Artikel 100 (**)*

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, udsteder direktiver om indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktion.

Artikel 100 A

1. Uanset artikel 100 og medmindre andet er bestemt i denne Traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 7 A fastsatte mål. Rådet, **der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B** og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. (***)

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.

3. Kommissionens forslag i henhold til stk. 1 inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau.

4. Når en Medlemsstat, efter at Rådet med kvalificeret flertal har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at anvende nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der

henvises i artikel 36, eller som vedrører beskyttelse af arbejdsmiljøet eller miljøbeskyttelse, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.

Kommissionen bekræfter de pågældende bestemmelser efter at have konstateret, at de ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem Medlemsstaterne.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en Medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden Medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte beføjelser.

5. De ovennævnte harmoniseringsforanstaltninger indeholder i de relevante tilfælde en beskyttelsesklause, der bemyndiger Medlemsstaterne til med en eller flere af de ikke-økonomiske begrundelser, der er nævnt i artikel 36, at træffe foreløbige foranstaltninger, der er undergivet en fællesskabskontrolprocedure.

Artikel 100 B

1. I løbet af 1992 gennemgår Kommissionen med hver enkelt Medlemsstat de nationale love og administrative bestemmelser, der er omfattet af artikel 100 A, og som ikke et blevet harmoniseret i henhold til nævnte artikel.

Rådet, der træffer afgørelse i henhold til bestemmelserne i artikel 100 A, kan vedtage, at bestemmelser, der er gældende i en Medlemsstat, skal anerkendes som værende ligeværdige med bestemmelser, der anvendes af en anden Medlemsstat.

2. Artikel 100 A, stk.4, finder tilsvarende anvendelse.

3. Kommissionen foretager den i stk. 1, første afsnit, omhandlede gennemgang og fremsætter passende forslag i så god tid, at Rådet kan træffe afgørelse inden udgangen af 1992.

*Artikel 100 C (****)*

1. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af Medlemsstaternes ydre grænser.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 20), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 21), i TEU.

(***) Stk. 1 som ændret ved artikel G, nr. 22), i TEU.

(****) Som indsat ved artikel G, nr. 23), i TEU.

2. I tilfælde af, at der i et tredjeland opstår en nødsituation, der indebærer fare for en pludselig tilstrømning af statsborgere fra dette land til Fællesskabet, kan Rådet dog med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen indføre visumpligt i en periode på højst seks måneder for statsborgere fra det pågældende land. Den visumpligt, der indføres i henhold til dette stykke, kan forlænges efter fremgangsmåden i stk. 1.

3. Fra den 1. januar 1996 træffer Rådet de i stk. 1 nævnte afgørelser med kvalificeret flertal. Rådet vedtager inden denne dato med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet foranstaltninger vedrørende en ensartet udførelse af visa.

4. På de områder, der er nævnt i denne artikel, skal Kommissionen behandle enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat om, at Kommissionen skal forelægge et forslag for Rådet.

5. Denne artikel berører ikke Medlemsstaternes udøvelse af deres forpligtelser til at opretholde lov og orden og beskytte den indre sikkerhed.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på andre forhold, hvis der træffes beslutning herom i henhold til artikel K.9 i bestemmelserne om samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender i Traktaten om Den Europæiske Union med, forbehold af de afstemningsregler, der fastlægges samtidig hermed.

7. Bestemmelserne i konventioner, som er i kraft mellem Medlemsstaterne vedrørende forhold, der er omfattet af denne artikel, forbliver i kraft, så længe deres indhold ikke er erstattet af direktiver eller foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne artikel.

Artikel 100 D (*)

Det koordinationsudvalg bestående af højtstående embedsmænd, der oprettes i henhold til artikel K.4 i Traktaten om Den Europæiske Union, bidrager til forberedelsen af Rådets arbejde på de områder, der er nævnt i artikel 100 C, jf. dog artikel 151.

Artikel 101

Finder Kommissionen, at bestående forskelle i Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser forvansker konkurrencevilkårene på fællesmarkedet og derved fremkalder en fordrejning, som bør fjernes, holder den samråd med de pågældende Medlemsstater herom.

Fører dette samråd ikke til en aftale, som fjerner den pågældende fordrejning, udsteder Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed i første etape og derefter med kvalificeret flertal de dertil nødvendige direktiver. Kommissionen og Rådet kan træffe alle andre formålstjenlige foranstaltninger, der har hjemmel i denne Traktat.

Artikel 102

1. Når der er grund til at frygte, at indførelse eller ændring af en ved lov eller administrativt fastat bestemmelse fremkalder en fordrejning som nævnt i foregående artikel, skal den Medlemsstat, som vil gennemføre foranstaltningen, rådføre sig med Kommissionen. Efter samråd med Medlemsstaterne henstiller Kommissionen til de pågældende Stater at træffe formålstjenlige foranstaltninger med henblik på at undgå den omhandlede fordrejning.

2. Såfremt den Medlemsstat, som vil indføre eller ændre nationale bestemmelser, ikke følger en henstilling, som Kommissionen har rettet til den, kan det ikke i medfør af artikel 101 kræves, at de øvrige Medlemsstater ændrer deres nationale bestemmelser med henblik på at fjerne denne fordrejning. Fremkalder en Medlemsstat, som ikke har taget hensyn til Kommissionens henstilling, en fordrejning udelukkende til egen skade, finder bestemmelserne i artikel 101 ikke anvendelse.

AFSNIT VI (**)

DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE POLITIK

Kapitel 1

Den økonomiske politik

Artikel 102 A

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål, som disse er fastlagt i artikel 2, og i forbindelse med de overordnede retningslinjer, der er nævnt i artikel 103, stk. 2. Medlemsstaterne og Fællesskabet handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

Artikel 103

1. Medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet i overensstemmelse med artikel 102 A.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 24), i TEU.

(**) Nyt afsnit som indsat ved artikel G, nr. 25), i TEU som erstatning for afsnit II, artikel 102 A-109.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, udarbejder et udkast til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og forelægger sine resultater for Det Europæiske Råd.

De Europæiske Råd drøfter på grundlag af denne rapport fra Rådet en konklusion med hensyn til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker.

På grundlag af denne konklusion vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, en henstilling, hvori disse overordnede retningslinjer er fastlagt. Rådet udrerter Europa-Parlamentet om sin henstilling.

3. For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem Medlemsstaternes økonomiske resultater, skal Rådet på grundlag af rapporter fra Kommissionen overvåge den økonomiske udvikling i hver Medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, og regelmæssigt foretage en samlet bedømmelse.

Med henblik på denne multilaterale overvågning tilsender Medlemsstaterne Kommissionen oplysning om vigtige foranstaltninger, som de har truffet inden for deres økonomiske politik, samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige.

4. Viser det sig i forbindelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde, at en Medlemsstats økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, eller at der er risiko for, at den bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, rette de nødvendige henstillinger til den pågældende Medlemsstat. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte at offentliggøre sine henstillinger.

Formanden for Rådet og Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning. Formanden for Rådet kan opfordres til at give møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis Rådet har offentliggjort henstillingerne.

5. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, kan vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4 i nærværende artikel.

Artikel 103 A

1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i denne Traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en Medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, på bestemte betingelser yde den pågældende Medlemsstat finansiell støtte fra Fællesskabet. Såfremt de store vanskeligheder skyldes naturkatastrofer, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

Artikel 104

1. Det er ECB og Medlemsstaternes centralbanker, i det følgende benævnt »de nationale centralbanker«, forbudt at give fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for offentligt ejede kreditinstitutter, som i forbindelse med forsyningen med reserver fra centralbankernes side skal have samme behandling af de nationale centralbanker af ECB som private kreditinstitutter.

Artikel 104 A

1. Enhver foranstaltning, der ikke er baseret på tilsynsmæssige hensyn, og hvorved der gives fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne privilegeret adgang til finansielle institutioner, er forbudt.

2. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, skal inden den 1. januar 1994 fastlægge definitioner for gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 104 B

1. Fællesskabet hæfter ikke for og må heller ikke påtage sig forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en Medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab. En Medlemsstat hæfter ikke for og påtager sig ikke forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige

sektor eller offentlige foretagender i en anden Medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab.

2. Om nødvendige kan Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, fastlægge definitioner med henblik på gennemførelsen af de forbud, der er omhandlet i artikel 104 og i nærværende artikel.

Artikel 104 C

1. Medlemsstaterne skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

2. Kommissionen overvåger udviklingen i Medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld med henblik på at identificere alvorlige fejl. Den skal navnlig undersøge, om budgetdisciplinen overholdes på grundlag af følgende to kriterier:

a) hvorvidt den procentdel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre

— denne procentdel er faldet væsentligt og vedvarende og har nået et niveau, der ligger tæt på referenceværdien;

— eller overskridelsen af referenceværdien kun er exceptionel og midlertidig, og nævnte procentdel fortsat ligger tæt på referenceværdien;

b) hvorvidt den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre denne procentdel mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed.

Referenceværdierne er fastsat i den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

3. Hvis en Medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med et af eller begge disse kriterier, udarbejder Kommissionen en rapport. I Kommissionens rapport tages der ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold, herunder Medlemsstatens økonomiske og budgetmæssige situation på mellemlang sigt.

Kommissionen kan ligeledes udarbejde en rapport, hvis den, selv om kravene efter kriterierne er opfyldt, er af den opfattelse, at der er risiko for et uforholdsmæssigt stort underskud i en Medlemsstat.

4. Det i artikel 109 C omhandlede udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens rapport.

5. Hvis Kommissionen finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en Medlemsstat, skal den afgive en udtalelse til Rådet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og under hensyntagen til de bemærkninger, som den pågældende Medlemsstat måtte ønske at fremsætte, fastslår efter en generel vurdering, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

7. Fastslås det i henhold til stk. 6, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter Rådet henstillinger til den pågældende Medlemsstat med henblik på at bringe denne situation til ophør inden for en given frist. Disse henstillinger offentliggøres ikke, jf. dog stk. 8.

8. Konstaterer Rådet, at dets henstillinger ikke er fulgt op af virksomhedsfulde foranstaltninger inden for den fastsatte frist, kan det offentliggøre sine henstillinger.

9. Undlader en Medlemsstat fortsat at efterkomme Rådets henstillinger, kan Rådet beslutte at pålægge Medlemsstaten inden for en bestemt frist af træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som Rådet skønner nødvendig for at rette op på situationen.

I et sådant tilfælde kan Rådet anmode den pågældende Medlemsstat om at forelægge rapporter i henhold til en bestemt tidsplan for at undersøge denne Medlemsstats tilpasningsbestræbelser.

10. Den i artikel 169-170 fastsatte klageret kan ikke udøves i forbindelse med stk. 1-9 i nærværende artikel.

11. Så længe en Medlemsstat ikke efterkommer en beslutning, der er truffet i overensstemmelse med stk. 9, kan Rådet beslutte at anvende eller forstærke, alt efter situationen, en eller flere af følgende foranstaltninger;

— kræve, at den pågældende Medlemsstat offentliggør yderligere oplysninger, der skal specificeres af Rådet, før den udsteder obligationer og andre værdipapirer;

— opfordre Den Europæiske Investeringsbank til at tage sin udlånspolitik over for den pågældende Medlemsstat op til fornyet overvejelse;

— kræve, at den pågældende Medlemsstat deponerer et ikke-rentebærende beløb af en passende størrelse hos Fællesskabet, indtil det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

— pålægge bod af en passende størrelse.

Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om de afgørelser, der er truffet.

12. Rådet ophæver nogle af eller alle sine afgørelser som omhandlet i stk. 6-9 og stk. 11, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende Medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret. Hvis Rådet tidligere er fremkommet med offentlige henstillinger, fremsætter det, så snart afgørelsen efter stk. 8 er ophævet, en offentlig erklæring om, at der ikke længere er et uforholdsmæssigt stort underskud i den pågældende Medlemsstat.

13. Når Rådet træffer de i stk. 7-9 og stk. 11 og 12 nævnte afgørelser, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers stemmer som vægtet i henhold til artikel 148, stk. 2, idet stemmer afgivet af den berørte Medlemsstat dog ikke medregnes.

14. Den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat, indeholder yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB, vedtager passende bestemmelser, som derefter erstatter ovennævnte protokol.

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette stykke fastsætter Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, inden den 1. januar 1994 de nærmere regler og definitioner for anvendelsen af bestemmelserne i nævnte protokol.

Kapitel 2

Den monetære politik

Artikel 105

1. Hovedmålet for ESCB er at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål som fastsat i artikel 2. ESCB handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

2. De grundlæggende opgaver, der skal udføres af ESCB, er:

— at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik;

— at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109;

— at besidde og forvalte Medlemsstaternes officielle valutareserver;

— at fremme betalingssystemernes smidige funktion.

3. Stk. 2, tredje led, berører ikke Medlemsstaternes regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.

4. ECB skal høres

— om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder;

— af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforordning inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6;

ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

5. ESCB bidrager til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB samt efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, kan overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringselskaber.

Artikel 105 A

1. ECB har eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

2. Medlemsstaterne kan udstede mønter med forbehold af ECB's godkendelse af omfanget heraf. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af ECB, kan vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og

de tekniske specifikationer for alle mønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i den udstrækning det er nødvendigt af hensyn til mønternes smidige omløb i Fællesskabet.

Artikel 106

1. ESCB består af ECB og de nationale centralbanker.
2. ECB har status som juridisk person.
3. ESCB styres af ECB's besluttende organer, som er Styrelsesrådet og Direktionen.
4. ESCB-statutten er nedfældet i en protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat.
5. Artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1. a) og 36 i ESCB-statutten kan ændres af Rådet, der enten træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I hvert tilfælde skal der indhentes samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.
6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen, vedtager de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i ESCB-statutten.

Artikel 107

Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som de har fået pålagt ved denne Traktat og ESCB-statutten må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra Medlemsstaternes regeringer eller fra nogen anden side. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's eller af de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

Artikel 108

Senest på tidspunktet for oprettelsen af ESCB sørger hver Medlemsstat for, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelig med denne Traktat og ESCB-statutten.

Artikel 108 A

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB, skal ECB i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat og på de betingelser, der er fastsat i ESCB-statutten:
 - udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2 i ESCB-statutten, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 106, stk. 6;
 - vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter denne Traktat og ESCB-statutten;
 - rette henstillinger og afgive udtalelser.
2. En forordning er almenyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Artikel 190, 191 og 192 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

Artikel 109

1. Uanset artikel 228 kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, efter høring af Europa-Parlamentet, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i stk. 3 for de der nævnte arrangementer indgå formelle aftaler om et valutakurssystem for ECUen over for ikke-fællesskabsvalutaer. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan vedtage, ændre eller ophæve centralkurserne for ECUen inden for

valutakurssystemet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om enhver vedtagelse, ændring eller ophævelse af centralkurserne for ECUen.

2. Såfremt der ikke findes noget valutakurssystem i forhold til en eller flere ikke-fællesskabsvalutaer som nævnt i stk. 1, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurspolitikken i forhold til disse valutaer. Disse generelle retningslinjer berører ikke ESCB's hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.

3. Såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB, unanset artikel 228 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler. Disse arrangementer skal sikre, at Fællesskabet udtrykker én enkelt holdning. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud.

Aftaler, der er indgået i henhold til dette stykke, er bindende for Fællesskabets institutioner, ECB og Medlemsstaterne.

4. Med forbehold af stk. 1 skal Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB med kvalificeret flertal, fastlægge Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt, idet det her træffer afgørelse med enstemighed, fastlægge dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel 103 og 105.

5. Med forbehold af Fællesskabets kompetence og Fællesskabets aftaler for så vidt angår Den Økonomiske og Monetære Union, kan Medlemsstaterne forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Kapitel 3

Institutionelle bestemmelser

Artikel 109 A

1. ECB's Styrelsesråd består af medlemmerne af ECB's Direktion og cheferne for de nationale centralbanker.
2. a) Direktionen består af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

- b) Formanden og næstformanden samt de øvrige medlemmer af Direktionen udnævnes blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau, på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet for ECB.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Direktionen.

Artikel 109 B

1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan uden stemmeret deltage i møderne i ECB's Styrelsesråd.

Formanden for Rådet kan fremsætte forslag til drøftelse i ECB's Styrelsesråd.

2. Formanden for ECB opfordres til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål vedrørende ESCB's mål og opgaver.

3. ECB fremsender en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd. Formanden for ECB forelægger beretningen for Rådet og for Europa-Parlamentet, som kan foranstalte en generel drøftelse på grundlag heraf.

Formanden for ECB og de øvrige medlemmer af Direktionen kan på anmodning af Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

Artikel 109 C

1. Med henblik på at fremme en samordning af Medlemsstaternes politik i det fulde omfang, der er nødvendigt for det indre markeds funktion, oprettes der et rådgivende monetært udvalg.

Udvalget har til opgave:

- at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets monetære og finansielle situation samt Medlemsstaternes almindelige betalingssystemer og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen;

- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner;
- med forbehold af artikel 151 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 F, 73 G, artikel 103, stk. 2, 3, 4 og 5, artikel 103 A, 104 A, 104 B, 104 C, artikel 109 E, stk. 2, artikel 109 F, stk. 6, artikel 109 H, 109 I, 109 J, stk. 2, og artikel 109 K, stk. 1;
- mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af denne Traktat og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; Udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det Monetære Udvalg.

2. Ved indledningen af tredje fase oprettes der et økonomisk og finansielt udvalg. Det Monetære Udvalg, der er omhandlet i stk. 1, opløses.

Det Økonomiske og Finansielle Udvalg har til opgave:

- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner;
- at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske og finansielle situation og aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen, især om de finansielle forbindelser med tredjelande og internationale institutioner;
- med forbehold af artikel 151 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 F, 73 G, artikel 103, stk. 2-5, artikel 103 A, 104 A, 104 B, 104 C, artikel 105, stk. 6, artikel 105 A, stk. 2, artikel 106, stk. 5 og 6, artikel 109, 109 H, artikel 109 I, stk. 2 og 3, artikel 109 K, stk. 2, og artikel 109 L, stk. 4 og 5, og at udføre andre rådgivende og forberedende opgaver, som Rådet har pålagt det;
- mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af Traktaten og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; Udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne, Kommissionen og ECB udnævner hver højst to medlemmer af Udvalget.

3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og det i denne artikel omhandlede udvalg, fastlægger nærmere bestemmelser for sammensætningen af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den pågældende afgørelse.

4. Ud over de opgaver, der er anført i stk. 2, følger Udvalget, såfremt og så længe der findes Medlemsstater med en dispensation som nævnt i artikel 109 K og 109 L, disse Medlemsstaters monetære og finansielle situation samt deres generelle betalingssystem og aflægger regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen.

Artikel 109 D

For så vidt angår spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 103, stk. 4, artikel 104 C, bortset fra stk. 14, artikel 109, 109 J, 109 K og artikel 109 L, stk. 4 og 5, kan Rådet eller en Medlemsstat anmode Kommissionen om, alt efter tilfældet, at fremsætte en henstilling eller et forslag. Kommissionen behandler sådanne anmodninger og forelægger straks Rådet sine konklusioner.

Kapitel 4

Overgangsbestemmelser

Artikel 109 E

1. Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begynder den 1. januar 1994.
2. Inden denne dato
 - a) skal hver Medlemsstat:
 - om nødvendigt træffe passende foranstaltninger til at efterleve forbuddene i artikel 73 B, med forbehold af artikel 73 E, og i artikel 104 og artikel 104 A, stk. 1;
 - om fornødent, med henblik på at muliggøre den i litra b) nævnte vurdering, vedtage flerårige programmer med et formål at sikre den vedvarende konvergens, der er nødvendig for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser.
 - b) skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til den økonomiske og monetære konvergens, især for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne om det indre marked.

3. Bestemmelserne i artikel 104, artikel 104 A, stk. 1, artikel 104 B, stk. 1, og artikel 104 C, bortset fra stk. 1, 9, 11 og 14, finder anvendelse fra begyndelsen af anden fase.

Bestemmelserne i artikel 103 A, stk. 2, artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, 105 A, 107, 109, 109 A, 109 B samt artikel 109 C, stk. 2 og 4, finder anvendelse fra begyndelsen af tredje fase.

4. I anden fase skal Medlemsstaterne bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

5. Under anden fase skal hver Medlemsstat i givet fald indlede den proces, der skal føre frem til dens centralbanks uafhængighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 108.

Artikel 109 F

1. Ved indledningen af anden fase oprettes Det Europæiske Monetære Institut, i det følgende benævnt »EMI«, og det påbegynder sit virke; det har status som juridisk person og ledes og forvaltes af et råd, der består af en formand og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand.

Formanden udnævnes ved fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på statsog regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra enten Komitéen af Medlemsstaternes Centralbankchefer, i det følgende benævnt »Centralbankchefkomitéen« eller Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner næstformanden.

Statutten for EMI fastsættes i en protokol, der knyttes som bilag til denne Traktat.

Centralbankchefkomitéen opløses ved indledningen af anden fase.

2. EMI har til opgave at

- styrke samarbejdet mellem Medlemsstaternes centralbanker;
- styrke samordningen af Medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;
- overvåge Det Europæiske Monetære systems funktion;
- afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører de finansielle institutioners og markeders stabilitet;

— overtage opgaverne fra Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, som opløses; de nærmere bestemmelser for opløsningen fastsættes i statutten for EMI;

— lette anvendelsen af ECUen og overvåge dens udvikling, herunder om ECU-clearingsystemet fungerer smidigt.

3. Som forberedelse til tredje fase skal EMI

- forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre en fælles monetær politik i tredje fase;
- hvor det er nødvendigt fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde;
- forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB;
- fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger;
- føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ECU-sedler.

Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de vedtægtsmæssige, organisationsmæssige og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase. Disse rammer forelægges ECB til afgørelse på datoen for dennes oprettelse.

4. EMI, der træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af medlemmerne af dets Råd, kan

- afgive udtalelser eller rette henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver Medlemsstat har indført;
- rette udtalelser eller henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, og navnlig Det Europæiske Monetære Systems funktion;
- rette henstillinger til Medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

5. EMI kan efter enstemmig afgørelse beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

6. EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde.

Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, høres EMI af myndighederne i Medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforskrift inden for dets kompetenceområde.

7. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, kan overdrage EMI andre opgaver med henblik på forberedelsen af tredje fase.

8. I de tilfælde, hvor ECB ifølge denne Traktat har en rådgivende funktion skal henvisninger til ECB i tiden indtil oprettelsen af ECB forstås som henvisninger til EMI.

I de tilfælde, hvor EMI ifølge denne Traktat har en rådgivende funktion, skal henvisninger til EMI i tiden før den 1. januar 1994 forstås som henvisninger til Centralbankchefkomitéen.

9. I anden fase forstås udtrykket ECB, som anvendt i artikel 173, 175, 176, 177, 180 og 215, som EMI.

Artikel 109 G

ECU-kurvens valutasammensætning ændres ikke.

Fra indledningen af tredje fase er ECUens værdi uigenkaldeligt fastlåst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109 L, stk. 4.

Artikel 109 H

1. I tilfælde af, at en Medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe det fælles markeds funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen straks en undersøgelse af situationen i den pågældende Stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i denne Traktat under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende Stat at træffe.

Såfremt de af en Medlemsstat trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have

indhentet udtalelse fra det i artikel 109 C nævnte Udvalg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

- a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke Medlemsstaterne kan henvende sig;
- b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når den stat, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjelande;
- c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige Medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

3. Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de trufne foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den Stat, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 109 K, stk. 6.

Artikel 109 I

1. Opstår der en pludselig betalingsbalancekrise, og træffes der ikke omgående beslutning i henhold til artikel 109 H, stk. 2, kan den pågældende Medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i det fælles markeds funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

2. Kommissionen og de øvrige Medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til artikel 109 H.

3. Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af det i artikel 109 C nævnte udvalg kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 109 K, stk. 6.

Artikel 109 J

1. Kommissionen og EMI aflægger beretning til Rådet om Medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. Disse beretninger skal omfatte en undersøgelse af, hvorvidt hver Medlemsstats nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med artikel 107 og 108 i denne Traktat, samt med ESCB-statutten. I beretningerne skal det ligeledes undersøges, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved, at hver Medlemsstat har opfyldt følgende kriterier:

- en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflationstakten i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet;
- holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at Medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til artikel 104 C, stk. 6;
- overholdelse af de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for andre Medlemsstaters valutaer;
- den varige karakter af den konvergens, Medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme, som afspejlet i de langfristede rentesatser.

De fire kriterier, der er nævnt i dette stykke, og de relevante tidsrum, de skal overholdes i, er præciseret nærmere i en protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat. Kommissionens og EMI's beretninger skal også omhandle ECUens udvikling, resultaterne af markedsintegrationen, situationen for og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster og en redegørelse for udviklingen i enhedslønomsprognoserne og andre prisindeks.

2. På grundlag af disse beretninger vurderer Rådet med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen,

- om hver enkelt Medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;

- om et flertal af Medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;

og anbefaler sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne. Europa-Parlamentet skal høres og forelægge sin udtalelse for Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne.

3. Under behørigt hensyn til de beretninger, der er omhandlet i stk. 1, samt til den udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er omhandlet i stk. 2, skal Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, med kvalificeret flertal og senest den 31. december 1996 afgøre

- om et flertal af Medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta på grundlag af de anbefalinger fra Rådet, der er omhandlet i stk. 2;
- om det er hensigtsmæssigt for Fællesskabet at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union;

og i bekræftende fald

- fastsætte datoen for indledning af tredje fase.

4. Hvis datoen for indledning af tredje fase ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, indledes den tredje fase den 1. januar 1999. Inden den 1. juli 1998 skal Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, efter en gentagelse af fremgangsmåden i stk. 1 og 2 med undtagelse af stk. 2, andet led, og under hensyn til de i stk. 1 omhandlede beretninger samt Europa-Parlamentets udtalelse, med kvalificeret flertal og på grundlag af Rådets anbefalinger som omhandlet i stk. 2 bekræfte, hvilke Medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta.

Artikel 109 K

1. Såfremt beslutningen er blevet truffet om at fastsætte datoen i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, træffer Rådet på grundlag af sine anbefalinger som omhandlet i artikel 109 J, stk. 2, med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgørelse om, hvorvidt nogle Medlemsstater skal indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel, og i givet fald hvilke. Sådanne Medlemsstater benævnes i denne Traktat »Medlemsstater med dispensation«.

Såfremt Rådet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 4, har bekræftet, hvilke Medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta, skal de Medlemsstater, der ikke opfylder betingelserne, indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel. Sådanne Medlemsstater benævnes i denne Traktat »Medlemsstater med dispensation«.

2. Mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning fra en Medlemsstat med dispensation, aflægger Kommissionen og ECB beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 109 J, stk. 1. Efter høring af Europa-Parlamentet og efter drøftelse i Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvilke Medlemsstater med dispensation der opfylder de nødvendige betingelser baseret på kriterierne i artikel 109 J, stk. 1, og ophæver de pågældende Medlemsstaters dispensation.

3. En dispensation som anført i stk. 1 medfører, at følgende artikler ikke gælder for den pågældende Medlemsstat: artikel 104 C, stk. 9 og 11, artikel 105, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 105 A, 108 A, 109 og artikel 109 A, stk. 2, litra b). Udelukkelsen af den pågældende Medlemsstat og dens nationale centralbank fra rettighederne og forpligtelserne inden for ESCB er præciseret i kapitel IX i ESCB-statutten.

4. I artikel 105, stk. 1, 2 og 3, artikel 105 A, 108 A, 109 og artikel 109 A, stk. 2, litra b), forstås ved Medlemsstater »Medlemsstater uden dispensation«.

5. Stemmerettighederne for Medlemsstater med dispensation suspenderes i forbindelse med de rådsafgørelser, hvortil der henvises i de i stk. 3 nævnte artikler i denne Traktat. Uanset artikel 148 og artikel 189 A, stk. 1, defineres kvalificeret flertal i dette tilfælde som to tredjedele af de stemmer, der er afgivet af repræsentanterne for Medlemsstater uden dispensation som vægtet i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, og der kræves enstemmighed blandt de pågældende Medlemsstater for så vidt angår en retsakt, der kræver enstemmighed.

6. Artikel 109 H og 109 I finder fortsat anvendelse på en Medlemsstat med dispensation.

Artikel 109 L

1. Straks efter, at afgørelsen om datoen for indledning af tredje fase er truffet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, eller i påkommende tilfælde straks efter den 1. juli 1998:

— vedtager Rådet de bestemmelser, der henvises til i artikel 106, stk. 6;

— udpeger regeringerne i Medlemsstaterne uden dispensation efter fremgangsmåden i artikel 50 i ESCB-statutten formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's Direktion. Hvis der er Medlemsstater med dispensation, kan antallet af medlemmer af Direktionen være mindre end det, der er fastsat i artikel 11.1 i ESCB-statutten, men det må under ingen omstændigheder være under fire.

Så snart Direktionen er blevet udnævnt, er ESCB og ECB oprettet, og de forbereder deres fulde virke som beskrevet i denne Traktat og ESCB-statutten. Den fulde udøvelse af deres beføjelser begynder på tredje fases første dag.

2. Så snart ECB er oprettet, overtager ECB om nødvendigt EMI's opgaver. EMI træder i likvidation, når ECB er oprettet; de nærmere regler for likvidationen er fastsat i EMI-statutten.

3. Hvis og så længe der er Medlemsstater med dispensation, og med forbehold af artikel 106, stk. 3, i denne Traktat, nedsættes ECB's Generelle Råd, jf. artikel 45 i ESCB-statutten, som ECB's tredje besluttende organ.

4. På datoen for indledning af tredje fase vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, de omregningskurser, til hvilke deres valutaer fastlæses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs ECUen træder i stedet for disse valutaer, og ECUen vil blive en selvstændig valuta. Denne foranstaltning ændrer ikke i sig selv ECUens værdi udadtil. Rådet træffer efter samme fremgangsmåde også de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af ECUen som disse Medlemsstaters fælles valuta.

5. Hvis det i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 K, stk. 2, besluttes at ophæve en dispensation, vedtager Rådet med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation og den berørte Medlemsstat, på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, den kurs, til hvilken ECUen træder i stedet for den berørte Medlemsstats valuta, og træffer de andre foranstaltninger, som er nødvendige for indførelse af ECUen som fælles valuta i den pågældende Medlemsstat.

Artikel 109 M

1. Indtil indledningen af tredje fase behandler hver Medlemsstat sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Medlemsstaterne tager i denne forbindelse hensyn til erfaringer fra samarbejdet inden for rammerne af Det Europæiske Monetære System (EMS) og udviklingen af ECUen under iagttagelse af de gældende beføjelser.

2. Fra indledningen af tredje fase og så længe en Medlemsstat har dispensation finder stk. 1 tilsvarende anvendelse på den pågældende Medlemsstats valutakurspolitik.

AFSNIT VII (*)

DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK

Artikel 110

Ved at oprette en toldunion har Medlemsstaterne til hensigt i fælles interesse at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, en gradvis afskaffelse af restriktionerne i den internationale handel og en sænkning af toldskrankerne.

Den fælles handelspolitik skal tage hensyn til den gunstige indflydelse, som afskaffelse af tolden mellem Medlemsstaterne kan udøve med hensyn til at styrke konkurrenceevnen hos Medlemsstaternes virksomheder.

Artikel 111

(ophævet)

Artikel 112

1. Med forbehold af de forpligtelser, som Medlemsstaterne har påtaget sig inden for andre internationale organisationer, skal Medlemsstaternes støtteordninger vedrørende eksport til tredjeland gradvis harmoniseres inden overgangsperiodens udløb, i det omfang det er nødvendigt for at undgå, at konkurrencen mellem virksomhederne inden for Fællesskabet fordrejes.

På forslag af Kommissionen udsteder Rådet med enstemmighed indtil udløbet af anden etape og derefter med kvalificeret flertal de direktiver, der er nødvendige herfor.

2. Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på godtgørelse, som ydes ved eksport af varer fra en Medlemsstat til tredjeland, det være sig godtgørelse af told eller afgifter med tilsvarende virkning eller af indirekte skatter, herunder omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang denne godtgørelse ikke overstiger de afgiftsbeløb, om har været pålagt de eksporterede varer direkte eller indirekte.

Artikel 113 (**)

1. Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper navnlig for så vidt angår toldændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed

(*) Nyt afsnit som indsat ved artikel G, nr. 26), i TEU som erstatning for afsnit II, kapitel 4, artikel 110-116.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 28), i TEU.

i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelse af den fælles handelspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler *med en eller flere stater eller internationale organisationer*, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

De relevante bestemmelser i artikel 228 finder anvendelse.

4. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 114

(ophævet)

Artikel 115 (***)

For at sikre, at gennemførelse af de handelspolitiske foranstaltninger, som Medlemsstaterne har truffet i overensstemmelse med denne Traktat, ikke hindres af fordrejninger i samhandelen, eller i tilfælde af, at forskelle mellem disse foranstaltninger medfører økonomiske vanskeligheder i en eller flere Stater, retter Kommissionen henstilling om metoderne for det nødvendige samarbejde fra de andre Medlemsstaters side. Gør Kommissionen ikke dette, *kan den bemyndige* Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

I tilfælde af uopsættelighed anmoder Medlemsstaterne Kommissionen om bemyndigelse til selv at træffe de nødvendige foranstaltninger; Kommissionen udtaler sig hurtigst muligt, og de pågældende Medlemsstater underretter derefter de øvrige Medlemsstater. Kommissionen kan til enhver tid beslutte, at de pågældende Medlemsstater skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Fortrinsvis skal sådanne foranstaltninger vælges, som medfører de mindste forstyrrelser i det fælles markeds funktion.

Artikel 116

(ophævet)

(***) Som ændret ved artikel G, nr. 30), i TEU.

AFSNIT VIII

SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIKKEN,
UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE
OG UNGDOM (*)

Kapitel 1

Sociale bestemmelser

Artikel 117

Medlemsstaterne er enige om, at det er nødvendigt at fremme en forbedring af arbejdernes leve- og arbejds- vilkår for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadig stigende niveau.

De er af den opfattelse, at en sådan udvikling vil blive en følge såvel af fællesmarkedets virksomhed, der vil fremme en harmonisering af de sociale ordninger, so af de i denne Traktat foreskrevne fremgangsmåder og af den indbyrdes tilnærmelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser.

Artikel 118

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat har Kommissionen i overensstemmelse med Traktatens almindelige målsætning til opgave at fremme et snævert samarbejde mellem Medlemsstaterne på det sociale område, især for så vidt angår:

- beskæftigelsen,
- arbejdsretten og arbejdsvilkårene,
- den almindelige og videregående faglige uddannelse,
- den sociale tryghed,
- beskyttelsen mod arbejdsulykker og erhvervs sygdomme,
- sundhedsforskrifter for arbejde,
- organisationsretten og retten til kollektive forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Med henblik herpå skal Kommissionen i nær kontakt med Medlemsstaterne foretage undersøgelser, afgive udtalelser og tilrettelægge samråd både med hensyn til spørgsmål af national karakter og til spørgsmål af interesse for de internationale organisationer.

Kommissionen rådfører sig med Det økonomiske og sociale Udvalg, inden de afgiver de i denne artikel omhandlede udtalelser.

Artikel 118 A

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og sætter sig som mål at harmonisere vilkårene på dette område på et stadig stigende niveau.

2. Med henblik på at bidrage til at virkeliggøre det i stk. 1 fastlagte mål vedtager Rådet *efter fremgangsmåden i artikel 189 C* og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ved udstedelse af direktiver de minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyntagen til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af Medlemsstaterne. (**)

I disse direktiver undgås det, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

3. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med denne Traktat.

Artikel 118 B

Kommissionen bestræber sig på at udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæiske plan, idet denne dialog, hvis parterne finder det ønskeligt, kan føre til, at der knyttes aftalemæssige forbindelser.

Artikel 119

Hver Medlemsstat gennemfører i løbet af første etape og opretholder derefter princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

Ved »løn« forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling med hensyn til køn indebærer:

- a) at den løn, der ydes for samme arbejde, der aflønnes i akkord, fastsættes på samme beregningsgrundlag;
- b) at den løn, der ydes for arbejde, betalt efter tid, er den samme for samme slags arbejde.

(*) Overskrift som indsat ved artikel G, nr. 32), i TEU.

(**) Stk. 2, første afsnit, som ændret ved artikel G, nr. 33), i TEU.

Artikel 120

Medlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligeværd mellem deres ordninger vedrørende betalt frihed.

Artikel 121

Efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg kan Rådet med enstemmighed overdrage Kommissionen opgaver vedrørende iværksættelse af fælles foranstaltninger, især for så vidt angår social tryghed for de i artiklerne 48-51 omhandlede vandrede arbejdstagere.

Artikel 122

Kommissionens årsberetning til Europa-Parlamentet skal indeholde et særligt kapitel om udviklingen af de sociale forhold i Fællesskabet.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at afgive redegørelser om særlige spørgsmål vedrørende de sociale forhold.

Kapitel 2

Den Europæiske Socialfond

Artikel 123 ()*

For at forbedre arbejdskraftens beskæftigelsesmuligheder inden for det *indre* marked og således bidrage til en højnelse af levestandarden oprettes der inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser en europæisk socialfond, som skal lette arbejdskraftens adgang til beskæftigelse og fremme dens geografiske og faglige bevægelighed inden for Fællesskabet *samt lette tilpasningen til industrielle ændringer og til ændringer i produktionssystemerne, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling.*

Artikel 124

Fondens administration påhviler Kommissionen.

Kommissionen bistås i dette arbejde af et udvalg, som ledes af et medlem af Kommissionen, og som er sammensat af repræsentanter for regeringerne samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne.

*Artikel 125 (**)*

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Den Europæiske Socialfond.

Kapitel 3 (***)

Uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom

Artikel 126

1. Fællesskabet bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for Medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.

2. Målene for Fælleskabets indsats er

— *at udvikle den europæiske dimension på uddannelsesområdet, navnlig gennem undervisning i og udbredelse af Medlemsstaternes sprog;*

— *at begunstige studerendes og læreres mobilitet, bl.a. ved at fremme den akademiske anerkendelse af eksamensbeviser studieperioder;*

— *at fremme samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne;*

— *at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, som er fælles for Medlemsstaternes uddannelsessystemer;*

— *at tilskynde til udvikling af udvekslingen af unge og ungdomsledere;*

— *at tilskynde til udvikling af fjernundervisning.*

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med uddannelsesforhold, herunder navnlig Europarådet.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 35), i TEU.

(***) Kapitel 3 (artikel 126 og 127) som indsat ved artikel G, nr. 36), i TEU. Tidligere artikel 126 og 127 bortfalder.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 34), i TEU.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

- efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser;
- med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen: henstillinger.

Artikel 127

1. Fællesskabet iværksætter en erhvervsuddannelsespolitik, der støtter og supplerer Medlemsstaternes aktioner med fuld respekt for, at ansvaret for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelserne ligger hos Medlemsstaterne.
2. Målene for Fællesskabets indsats er
 - at lette tilpasningen til den industrielle udvikling, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling,
 - at forbedre den grundlæggende erhvervsuddannelse samt efter- og videreuddannelsen for at lette den erhvervsrettede integration og reintegration på arbejdsmarkedet,
 - at lette adgangen til erhvervsuddannelse og begunstige mobiliteten for erhvervslærere og personer under uddannelse, navnlig unge,
 - at stimulere samarbejdet om erhvervsuddannelse mellem uddannelsesinstitutioner og virksomheder,
 - at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, der er fælles for Medlemsstaternes uddannelsessystemer.
3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med erhvervsuddannelsesforhold.
4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg foranstaltninger, som kan bidrage til virkeliggørelsen af de mål, der er anført i denne artikel, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

AFSNIT IX (*)

KULTUR

Artikel 128

1. Fællesskabet bidrager til, at Medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv.
2. Fællesskabet skal ved sin indsats fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge Medlemsstaternes indsats på følgende områder:
 - forbedring af kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie;
 - bevarelse og beskyttelse af den kulturarv, der er af europæisk betydning;
 - ikke-kommercielle udvekslinger;
 - kunstneriske og litterære frembringelser, herunder i den audiovisuelle sektor.
3. Fællesskabet og dets Medlemsstater fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med kulturelle forhold, herunder navnlig Europarådet.
4. Fællesskabet tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne Traktat.
5. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet.
 - efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser; Rådet træffer afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde;
 - med enstemmighed på forslag af Kommissionen: henstillinger.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 37), i TEU. Tidligere artikel 128 bortfalder. Tidligere artikel 129 og 130 bliver artikel 198 D og 198 E.

AFSNIT X (*)

FOLKESUNDHED

Artikel 129

1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt støtte deres indsats.

Fællesskabets indsats skal være rettet mod forebyggelse af sygdomme, navnlig de alvorligste sygdomme, herunder narkotikamisbrug, idet det fremmer forskning i deres årsager og spredning samt sundhedsoplysning og -uddannelse.

De krav, der findes på sundhedsområdet indgår som led i Fællesskabets politik på andre områder.

2. Medlemsstaterne samordner indbyrdes, og i kontakt med Kommissionen, deres politikker og programmer på de i stk. 1 omhandlede områder. Kommissionen kan i nær kontakt med Medlemsstaterne tage ethvert passende initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med folkesundhed.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

— efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser;

— med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen: henstillinger.

AFSNIT XI (*)

FORBRUGERBESKYTTELSE

Artikel 129 A

1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved:

a) foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 100 A som led i gennemførelsen af det indre marked,

b) særlige aktioner, som støtter og supplerer den politik, Medlemsstaterne fører med henblik på at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og sikre en passende forbrugeroplysning.

2. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg de særlige aktioner, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

3. Aktioner, som vedtages i medfør af stk. 2, er ikke til hinder for, at den enkelte Medlemsstat opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne Traktat. De meddeles Kommissionen.

AFSNIT XII (*)

TRANSEUROPEISKE NET

Artikel 129 B

1. For at bidrage til virkeliggørelsen af målende i artikel 7 A og 130 A og give unionsborgerne, de erhvervsdrivende og de regionale og lokale administrative enheder mulighed for fuldt ud at udnytte de fordele, som etableringen af et område uden indre grænser medfører, bidrager Fællesskabet til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturområdet.

2. Inden for rammerne af et åbent og konkurrencepræget markedssystem tager Fællesskabets indsats sigte på at fremme de nationale nets indbyrdes sammekobling og interoperabilitet samt adgangen til disse net. I denne indsats tilgodeses især nødvendigheden af at skabe forbindelse mellem på den ene side områder, indlandsområder og randområder og på den anden side Fællesskabets centrale områder.

Artikel 129 C

1. Med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 129 B.

— skal Fællesskabet opstille et sæt retningslinjer omfattende mål og prioriteter samt hovedlinjerne i de aktioner, der påtænkes gennemført for transeuropæiske net; i disse retningslinjer fastlægges projekter af fælles interesse;

— skal Fællesskabet iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettens interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder;

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 38), i TEU.

— kan Fællesskabet støtte medlemsstaternes finansielle indsats til fordel for projekter af fælles interesse, der finansieres af Medlemsstaterne, og som fastlægges inden for rammerne af de retningslinjer, der er omhandlet i første led, navnlig i form af forundersøgelser, lånegarantier eller rentegodtgørelser; Fællesskabet kan også gennem den samhørighedsfond, der skal oprettes senest den 31. december 1993 i overensstemmelse med artikel 130 D, bidrage til finansieringen af specifikke projekter i Medlemsstaterne på transportinfrastrukturområdet.

I Fællesskabets indsats tages der hensyn til projekternes økonomiske levedygtighed.

2. Medlemsstaterne samordner indbyrdes, i kontakt med Kommissionen, den politik, der føres på nationalt plan, og som kan få væsentlig indflydelse på gennemførelsen af målene i artikel 129 B. Kommissionen kan i snævert samarbejde med Medlemsstaterne tage ethvert egnet initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet kan beslutte at samarbejde med tredjelande for at fremme projekter af gensidig interesse og sikre nettens interoperabilitet.

Artikel 129 D

De i artikel 129 C, stk. 1, omhandlede retningslinjer vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Retningslinjer og projekter af fælles interesse, der vedrører en Medlemsstats område, kræver den pågældende Medlemsstats godkendelse.

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, de øvrige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 129 C, stk. 1.

AFSNIT XIII (*)

INDUSTRI

Artikel 130

1. Fællesskabet og medlemsstaterne sørger for, at de nødvendige betingelser for udviklingen af fællesskabsindustriens konkurrenceevne er til stede.

Med henblik herpå tager deres indsats i overensstemmelse med et åbnet og konkurrencepræget markedssystem sigte på:

— at industrien hurtigere kan tilpasse sig strukturforandringerne;

— at fremme et klima, der er gunstigt for initiativer og udvikling af virksomheder overalt i Fællesskabet, navnlig små og mellemstore virksomheder;

— at fremme et klima, der er gunstigt for samarbejde mellem virksomheder;

— at fremme udnyttelsen af det industrielle potentiale i politikkerne for innovation, forskning og teknologisk udvikling.

2. Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden i kontakt med Kommissionen og samordner om nødvendigt deres aktioner. Kommissionen kan tage de initiativer, den finder hensigtsmæssige for at fremme deres samordning.

3. Fællesskabet bidrager til gennemførelsen af målene i stk. 1 gennem de politikker og aktioner, som det iværksætter i henhold til andre bestemmelser i denne Traktat. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, kan træffe beslutning om specifikke foranstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på virkeliggørelse af målene i stk. 1.

Denne traktratsafsnit danner ikke grundlag for Fællesskabets indførelse af nogen form for foranstaltning, som kan fordreje konkurrencen.

AFSNIT XIV (**)

ØKONOMISK OG SOCIAL SAMHØRIGHED

Artikel 130 A

For at fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed udvikler og fortsætter dette sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 38), i TEU.

(**) Tidligere afsnit V som ændret ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Fællesskabet stræber navnlig efter at formindske forskellene mellem de forskellige *områders udviklingsniveauer* og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder, *herunder landdistrikterne.*

Artikel 130 B

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politik og samordner denne med henblik på tillige at nå de mål, der er fastlagt i artikel 130 A. *Udformningen* og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner samt gennemførelsen af det indre marked skal ske under hensyntagen til målene i artikel 130 A og skal bidrage til deres virkeliggørelse. Fællesskabet støtter ligeledes denne virkeliggørelse med den virksomhed, som det udøver gennem strukturfondene (Den Europæiske Udviklings- og Grantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling), Den Europæiske Investeringsbank og andre eksisterende finansielle instrumenter.

Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af den økonomiske og sociale samhørighed, og om hvordan de forskellige midler efter denne artikel har bidraget hertil. Rapporten ledsages i givet fald af passende forslag.

Hvis det viser sig nødvendigt med særlige aktioner ud over fondene og med forbehold af de foranstaltninger, der træffes som led i Fællesskabets øvrige politikker, kan disse aktioner vedtages af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 130 C

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet ved at deltage i udviklingen og stukturtilpasningen af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang.

Artikel 130 D

Med forbehold af artikel 130 E definerer Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet og efter høring af Det Økonomiske

og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, strukturfondenens opgaver, hovedmål og indretning, hvilket kan medføre en sammenlægning af fondene. Rådet fastsætter også efter samme fremgangsmåde de almindelige regler, der skal gælde for fondene, samt de nødvendige bestemmelser for at sikre disses effektivitet og samordningen mellem fondene indbyrdes og med andre eksisterende finansielle instrumenter.

Rådet opretter efter samme fremgangsmåde inden den 31. december 1993 en samhørighedsfond, der yder finansielle bidrag til projekter inden for miljø og transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet.

Artikel 130 E

Gennemførelsesbeslutningerne vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling træffes af Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 189 C samt efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

For så vidt angår Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, og Den Europæiske Socialfond, finder henholdsvis *artikel 43 og 125* fortsat anvendelse.

AFSNIT XV (*)

FORSKNING OG TEKNOLOGISK UDVIKLING

Artikel 130 F

1. Fællesskabet *har som* mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for Fællesskabets industri og at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne *samt at fremme alle de forskningsaktioner, der skønnes nødvendige i medfør af andre kapitler i denne Traktat.*

2. *I dette øjemed* opmuntrer det i hele Fællesskabet virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, forskningscentre og universiteter i deres indsats for forskning og teknologisk udvikling *af høj kvalitet*; det støtter deres samarbejdsbestræbelser, idet det i særdeleshed søger at gøre det muligt for virksomhederne at udnytte mulighederne i det indre marked fuldt ud, især ved at skabe fri adgang til de enkelte landes offentlige aftaler, ved at fastlægge fælles standarder og ved at fjerne juridiske og fiskale hindringer for dette samarbejde.

(*) Tidligere afsnit VI som ændret ved artikel G, nr. 38), i TEU.

3. Alle Fællesskabets aktioner i henhold til denne Traktat, herunder demonstrationsaktioner, vedrørende forskning og teknologisk udvikling vedtages og iværksættes efter bestemmelserne i dette afsnit.

Artikel 130 G

Med henblik på at nå disse mål gennemfører Fællesskabet følgende aktioner, som skal supplere de aktioner, der iværksættes i Medlemsstaterne:

- a) iværksættelse af programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration gennem fremme af samarbejdet med og mellem virksomheder, forskningscentre og universiteter;
- b) fremme af samarbejdet vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande og internationale organisationer;
- c) formidling og nyttiggørelse af resultaterne af aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet;
- d) fremme af uddannelse og mobilitet for forskere i Fællesskabet.

Artikel 130 H

1. Fællesskabet og Medlemsstaterne samordner deres indsats inden for forskning og teknologisk udvikling for at sikre den indbyrdes sammenhæng mellem de nationale politikker og Fællesskabets politik.

2. Kommissionen kan i nært samarbejde med Medlemsstaterne tage ethvert initiativ, der kan bidrage til at fremme den i stk. 1 nævnte samordning.

Artikel 130 I

1. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg et flerårigt rammeprogram, som omfatter samtlige Fællesskabets aktioner. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde.

I rammeprogrammet:

- fastsættes de videnskabelige og teknologiske mål, der skal opnås ved de i artikel 130 G omhandlede aktioner, samt prioriteringerne i forbindelse hermed;
- angives hovedlinjerne i disse aktioner;

— fastsættes det samlede maksimumsbeløb og de nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle deltagelse i rammeprogrammet samt de påtænkte aktioners respektive andele.

2. Rammeprogrammet tilpasses eller udbygges på baggrund af udviklingen.

3. Rammeprogrammet iværksættes ved hjælp af særprogrammer, der udarbejdes inden for hver enkelt af aktionerne. I hvert særprogram angives de nærmere bestemmelser for programmets gennemførelse, varigheden af dette og de midler, der skønnes nødvendige hertil. Summen af de beløb, der skønnes nødvendige, og som fastsættes i særprogrammerne, må ikke overstige det samlede maksimumsbeløb for rammeprogrammet og for hver enkelt aktion.

4. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager særprogrammerne.

Artikel 130 J

Med henblik på iværksættelsen af det flerårige rammeprogram fastsætter Rådet:

- reglerne for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse;
- reglerne for formidling af forskningsresultater.

Artikel 130 K

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan der vedtages supplerende programmer, hvori der kun deltager visse Medlemsstater, som sikrer finansieringen med forbehold af eventuel deltagelse fra Fællesskabets side.

Rådet vedtager de regler, der skal finde anvendelse på de supplerende programmer, navnlig vedrørende videnformidling og andre Medlemsstaters adgang.

Artikel 130 L

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet i forståelse med de pågældende Medlemsstater åbne mulighed for deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der iværksættes af flere Medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes for gennemførelsen af disse programmer.

Artikel 130 M

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet åbne mulighed for et samarbejde vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande eller internationale organisationer.

De nærmere bestemmelser for dette samarbejde kan fastlægges ved aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Artikel 130 N

Fællesskabet kan oprette fællesforetagender eller enhver anden struktur, der er nødvendig for korrekt gennemførelse af programmerne for forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet.

Artikel 130 O

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de i artikel 130 N omhandlede bestemmelser.

Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de i artikel 130 J, 130 K og 130 L omhandlede bestemmelser. Vedtagelsen af de supplerende programmer kræver endvidere de pågældende Medlemsstaters samtykke.

Artikel 130 P

I begyndelsen af hvert år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport omhandler navnlig de aktiviteter, der har fundet sted det foregående år inden for forskning og teknologisk udvikling og resultatformidling, samt arbejdsprogrammet for det igangværende år.

Artikel 130 Q

(ophævet)

AFSNIT XVI (*)

MILJØ

Artikel 130 R

1. Fællesskabets politik på miljøområdet skal bidrage til forfølgelse af nedennævnte mål:

- bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten,
- beskyttelse af menneskers sundhed,

— en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne,

— fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

2. Fællesskabets politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i Fællesskabet. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler. Kravene med hensyn til miljøbeskyttelse skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker på andre områder.

I den forbindelse skal de harmoniseringsforanstaltninger, der skal iværksættes for at opfylde disse krav, i de relevante tilfælde omfatte en beskyttelsesklause, der giver Medlemsstaterne bemyndigelse til af ikke-økonomiske miljøhensyn at træffe foreløbige foranstaltninger, der underkastes en fællesskabskontrolprocedure.

3. Ved udarbejdelsen af Fællesskabets politik på miljøområdet tages der hensyn til:

— eksisterende videnskabelige og tekniske data,

— de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet,

— fordele og ulemper ved foranstaltningens gennemførelse eller undladelse af at gennemføre den,

— den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet som helhed og den afbalancerede udvikling i dets områder.

4. Inden for rammerne af deres respektive beføjelse samarbejder Fællesskabet og Medlemsstaterne med tredjelande og med de kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende samarbejdet for så vidt angår Fællesskabet kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Det foregående afsnit berører ikke Medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Artikel 130 S

1. Rådet træffer efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgørelse om de aktioner, der skal iværksættes af Fællesskabet med henblik på at gennemføre de mål, der er anført i artikel 130 R.

(*) Tidligere afsnit VII som ændret ved artikel G, nr. 38), i TEU.

2. Uanset den i stk. 1 nævnte fremgangsmåde for beslutningstagning og med forbehold af bestemmelserne i artikel 100 A vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

- bestemmelser af hovedsagelig fiskal karakter,
- foranstaltninger vedrørende fysisk planlægning, arealanvendelse, bortset fra affaldshåndtering og foranstaltninger af generel karakter, samt forvaltning af vandressourcerne,
- foranstaltninger, der i væsentlig grad berører en Medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

Rådet kan på betingelserne i det foregående afsnit fastlægge de i dette stykke nævnte spørgsmål, om hvilke der skal træffes afgørelse med kvalificeret flertal.

3. På andre områder vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg generelle handlingsprogrammer for prioriterede mål, som skal virkeliggøres.

Rådet vedtager på betingelserne i stk. 1 eller efter omstændighederne stk. 2 de nødvendige foranstaltninger for disse programmernes iværksættelse.

4. Med forbehold af visse foranstaltninger af fællesskabskarakter finansieres og gennemføres miljøpolitikken af Medlemsstaterne.

5. Med forbehold af princippet om, at forurenere betaler, fastsætter Rådet, såfremt en foranstaltning, der bygger på bestemmelserne i stk. 1, indebærer udgifter, der skønnes uforholdsmæssigt store for en Medlemsstats offentlige myndigheder, i den retsakt, hvorved pågældende foranstaltning vedtages, passende bestemmelser i form af:

- undtagelser af midlertidig karakter og/eller
- finansiel støtte fra den samhørighedsfond, der i henhold til artikel 130 D skal oprettes senest den 31. december 1993.

Artikel 130 T

Beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 130 S, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne Traktat. De meddeles Kommissionen.

AFSNIT XVII (*)

UDVIKLINGSSAMARBEJDE

Artikel 130 U

1. Fællesskabets politik med hensyn til udviklingssamarbejde, som er et supplement til Medlemsstaternes politik, skal fremme:

- en bæredygtig økonomisk og social udvikling i udviklingslandene og særlig i de mest ugunstigt stillede blandt disse;
- en harmonisk og gradvis integration af udviklingslandene i verdensøkonomien;
- bekæmpelse af fattigdommen i udviklingslandene.

2. Fællesskabets politik på dette område skal bidrage til den generelle målsætning om udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt til målsætningen om respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne respekterer de forpligtelser og tager hensyn til de målsætninger, som de har godkendt inden for rammerne af De Forenede Nationer og andre kompetente internationale organisationer.

Artikel 130 V

Fællesskabet tager hensyn til de i artikel 130 U omhandlede mål i de politikker, som det iværksætter, og som vil kunne berøre udviklingslandene.

Artikel 130 W

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forfølge målene i artikel 130 U. Disse foranstaltninger kan være flerårige programmer.

2. Den Europæiske Investeringsbank bidrager på de betingelser, der er fastsat i dens vedtægter, til iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 38), i TEU.

3. *Bestemmelserne i denne artikel berører ikke samarbejdet med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet inden for rammerne af AVS/EØF-konventionen.*

Artikel 130 X

1. *Fællesskabet og Medlemsstaterne samordner deres politik med hensyn til udviklingssamarbejde og fører samråd om deres bistandsprogrammer, herunder i internationale organisationer og på internationale konferencer. De kan iværksætte fælles aktioner. Medlemsstaterne bidrager om nødvendigt til iværksættelsen af Fællesskabets bistandsprogrammer.*

2. *Kommissionen kan tage ethvert passende initiativ for at fremme den i stk. 1 omhandlede samordning.*

Artikel 130 Y

Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og Medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende Fællesskabets udviklingssamarbejde kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Stk. 1 berører ikke Medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

FJERDE DEL

DE OVERSØISKE LANDES OG TERRITORIERS ASSOCIERING

Artikel 131

Medlemsstaterne er enige om at associere de ikke-europæiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Belgien, Danmark, Frankrig, Italien, Nederlandene og Det forenede Kongerige, med Fællesskabet. Disse lande og territorier, i det følgende benævnt »lande og territorier«, er opregnet i den liste, som er knyttet til denne Traktat som Bilag IV.

Formålet med associeringen er at fremme den økonomiske og sociale udvikling i disse lande og territorier og at oprette nære økonomiske forbindelser mellem disse og Fællesskabet som helhed.

I overensstemmelse med principperne i denne Traktats præambel skal associeringen først og fremmest åbne mulighed for at tjene befolkningernes interesser i disse lande og territorier og øge deres velstand for herved at lede dem frem til den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling, som de tilstræber.

Artikel 132

Associeringen tilstræber nedennævnte mål:

1. Medlemsstaterne anvender i deres samhandel med disse lande og territorier samme regler, som de i henhold til denne Traktat anvender indbyrdes.

2. Hvert land eller territorium anvender i sin samhandel med Medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier samme regler, som det anvender over for den europæiske Stat, med hvilken det opretholder særlige forbindelser.

3. Medlemsstaterne bidrager til de investeringer, som den fremskridende udvikling af disse lande og territorier kræver.

4. For så vidt angår de investeringer, der finansieres af Fællesskabet, er deltagelse i licitationer og leverancer åben på lige betingelser for alle fysiske og juridiske personer, som henholdsvis er statsborgere eller hjemmehørende i Medlemsstaterne eller i disse lande og territorier.

5. Medmindre der træffes særlige bestemmelser i henhold til artikel 136, gælder i forholdet mellem Medlemsstaterne og disse lande og territorier uden nogen form for forskelsbehandling de i kapitlet om etableringsretten nævnte bestemmelser for deres statsborgere og selskabers ret til at etablere sig, ligesom de dér nævnte fremgangsmåder finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 133

1. Varer med oprindelse i disse lande og territorier nyder ved indførsel til Medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem Medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser.

2. Ved indførsel i hvert af disse lande eller territorier ophæves den told, der pålægges varer fra Medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier gradvis i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 12, 13, 14, 15 og 17.

3. Disse lande og territorier kan dog opkræve sådan told, som er nødvendig for deres udvikling og industrialisering, eller som er finanstold og har til formål af skaffe midler til deres offentlige budgetter.

De i foregående afsnit nævnte toldsatsers nedsættelse dog gradvis, til de har samme niveau som dem, der pålægges varer, der hidrører fra den Medlemsstat, med hvilken det pågældende land eller territorium opretholder særlige forbindelser. De procentsatser og det tempo for nedsættelserne, som er fastsat i denne Traktat, finder tilsvarende anvendelse på forskellen mellem den told, der ved indførsel i landet eller territoriet pålægges en vare hidrø-

rende fra den Medlemsstat, som opretholder særlige forbindelser med dette land eller territorium, og den told, som pålægges samme vare, når den hidrører fra den anden Stat i Fællesskabet.

4. Stk. 2 finder ikke anvendelse på de lande og territorier, der som følge af særlige internationale forpligtelser allerede ved denne Traktats ikrafttræden anvender en toldtarif, der ikke hjemler forskelsbehandling.

5. Indførelse eller ændring af toldsætter for varer, der indføres i disse lande og territorier, må hverken retligt eller faktisk føre til direkte eller indirekte forskelsbehandling af varer, der hidrører fra forskellige Medlemsstater.

Artikel 134

Såfremt toldsætternes niveau for varer hidrørende fra tredjeland ved indførelse til et land eller territorium, når bestemmelserne i artikel 133, stk. 1, finder anvendelse, vil kunne fremkalde omlægninger af samhandelen til skade for en Medlemsstat, kan denne begære, at Kommissionen foreslår de øvrige Medlemsstater nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe denne situation.

Artikel 135

Med forbehold af bestemmelserne vedrørende den offentlige sundhed, den offentlige sikkerhed og den offentlige orden fastsættes bestemmelser om fri bevægelighed for arbejdskraften fra disse lande og territorier inden for Medlemsstaterne og for arbejdskraften fra Medlemsstaterne inden for disse lande og territorier ved senere overenskomster, som kræver Medlemsstaternes enstemmige godkendelse.

Artikel 136

For en første periode på fem år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet i en til denne Traktat knyttet gennemførelseskonvention.

Inden udløbet af den i foregående stykke nævnte gennemførelseskonvention vedtager Rådet, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne Traktat, enstemmigt de bestemmelser, der skal gælde for en ny periode.

Artikel 136 A

Bestemmelserne i artikel 131-136 finder anvendelse på Grønland, medmindre andet følger af de særlige bestemmelser for Grønland, der er fastsat i den protokol om den særlige ordning for Grønland, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

FEMTE DEL

FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

AFSNIT I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE INSTITUTIONERNE

Kapitel 1

Institutionerne

Første afdeling

Europa-Parlamentet

Artikel 137 (*)

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede Stater, udøver de beføjelser, som er tillagt det ved denne Traktat.

Artikel 138

(Stk. 1 og 2 er ophævet med virkning fra den 17. juli 1979 i overensstemmelse med artikel 14 i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet)

[Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:

1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige direkte valg.]

[Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	24
Danmark	16
Tyskland	81
Grækenland	24
Spanien	60
Frankrig	81
Irland	15
Italien	81
Luxembourg	6
Nederlandene	25
Portugal	24
Det Forenede Kongerige	81].

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 39), i TEU.

3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er tiltrådt af et flertal af dets medlemmer, fastsætter herom forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. ()*

Artikel 138 A (**)

Politiske partier på europæisk plan er vigtige som en integrationsfaktor inden for Unionen. De bidrager til en europæisk bevidstgørelse og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje.

Artikel 138 B (**)

I det i denne Traktat anførte omfang deltager Europa-Parlamentet i vedtagelse af fællesskabsretsakter, idet det udøver sine beføjelser i henhold til de i artikel 189 B og 189 C fastlagte fremgangsmåder samt afgiver samstemmende udtalelser eller rådgivende udtalelser.

Europa-Parlamentet kan med et flertal af medlemmernes stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en fællesskabsretsakt til gennemførelse af denne Traktat.

Artikel 138 C (**)

Under udførelsen af sine opgaver kan Europa-Parlamentet efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der, uden at de beføjelser, som denne Traktat har tillagt andre institutioner eller organer, derved berøres, skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, medmindre de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.

Det midlertidige undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning.

De nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen fastlægges efter fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 138 D (**)

Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en Medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Fællesskabet beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

Artikel 138 E (**)

1. Europa-Parlamentet udnævner en ombudsmand, som skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en Medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner.

Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Konstaterer ombudsmanden, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Ombudsmanden sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Ombudsmanden aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Ombudsmanden udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for dets valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige ombudsmanden, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

3. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget andet organ. Ombudsmanden må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed.

4. Europa-Parlamentet fastsætter ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

(*) Stk. 3, andet afsnit, som ændret ved artikel G, nr. 40), i TEU.

(**) Som indsat ved artikel G, nr. 41), i TEU.

Artikel 139

Europa-Parlamentet afholder en årlig session. Det træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts. (*)

Europa-Parlamentet kan træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dets medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 140

Europa-Parlamentet udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Kommissionens medlemmer har adgang til alle møder og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller dets medlemmer stiller den.

Rådet udtaler sig for Europa-Parlamentet på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

Artikel 141

Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Europa-Parlamentet sine afgørelser med absolut flertal af de afgivne stemmer.

Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

Artikel 142

Europa-Parlamentet fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Europa-Parlamentets aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

Artikel 143

Europa-Parlamentet drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger det.

Artikel 144

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslaget indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 158. *I dette tilfælde udløber tjensteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der er udnævnt til at efterfølge dem, på den dato, hvor tjensteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der samlet har måttet nedlægge deres hverv, ville være udløbet.* (**)

Anden afdeling

Rådet

Artikel 145

For at sikre virkeliggørelsen af de i denne Traktat opstillede mål og på de deri fastsatte vilkår skal Rådet:

- drage omsorg for samordningen af Medlemsstaternes almindelige økonomiske politik,
- have beføjelse til at træffe beslutninger,
- i de retsakter, det vedtager, tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de af Rådet udfærdigede forskrifter. Rådet kan opstille visse nærmere vilkår for udøvelsen af disse beføjelser. Rådet kan ligeledes i særlige tilfælde forbeholde sig retten til selv direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser. Ovennævnte vilkår skal være i overensstemmelse med de principper og regler, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, har fastsat i forvejen.

*Artikel 146 (***)*

Rådet består af en repræsentant for hver Medlemsstat på ministerplan, som skal være beføjet til at forpligte denne Medlemsstats regering.

(*) For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

(**) Sidste punktum i andet afsnit som indsat ved artikel G, nr. 42), i TEU.

(***) Som ændret ved artikel G, nr. 43), i TEU.

Formandshvervet udøves på skift af hver Medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af Medlemsstaterne:

— i en første periode på seks år: Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige,

— i den følgende periode på seks år: Danmark, Belgien, Grækenland, Tyskland, Frankrig, Spanien, Italien, Irland, Nederlandene, Luxembourg, Det Forenede Kongerige og Portugal.

Artikel 147

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 148

1. Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffes Rådets afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.

2. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Grækenland	5
Spanien	8
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Portugal	5
Det Forenede Kongerige	10

Afgørelser træffes med mindst:

— fireoghalvtreds stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne Traktat skal træffes på forslag af Kommissionen,

— fireoghalvtreds stemmer afgivet af mindst otte medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde.

3. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Artikel 149

(ophævet)

Artikel 150

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Artikel 151 ()*

1. *Et udvalg, der sammensættes af Medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.*

2. *Rådets bistås af et Generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær. Generalsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.*

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. *Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.*

Artikel 152

Rådet kan anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag.

Artikel 153

Efter udtalelse fra Kommissionen udfærdiger Rådet vedtægterne for de i denne Traktat forudsete udvalg.

Artikel 154

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 46), i TEU.

Tredje afdeling

Kommissionen

Artikel 155

For at sikre Fællesmarkedets funktion og udvikling skal Kommissionen:

- drage omsorg for gennemførelsen af de i denne Traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne,
- rette henstillinger og afgive udtalelser om de i denne Traktat omhandlede forhold, hvis Traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen skønner det nødvendigt,
- have beføjelse til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelsen af Rådets og Europa-Parlamentets retsakter på de i denne Traktat fastsatte betingelser,
- udøve de beføjelser, som Rådet tildeler den med henblik på gennemførelse af de af dette udfærdigede forskrifter.

Artikel 156

Hvert år og senest en måned før åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabets virksomhed.

Artikel 157

1. Kommissionen består af sytten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig.

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er

uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grund-sætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 160 eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel 158 (*)

1. *Kommissionens medlemmer udnævnes for fem år efter fremgangsmåden i stk. 2, jf. dog artikel 144.*

De kan genudnævnes.

2. *Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst og efter høring af Europa-Parlamentet den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen.*

Medlemsstaternes regeringer indstiller samråd med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst Kommissionens formand og øvrige medlemmer.

3. *Stk. 1 og 2 finder anvendelse første gang for den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1995.*

Den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1993, udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst. Deres tjenesteperiode udløber den 6. januar 1995.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 48), i TEU.

Artikel 159 (*)

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævner Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 158, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 160 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

Artikel 160

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel 161 (*)

Kommissionen kan udnævne en eller to næstformænd blandt sine medlemmer.

Artikel 162

1. Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

2. Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

Artikel 163

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 157 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 48), i TEU.

Fjerde afdeling 4**Domstolen****Artikel 164**

Domstolen skal værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne Traktat.

Artikel 165 ()**

Domstolen består af tretten dommere.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer, når en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 167, stk. 2.

Artikel 166

Domstolen bistås af seks generaladvokater.

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 164.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage der heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 167, stk. 3.

Artikel 167

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerbeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerbederne sted. Der afgår skiftevis syv og seks dommere.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 49), i TEU.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår hver gang tre generaladvokater.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 168

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Artikel 168 A (*)

1. Der oprettes i tilknytning til Domstolen en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der fastlægges på betingelserne i stk. 2, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statuten. Retten i Første Instans har ikke kompetence til at træffe afgørelse om præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 177.

2. På begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed de i stk. 1 omhandlede bestemte arter af sager og sammensætningen af Retten i Første Instans og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder denne Traktats bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens statut anvendelse på Retten i Første Instans.

3. Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Artikel 169

Finder Kommissionen, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Retter den pågældende Stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 170

En Medlemsstat, der finder, at en anden Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, kan indbringe sagen for Domstolen.

Før en Medlemsstat indbringer en klage over en anden Medlemsstat på grund af en påstået overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler denne i henhold til denne Traktat, skal den forelægge sagen for Kommissionen.

Efter at de pågældende Stater har haft lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger i sagen og til det af modparten anførte, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse.

Såfremt Kommissionen ikke har afgivet sin udtalelse inden tre måneder efter sagens forelæggelse, skal dette ikke være til hinder for, at klagen indbringes for Domstolen.

Artikel 171 (**)

1. Såfremt Domstolen fastslår, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne Stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

2. Hvis Kommissionen finder, at den pågældende Medlemsstat ikke har truffet disse foranstaltninger, afgiver den, efter at have givet denne Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, en begrundet udtalelse, hvori den præciserer, på hvilke punkter den pågældende Medlemsstat ikke har efterkommet Domstolens dom.

Hvis den pågældende Medlemsstat ikke har truffet de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger inden for den frist, som Kommissionen har fastsat, kan denne indbringe sagen for Domstolen. Den angiver i denne forbindelse størrelsen af det faste beløb eller den tvangsboøde, som den pågældende Medlemsstat skal betale, og som den under omstændighederne finder passende.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 50), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 51), i TEU.

Hvis Domstolen fastslår, at den pågældende Medlemsstat ikke har efterkommet dens dom, kan den pålægge den betaling af et fast beløb eller en tvangsbøde.

Denne fremgangsmåde berører ikke bestemmelserne i artikel 170.

Artikel 172 ()*

Forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab eller af Rådet i henhold til denne Traktats bestemmelser, kan tillægge Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende de i disse forordninger omhandlede sanktioner.

*Artikel 173 (**)*

Domstolen prøver lovligheden af retsakter vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, af Rådet, af Kommissionen eller af ECB, bortset fra henstillinger og udtalelser, samt de af Europa-Parlamentets retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand.

I denne henseende har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der af en Medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne Traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet og af ECB med henblik på at bevare disses prærogativer.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

Artikel 174

Såfremt klagen findes berettiget, erklærer Domstolen den anfægtede retsakt for ugyldig.

Med hensyn til forordninger angiver Domstolen dog, dersom den skønner det nødvendigt, hvilke af den annullerede forordnings virkninger, der skal betragtes som bestående.

*Artikel 175 (***)*

Undlader **Europa-Parlamentet**, Rådet eller Kommissionen i strid med denne Traktat at træffe afgørelse, kan Medlemsstaterne eller Fællesskabets andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse af Traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af ECB på de områder, der henhører under dens beføjelser, eller som indbringes mod denne.

*Artikel 176 (****)*

Den eller de institutioner, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne Traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 215, stk. 2.

Denne artikel gælder også for ECB.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 52), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 53), i TEU.

(***) Som ændret ved artikel G, nr. 54), i TEU.

(****) Som ændret ved artikel G, nr. 55), i TEU.

Artikel 177()*

Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

- a) om fortolkningen af denne Traktat;
- b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner *og ECB*;
- c) om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, når bestemmelse herom findes i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af Medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 178

Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 215, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger.

Artikel 179

Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

*Artikel 180(**)*

Med de nedenfor nævnte begrænsninger har Domstolen kompetence til at afgøre tvister, som vedrører:

- a) opfyldelse af Medlemsstaternes forpligtelse ifølge vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank. Bankens Bestyrelse har i dette tilfælde de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen;

- b) afgørelser truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd. Hver Medlemsstat, Kommissionen og Bankens Bestyrelse kan herom indbringe klage på de i artikel 173 fastsatte betingelser;

- c) afgørelser truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Bestyrelse. Klager over disse afgørelser kan kun indbringes af Medlemsstaterne eller af Kommissionen på de i artikel 173 fastsatte betingelser og kun for overtrædelse af de i artikel 21, stk. 2, 5, 6 og 7, i vedtægterne for Banken fastsatte formforskrifter;

- d) *de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser ifølge denne Traktat og ESCB-statutten. Rådet for ECB har i dette tilfælde over for de nationale centralbanker de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen over for Medlemsstaterne. Såfremt Domstolen fastslår, at en national centralbank ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne centralbank gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.*

Artikel 181

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentlig-retlig eller privatretlig aftale.

Artikel 182

Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem Medlemsstaterne, der har forbindelse med denne Traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 183

Med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen ved denne Traktat, er de tvister, i hvilke Fællesskabet er part, ikke af den grund unddraget de nationale dømmende myndigheders kompetence.

*Artikel 184(***)*

Uanset udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 173, stk. 5, kan hver part i en retstvist, der angår en forordning *udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet i Fællesskab*, af Rådet, af Kommissionen eller af ECB for Domstolen påberåbe sig de i artikel 173, stk. 2, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 56), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 57), i TEU.

(***) Som ændret ved artikel G, nr. 58), i TEU.

Artikel 185

Indbringelse af klager for Domstolen har ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

Artikel 186

I sager, der er indbragt for Domstolen, kan den foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

Artikel 187

De af Domstolen afsagte domme fuldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 192 fastsatte regler.

Artikel 188

Domstolens Statut fastsættes i en særlig Protokol.

Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Femte afdeling ()**Revisionsretten**Artikel 188 A*

Revisionsretten varetager revisionen af regnskaberne.

Artikel 188 B

1. *Revisionsretten består af tolv medlemmer.*
2. *Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.*
3. *Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.*

Ved de første udnævnelser begrænses tjensteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

4. *Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.*

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

5. *Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de, såvel i deres tjensteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjensteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.*

6. *Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratreden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 7.*

For resten af den pågældendes tjensteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsretten medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

7. *Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.*

8. *Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.*

(*) Femte afdeling (artikel 188 A—188 C, tidligere artikel 206 og 206 a) som indsat ved artikel G, nr. 59), i TEU.

9. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 188 C

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner og i Medlemsstaterne. Revision i Medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets øvrige institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

Kapitel 2

Fælles bestemmelser for flere institutioner

Artikel 189 (*)

Til udførelse af deres opgaver på de i denne Traktat fastsatte betingelser skal Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, Rådet og Kommissionen udstede forordninger og direktiver samt vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almenyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver Medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

Artikel 189 A (**)

1. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse, jf. dog artikel 189 B, stk. 4 og 5.

2. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit forslag under hele forløbet af de procedurer, der fører frem til vedtagelse af en fællesskabsretsakt.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 60), i TEU.

(**) Som indsat ved artikel G, nr. 61), i TEU.

Artikel 189 B ()*

1. Når der i denne Traktat henvises til denne artikel med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning. Denne fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til sin fælles holdning. Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for sin holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder efter meddelelsen

- a) bifalder den fælles holdning, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med denne fælles holdning;
- b) ikke har afgivet udtalelse, vedtager Rådet den pågældende retsakt i overensstemmelse med sin fælles holdning;
- c) med absolut flertal blandt sine medlemmer tilkendegiver, at det har til hensigt at forkaste den fælles holdning, skal det øjeblikkeligt underrette Rådet. Rådet kan indkalde til et møde i Forligsudvalget, jf. stk. 4, for at redegøre yderligere for sin holdning. Herefter enten bekræfter Europa-Parlamentet med absolut flertal blandt sine medlemmer sin forkastelse af den fælles holdning, og den foreslåede retsakt anses i så tilfælde for ikke-vedtaget, eller det fremsætter ændringsforslag i henhold til litra d) i nærværende stykke;
- d) med absolut flertal blandt sine medlemmer fremsætter ændringsforslag til den fælles holdning, fremsendes den således ændrede tekst til Rådet og til Kommissionen, som afgiver udtalelse om disse ændringsforslag.

3. Godkender Rådet med kvalificeret flertal inden for en frist på tre måneder efter modtagelsen af Europa-Parlamentets ændringsforslag alle disse forslag, ændrer det sin fælles holdning i overensstemmelse hermed og vedtager den pågældende retsakt; Rådet skal dog træffe enstemmig afgørelse om de ændringsforslag, hvorom Kommissionen har afgivet negativ udtalelse. Hvis Rådet ikke vedtager den pågældende retsakt, indkalder formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet omgående til et møde i Forligsudvalget.

4. Forligsudvalget, der sammensættes af Rådets medlemmer eller deres repræsentanter og et tilsvarende antal repræsentanter for Europa-Parlamentet, har til opgave at skabe enighed om et fælles udkast, som kan accepteres af et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer eller disses repræsentanter og flertallet af Europa-Parlamentets repræsentanter. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer med sigte på at søge at tilnærme Europa-Parlamentet og Rådets holdninger til hinanden.

5. Hvis Forligsudvalget inden for en frist på seks uger efter indkaldelsen godkender et fælles udkast, har Europa-Parlamentet og Rådet en frist på seks uger fra denne godkendelse til at vedtage den pågældende retsakt i overensstemmelse med det fælles udkast, idet dette skal ske med et absolut flertal af de afgivne stemmer for så vidt angår Europa-Parlamentet og med kvalificeret flertal for Rådets vedkommende. Undlader en af de to institutioner at godkende den foreslåede retsakt, anses denne for ikke-vedtaget.

6. Godkender Forligsudvalget ikke noget fælles udkast, anses den foreslåede retsakt for ikke-vedtaget, medmindre Rådet inden for en frist på seks uger efter udløbet af den for Forligsudvalget gældende frist med kvalificeret flertal bekræfter den fælles holdning, som det havde tiltrådt, inden forligsproceduren blev påbegyndt, eventuelt med de af Europa-Parlamentet fremsatte ændringsforslag. I så fald er den pågældende retsakt endeligt vedtaget, medmindre Europa-Parlamentet inden for en frist på seks uger fra datoen for Rådets bekræftelse forkaster teksten med et absolut flertal blandt sine medlemmer, i hvilket fald den foreslåede retsakt anses for ikke-vedtaget.

7. De i denne artikel anførte frister på tre måneder og seks uger kan ved fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet og Rådet forlænges med henholdsvis højst en måned eller højst to uger. Fristen på tre måneder i stk. 2 forlænges automatisk med to måneder, hvis stk. 2, litra c) finder anvendelse.

8. Anvendelsesområdet for den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, kan efter fremgangsmåden i artikel N, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union udvides på grundlag af en rapport, som Kommissionen skal forelægge Rådet senest i 1996.

Artikel 189 C ()*

Når der i denne Traktat henvises til denne artikel med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 61), i TEU.

a) Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning.

b) Rådets fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet og Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til Rådets fælles holdning samt for Kommissionens holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder fra denne meddelelse bifalder denne fælles holdning, eller har det ikke afgivet udtalelse inden udløbet af nævnte frist, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning.

c) Europa-Parlamentet kan inden for den i litra b) nævnte frist på tre måneder med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslå ændringer til Rådets fælles holdning. Europa-Parlamentet kan ligeledes med samme flertal forkaste Rådets fælles holdning. Resultatet af forhandlingerne fremsendes til Rådet og Kommissionen.

Hvis Europa-Parlamentet har forkastet Rådets fælles holdning, kan Rådet ved en anden behandling kun træffe afgørelse med enstemmighed.

d) Kommissionen behandler på ny inden for en frist på en måned det forslag, på grundlag af hvilket Rådet har fastlagt sin fælles holdning, under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer.

Kommissionen fremsender til Rådet sammen med sit genbehandlede forslag de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som den ikke har accepteret, idet den afgiver udtalelse om disse. Rådet kan med enstemmighed vedtage disse ændringer.

e) Rådet vedtager med kvalificeret flertal det af Kommissionen genbehandlede forslag.

Rådet kan kun med enstemmighed ændre det af Kommissionen genbehandlede forslag.

f) I de tilfælde, der er omhandlet i litra c), d), og e), træffere Rådet afgørelse inden for en frist på tre måneder. Hvis en afgørelse ikke træffes inden for denne frist anses Kommissionens forslag ikke for vedtaget.

g) De i litra b) og f) omhandlede frister kan forlænges med højst en måned ved fælles overenskomst mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Artikel 190 (*)

De forordninger, direktiver og beslutninger, som vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab samt de nævnte retsakter, som vedtages af Rådet eller Kommissionen, skal begrundes og henvises til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne Traktat.

Artikel 191 (**)

1. Forordninger, direktiver og beslutninger vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 189 B undertegnes af formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet, og de offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. De træder i kraft på det i retsakterne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

2. Rådets og Kommissionens forordninger samt disse institutioners direktiver, der er rettet til alle Medlemsstaterne, offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. De træder i kraft på det i retsakterne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

3. Andre direktiver samt beslutninger meddeles dem, de er rettet til, og får virkning ved denne meddelelse.

Artikel 192

De af Rådets og Kommissionens beslutninger, der indebærer en forpligtelse for andre end Stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den Medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af Medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen og Domstolen.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 62), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 63, i TEU.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

Kapitel 3

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Artikel 193

Der oprettes et rådgivende økonomisk og socialt Udvalg.

Udvalget sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv, i særdeleshed for producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere samt for liberale erhverv og almindelige samfundsinteresser.

Artikel 194 (*)

Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland.....	24
Grækenland	12
Spanien.....	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg.....	6
Nederlandene	12
Portugal	12
Det Forenede Kongerige	24

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal udvalgsmedlemmernes dagpenge.

Artikel 195

1. Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver Medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

2. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.

Artikel 196 (**)

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning. **Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.**

Artikel 197

Udvalget opdeles i faglige sektioner for de vigtigste af de områder, som denne Traktat omfatter.

Det omfatter navnlig en sektion for landbrug og en sektion for transport, for hvilke gælder de særlige bestemmelser, der er fastsat i afsnittene vedrørende landbrug og transport.

De faglige sektioner arbejder inden for rammerne af Udvalgets almindelige kompetence. De kan ikke rådspørges uafhængigt af Udvalget.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 64), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 65), i TEU.

Inden for Udvalget kan der i øvrigt nedsættes underudvalg, der om bestemte spørgsmål eller på bestemte områder udarbejder forslag til udtalelser, som forelægges Udvalget til overvejelse.

De nærmere retningslinjer for sammensætningen af de faglige sektioner og underudvalgene og for disses kompetence fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 198 (*)

Udvalget skal i de tilfælde, der er nævnt i denne Traktat, høres af Rådet eller Kommissionen. Disse institutioner kan høre Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt. *Udvalget kan selv tage initiativ til at afgive udtalelse i tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.*

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

Kapitel 4 (**)

Regionsudvalget

Artikel 198 A

Der oprettes et rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder, i det følgende benævnt »Regionsudvalget«.

Antallet af medlemmer i Regionsudvalget fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24

Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Portugal	12
Det Forenede Kongerige	24

Udvalgets medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse efter indstilling fra de respektive Medlemsstater. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Artikel 198 B

Regionsudvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden og forelægger den til godkendelse for Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.

Artikel 198 C

Regionsudvalget høres af Rådet eller Kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i denne Traktat, og i alle andre tilfælde, hvor en af disse institutioner finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Når Det Økonomiske og Sociale Udvalg høres i henhold til artikel 198, underrettes Regionsudvalget af Rådet eller Kommissionen om denne anmodning om udtalelse. Regionsudvalget kan, når det finder, at der er særlige regionale interesser på spil, afgive en udtalelse herom.

Det kan afgive udtalelse på eget initiativ i de tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.

Udvalgets udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

(*) Som ændret med artikel G, nr. 66), i TEU.

(**) Kapitel 4 (artikel 198 A-198 C) som indsat ved artikel G, nr. 67), i TEU.

Kapitel 5 (*)

AFSNIT II

Den Europæiske Investeringsbank

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 198 D

Den Europæiske Investeringsbank har status som juridisk person.

Den Europæiske Investeringsbanks medlemmer er Medlemsstaterne.

Den Europæiske Investeringsbanks vedtægter indeholdes i en protokol, der knyttes som bilag til denne Traktat.

Artikel 198 E

Den Europæiske Investeringsbank har til opgave ved anvendelse dels af midler lånt på kapitalmarkedet, dels af egne midler, i Fællesskabets interesse at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af det fælles marked. I dette øjemed letter den, ved ydelse af lån og garantier og uden sigte på fortjeneste, finansieringen af nedennævnte projekter inden for alle erhvervssektorer:

- a) projekter, som har ophjælpning af mindre udviklede områder for øje;
- b) projekter, som tager sigte på modernisering eller omstilling af virksomheder eller skabelse af nye beskæftigelsesmuligheder, og som er foranlediget af det fælles markeds gradvise gennemførelse, men som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstedeværende midler;
- c) projekter af fælles interesse for flere Medlemsstater, som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstedeværende midler.

Under udførelsen af sine opgaver letter Banken finansieringen af investeringsprogrammer sammen med støtte fra strukturfondene og andre af Fællesskabets finansielle instrumenter.

Artikel 199 (**)

Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrører Den Europæiske Socialfond, skal anslås for hvert regnskabsår og optages i budgettet.

De administrationsudgifter, som bestemmelserne i Traktaten om Den Europæiske Union om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt om samarbejdet om retlige og indre anliggender medfører for institutionerne, afholdes over budgettet. De aktionsudgifter, som gennemførelsen af disse bestemmelser medfører, kan på de deri anførte vilkår ligeledes afholdes over budgettet.

Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.

Artikel 200

(ophævet)

Artikel 201 (***)

Budgettet finansieres med forbehold af andre indtægter fuldt ud af egne indtægter.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastsætter bestemmelserne vedrørende Fællesskabets ordning med egne indtægter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 201 A (****)

For at sikre budgetdisciplin fremsætter Kommissionen ingen forslag til fællesskabsretsakter, ændrer ikke sine forslag og vedtager ingen gennemførelsesforanstaltninger, der kan have betydelig indvirkning på budgettet,

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 69), i TEU.

(***) Som ændret ved artikel G, nr. 71), i TEU.

(****) Som indsat ved artikel G, nr. 72) i TEU.

(*) Kapitel 5 (artikel 198 D og 198 E, tidligere artikel 129 og 130) som indsat ved artikel G, nr. 68), i TEU.

uden af afgive forsikring om, at forslaget eller foranstaltningen kan finansieres inden for rammerne af Fællesskabets egne indtægter efter de bestemmelser, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 201.

Artikel 202

De i budgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 209 udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 209, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

Artikel 203

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til en 31. december.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Europa-Parlamentet.

4. Budgetforslaget skal forelægges Europa-Parlamentet senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Europa-Parlamentet har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget, og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Europa-Parlamentet inden femogfyrre dage efter forelæggelse af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Europa-Parlamentet inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Europa-Parlamentet inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet budgetforslaget med Kommissionen og i fald med de andre interesserede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringer;

b) for så vidt angår ændringsforslagene:

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring ikke medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforhøjelse, der ville følge af ændringsforslaget udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslåede ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt;

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalificeret flertal godkende ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet;

— hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb,

Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget modificeret nogen af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, og er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet godkendt, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Europa-Parlamentet, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, eller er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet forkastet eller modificeret, oversendes det modificerede budgetforslag på ny til Europa-Parlamentet. Rådet gør dette bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Europa-Parlamentet er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan det inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifikationer af de af Europa-Parlamentet foretagne ændringer og vedtager derved budgettet. Har Europa-Parlamentet ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Europa-Parlamentet, når vægtige grunde taler herfor, med et flertal af sine medlemmers stemmer

og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste budgetforslaget og begære, at et nyt forslag forelægges det.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af Udvalget for økonomisk Politik fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

— udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser,

— den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter

og

— udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige til at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkes fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Europa-Parlamentet, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet, hvis afgørelse træffes med et flertal af dets medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

Artikel 204

Såfremt budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er under udarbejdelse.

Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Europa-Parlamentet; inden for en frist af tredive dage kan Europa-Parlamentet med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en afvigende afgørelse om disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhandlede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Europa-Parlamentet har truffet afgørelse. Dersom Europa-Parlamentet ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en afvigende afgørelse betragtes Rådets afgørelse som endeligt vedtaget.

De i stk. 2 og 3 omhandlede afgørelser fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 205 ()*

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar *i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.*

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettes rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

Artikel 205 a

Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Europa-Parlamentet regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

*Artikel 206 (**)*

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 205 a nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrolrede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, samt Revisionsrettens særberetninger.

2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet som led i udøvelsen af sine beføjelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dets begæring.

3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.

Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager budgettets gennemførelse. Sådanne beretninger tilsendes ligeledes Revisionsretten.

Artikel 206 a

(ophævet)

Artikel 207

Budgettet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 73), i TEU.

(**) Tidligere artikel 206 b som ændret ved artikel G, nr. 74), i TEU.

De i artikel 200, stk. 1, omhandlede bidrag stiller Medlemsstaterne til rådighed for Fællesskabet i deres egen valuta.

De fra disse bidrag hidrørende disponible midler deponeres i Medlemsstaternes statskasser eller i institutter udpeget af Medlemsstaterne. Under deponeringen bevarer disse midler den værdi, der svarer til den på deponeringstidspunktet gældende parikurs i forhold til den i stk. 1 nævnte regningsenhed.

De nævnte disponible midler kan anbringes på betingelser, som Kommissionen aftaler med den pågældende Medlemsstat.

Det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ fastlægger de tekniske betingelser, under hvilke Den europæiske Socialfonds finansielle transaktioner udøves.

Artikel 208

Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende Medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta i det omfang, der er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne Traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

Kommissionen står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem en af Medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller et andet af Medlemsstaten godkendt pengeinstitut.

Artikel 209 (*)

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

- a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;
- b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabets egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet;

- c) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de *anvisningsberettigedes* og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

Artikel 209 A (**)

Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

Med forbehold af andre bestemmelser i denne Traktat samordner Medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de mod hjælp fra Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres administrationer.

SJETTE DEL

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 210

Fællesskabet har status som juridisk person.

Artikel 211

Fællesskabet har i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og losore og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

Artikel 212

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 24, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 24, stk. 1, der er affattet således:

1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, i Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Det europæiske Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne Traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 76), i TEU.

(**) Som indsat ved artikel G, nr. 77), i TEU.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kvalificeret flertal Vedtægten for Tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.]

Artikel 213

Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

Artikel 214

Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene samt Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte har — selv efter at deres hverv er ophørt forpligtelse til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold.

Artikel 215 (*)

Fællesskabets ansvar i kontraktforhold bestemmes, efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for Medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

Stk. 2 finder anvendelse på samme vilkår på skader forvoldt af ECB eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 216

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

Artikel 217

Med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

Artikel 218

(*Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2*)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringssbank.]

Artikel 219

Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne Traktat afgjort på anden måde end fastsat i Traktaten.

Artikel 220

Medlemsstaterne indleder i det omfang, det er nødvendigt, indbyrdes forhandlinger for til fordel for deres statsborgere at sikre:

- beskyttelse af personer såvel som nydelse af rettigheder og beskyttelse af disse på de betingelser, som de enkelte Stater indrømmer egne statsborgere;
- afskaffelse af dobbeltbeskatning inden for Fællesskabet;
- gensidig anerkendelse af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber, opretholdelse af et selskabs status som juridisk person i tilfælde af, at dets hjemsted forlægges fra et land til et andet, og mulighed for sammenslutning af selskaber, som er underkastet forskellige nationale lovgivninger;
- forenkling af formaliteter vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og voldgiftskendelser.

Artikel 221

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat indrømmer Medlemsstaterne senest tre år efter denne Traktats ikrafttræden de øvrige Medlemsstaters statsborgere national behandling for så vidt angår kapitalanbringelser i de i artikel 58 nævnte selskaber.

Artikel 222

De ejendomsretlige ordninger i Medlemsstaterne berøres ikke af denne Traktat.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 78), i TEU.

Artikel 223

1. Denne Traktats bestemmelser er ikke til hinder for følgende regler:

- a) ingen Medlemsstat er forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser,
- b) hver Medlemsstat kan træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og som vedrører fabrikation af eller handel med våben, ammunition og krigsmateriel; disse foranstaltninger må ikke forringe konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet for varer, som ikke er bestemt specielt til militære formål.

2. I løbet af det første år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægger Rådet med enstemmighed listen over de varer, hvorpå bestemmelserne i stk. 1, litra b), finder anvendelse.

3. På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed ændre denne liste.

Artikel 224

Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden med henblik på i fællesskab at træffe de bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at fællesmarkedets funktion påvirkes af de foranstaltninger, som en Medlemsstat kan føle sig foranlediget til at træffe i tilfælde af alvorlige indre uroligheder, der forstyrrer den offentlige orden, i tilfælde af krig eller alvorlig international spænding, der udgør en krigstrussel, eller for at opfylde de forpligtelser, som den har indgået med henblik på bevarelse af freden og den internationale sikkerhed.

Artikel 225

Såfremt foranstaltninger, der er truffet i de i artiklerne 223 og 224 nævnte tilfælde, medfører, at konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet fordrejes, undersøger Kommissionen sammen med den pågældende Stat betingelserne for, at disse foranstaltninger kan tilpasses bestemmelserne i denne Traktat.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en Medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden Medlemsstat misbruger de i artiklerne 223 og 224 fastsatte beføjelser. Domstolen træffer afgørelse for lukkede døre.

Artikel 226

1. I overgangsperioden kan en Medlemsstat i tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger, der vil gøre det muligt at genskabe ligevægten og at tilpasse den pågældende sektor til fællesmarkedets økonomi.

2. På begæring af den pågældende Stat skal Kommissionen omgående og som hastesag fastsætte de beskyttelsesforanstaltninger, den finder nødvendige, og samtidig fastlægge vilkårene for og den nærmere udformning af disse.

3. De i medfør af stk. 2 tilladte foranstaltninger kan indebære afvigelser fra denne Traktats bestemmelser, for så vidt og så længe det er ubetinget nødvendigt for at nå de i stk. 1 nævnte mål. Der skal fortrinsvis vælges foranstaltninger, som mindst muligt forstyrrer fællesmarkedets funktion.

Artikel 227 ()*

1. Denne Traktat gælder for kongeriget Belgien, kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storbritannien og Nordirland, Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Portugal og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

2. For de oversøiske franske departementer gælder fra denne Traktats ikrafttræden dens særlige og almindelige bestemmelser vedrørende:

— *fric varebevægelser;*

— *landbruget, med undtagelse af artikel 40, stk. 4;*

— *liberalisering af tjenesteydelser;*

— *konkurrencereglerne;*

— *de ved artikel 109 H, 109 I og 226 hjemlede beskyttelsesforanstaltninger;*

— *institutionerne.*

Senest to år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges betingelserne for anvendelsen af Traktatens øvrige bestemmelser ved beslutninger, som Rådet på forslag af Kommissionen vedtager med enstemmighed.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 79), i TEU.

Inden for rammerne af de i denne Traktat fastsatte fremgangsmåder, herunder navnlig de i artikel 226 nævnte, drager Fællesskabets institutioner omsorg for, at den økonomiske og sociale udvikling af disse områder muliggøres.

3. På de oversøiske lande og territorier, der er opregnet i listen i Bilag IV til denne Traktat, anvendes den særlige associeringsordning, som er nærmere fastlagt i denne Traktats fjerde del.

Denne Traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i overstående liste.

4. Denne Traktats bestemmelser finder anvendelse på de europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en Medlemsstat.

5. Uanset de foregående stykker gælder følgende:

- a) *Denne Traktat finder ikke anvendelse på Færøerne.*
- b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.
- c) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972.

Artikel 228 ()*

1. I de tilfælde, hvor bestemmelserne i denne Traktat forudsætter indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, der bemyndiger Kommissionen til at indlede de nødvendige forhandlinger. Forhandlingerne føres af Kommissionen i samråd med særlige udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde, og inden for rammerne af de direktiver, som Rådet måtte meddele den.

Under udøvelsen af de beføjelser, der tillægges Rådet i dette stykke, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal bortset fra i de i stk. 2, andet punktum, nævnte tilfælde, hvor det træffer afgørelse med enstemmighed.

2. Med forbehold af de beføjelser, som på dette område er tillagt Kommissionen, indgås aftalerne af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler, samt for aftaler, som er omhandlet i artikel 238.

3. Med undtagelse af de aftaler, der er omhandlet i artikel 113, stk. 3, indgår Rådet aftalerne efter høring af Europa-Parlamentet, herunder i tilfælde, hvor aftalen angår et område, hvor fremgangsmåden i artikel 189 B eller artikel 189 C skal følges for vedtagelsen af interne regler. Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse inden for en frist, som Rådet kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget sagen haster. Hvis der ikke er afgivet udtalelse ved fristens udløb, kan Rådet træffe afgørelse.

Uanset bestemmelserne i første afsnit kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet for indgåelse af aftaler, som er omhandlet i artikel 238, og andre aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med særlige samarbejdsprocedurer, samt aftaler, som har betydelige budgetmæssige virkninger for Fællesskabet, og aftaler, som medfører ændring af en retsakt, der er vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 189 B.

Rådet og Europa-Parlamentet kan i hastetilfælde aftale en frist for afgivelse af den samstemmende udtalelse.

4. Uanset stk. 2 kan Rådet, når det indgår en aftale, bemyndige Kommissionen til på Fællesskabets vegne at godkende de ændringer, som ifølge aftalen skal vedtages ved en forenklet fremgangsmåde eller vedtages af et organ, der nedsættes ved aftalen; Rådet kan knytte særlige betingelser til en sådan bemyndigelse.

5. Når Rådet påtænker at indgå en aftale, som medfører ændringer i denne Traktat, skal ændringerne forinden vedtages efter fremgangsmåden i artikel N i Traktaten om Den Europæiske Union.

6. Rådet, Kommissionen eller en Medlemsstat kan forud indhente udtalelse fra Domstolen om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i denne Traktat. Hvis Domstolens udtalelse er benægtende, kan aftalen kun træde i kraft på de betingelser, der er fastsat i artikel N i Traktaten om Den Europæiske Union.

7. Aftaler, der indgås på betingelserne i denne artikel, er bindende for Fællesskabets institutioner og for Medlemsstaterne.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 80), i TEU.

Artikel 228 A ()*

Såfremt en fælles holdning eller en fælles aktion, der vedtages ifølge bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i Traktaten om Den Europæiske Union, tager sigte på en handling fra Fællesskabets side for helt eller delvis at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nødvendige hasteforanstaltninger.

Artikel 229

Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for de Forenede Nationer, for disses særorganisationer og for Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Den opretholder i øvrigt passende forbindelser med alle internationale organisationer.

Artikel 230

Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

*Artikel 231 (**)*

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

Artikel 232

1. Denne Traktats bestemmelser ændrer ikke bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, navnlig ikke Medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, beføjelserne for dette Fællesskabs institutioner og reglerne i den nævnte Traktat om, hvorledes fællesmarkedet for kul og stål skal fungere.

2. Bestemmelserne i denne Traktat berører ikke bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 233

Bestemmelserne i denne Traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne Traktat.

Artikel 234

De rettigheder og forpligtelser, der følger af konventioner, som før denne Traktats ikrafttræden er indgået mellem på den ene side en eller flere Medlemsstater og på den anden side et eller flere tredjelande, berøres ikke af bestemmelserne i denne Traktat.

I det omfang, disse konventioner er uforenelige med denne Traktat, bringer den eller de pågældende Medlemsstater alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne de konstaterede uoverensstemmelser. Om fornødent bistår Medlemsstaterne hinanden i dette øjemed og indtager i påkommende tilfælde en fælles holdning.

Ved anvendelsen af de konventioner, der omtales i stk. 1, tager Medlemsstaterne i betragtning, at de fordele, hvorom de hver især har givet tilsagn i denne Traktat, indgår som integrerende dele af Fællesskabets tilblivelse-sproces, og derfor uløseligt hænger sammen med oprettelsen af fælles institutioner, med overdragelsen af beføjelser til disse og med de andre Medlemsstaters indrømmelse af samme fordele.

Artikel 235

Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for fællesmarkedets rammer, og denne Traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet med enstemmighed passende forskrifter herom.

Artikel 236

(ophævet)

Artikel 237

(ophævet)

*Artikel 238 (***)*

Fællesskabet kan med en eller flere stater eller internationale organisationer indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

Artikel 239

De Protokoller, der i gensidig forståelse mellem Medlemsstaterne knyttes som bilag til denne Traktat, udgør en integrerende del af Traktaten.

Artikel 240

Denne Traktat er indgået for ubegrænset tid.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 81), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 82), i TEU.

(***) Som ændret ved artikel G, nr. 84), i TEU.

NEDSÆTTELSE AF INSTITUTIONERNE

Artikel 246

Artikel 241

Rådet træder sammen inden en måned efter Traktatens ikrafttræden.

Artikel 242

Rådet træffer alle egnede foranstaltninger for at nedsætte Det økonomiske og sociale Udvalg inden tre måneder efter sit første møde.

Artikel 243

Efter indkaldelse fra Rådets formand træder Forsamlingen (*) sammen inden to måneder efter Rådets første møde for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil præsidiumet er valgt, fører det ældste medlem forsædet.

Artikel 244

Domstolen påbegynder sin virksomhed ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden tre måneder efter, at den har påbegyndt sin virksomhed.

En sag kan ikke indbringes for Domstolen, før denne har offentliggjort sit procesreglement. Klagefristerne begynder først at løbe fra dette tidspunkt.

Domstolens præsident udøver fra sin udnævnelse de bejærelser, som er tillagt ham i denne Traktat.

Artikel 245

Så snart Kommissionens medlemmer er udnævnt, påbegynder den sin virksomhed og påtager sig de opgaver, som er pålagt den ved denne Traktat.

Så snart Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indleder den sådanne undersøgelser og opretter sådanne forbindelser, som er nødvendige for at udarbejde en oversigt over Fællesskabets økonomiske situation.

(*) Som en fravigelse af bestemmelserne i artikel 3 i EFA og af historiske grunde er udtrykket »Forsamlingen« ikke ændret til »Europa-Parlamentet«.

1. Det første regnskabsår løber fra Traktatens ikrafttræden til den følgende 31. december. Såfremt Traktaten træder i kraft i årets sidste halvdel, udløber regnskabsåret dog den 31. december i det påfølgende år.

2. Indtil budgettet for det første regnskabsår er opstillet, indbetaler Medlemsstaterne til Fællesskabet rentefri forskud, som fradrages deres finansielle bidrag til gennemførelsen af dette budget.

3. Indtil vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte er udarbejdet i medfør af artikel 212, ansætter hver institution det nødvendige personale og indgår med henblik herpå tidsbegrænsede kontrakter.

Hver institution undersøger sammen med Rådet spørgsmål vedrørende stillingernes antal, aflønning og fordeling.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 247

Denne Traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks Regering.

Denne Traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage før begyndelsen af den følgende måned, træder Traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

Artikel 248

Denne Traktat, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige Signatarstateres Regeringer.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOLLER**PROTOKOL****om ejendomserhvervelse i Danmark**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at finde en løsning på visse særlige problemer, der er af interesse for Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Uanset bestemmelserne i Traktaten kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.

PROTOKOL**ad artikel 119 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Med henblik på anvendelsen af Traktatens artikel 119 skal ydelser i medfør af en erhvervstilknyttet social sikringsordning ikke anses for løn, hvis og i det omfang de kan henføres til beskæftigelsesperioder, der ligger forud for den 17. maj 1990, undtagen for arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, der inden denne dato har anlagt søgsmål eller indbragt en dertil svarende klage i overensstemmelse med den relevante nationale ret.

PROTOKOL**om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er omhandlet i artikel 4 A i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

KAPITEL I

ETABLERINGEN AF ESCB

*Artikel 1***Det Europæiske System af Centralbanker**

1.1. Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), og Den Europæiske Centralbank (ECB), oprettes i henhold til Traktatens artikel 4 A; de udøver deres funktioner og deres virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne statut.

1.2. I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 1, består ESCB af ECB og af Medlemsstaternes centralbanker (de nationale centralbanker), idet Institut monétaire luxembourgeois er Luxembourgs centralbank.

KAPITEL II

ESCB's MÅL OG OPGAVER

*Artikel 2***Mål**

I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 1, er hovedmålet for ESCB at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål, som fastsat i Traktatens artikel 2. ESCB handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i Traktatens artikel 3 A.

*Artikel 3***Opgaver**

3.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 2, er de grundlæggende opgaver, der skal udføres af ESCB:

- at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik;
- at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktatens artikel 109;
- at besidde og forvalte Medlemsstaternes officielle valutareserver;
- at fremme betalingssystemernes smidige funktion.

3.2. I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 3, berører artikel 3.1, tredje led, ikke Medlemsstaternes

regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.

3.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 5, bidrager ESCB til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutterne og det finansielle systems stabilitet.

*Artikel 4***Rådgivende funktioner**

I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 4,

a) skal ECB høres

- om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder;
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42;

b) ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

*Artikel 5***Indsamling af statistisk information**

5.1. ECB skal med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre ESCB's opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. ECB skal samarbejde om disse spørgsmål med fællesskabsinstitutionerne eller -organerne samt med de kompetente myndigheder i Medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer.

5.2. De nationale centralbanker skal i videst muligt omfang udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 5.1.

5.3. ECB skal bidrage til harmoniseringen, når denne er nødvendig, af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dens kompetenceområder.

5.4. Rådet fastsætter i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 42, hvilke fysiske og juridiske personer, der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om tavshedspligt og passende regler om håndhævelse.

*Artikel 6***Internationalt samarbejde**

6.1. I spørgsmål om internationalt samarbejde, som vedrører ESCB's opgaver, afgør ECB, hvordan ESCB skal repræsenteres.

6.2. ECB og — med dennes godkendelse — de nationale centralbanker kan deltage i internationale monetære institutioner.

6.3. Bestemmelserne i artikel 6.1 og 6.2 berører ikke bestemmelserne i Traktatens artikel 109, stk. 4.

KAPITEL III

ESCB's ORGANISATION*Artikel 7***Uafhængighed**

I overensstemmelse med Traktatens artikel 107 må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som denne Traktat og denne statut pålægger dem, søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra nogen regering i en Medlemsstat eller fra noget andet organ. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's og de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

*Artikel 8***Generelt princip**

ESCB skal styres af ECB's besluttende organer.

*Artikel 9***Den Europæiske Centralbank**

9.1. ECB, som i overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 2, har status som juridisk person, nyder i hver Medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer; ECB kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.

9.2. ECB skal sikre, at de opgaver, som er overdraget ESCB i medfør af Traktatens artikel 105, stk. 2, 3 og 5, bliver udført, enten ved ECB's egne aktiviteter i henhold til nærværende statut eller af de nationale centralbanker i henhold til artikel 12.1 og 14.

9.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 3, er ECB's besluttende organer Styrelsesrådet og Direktionen.

*Artikel 10***Styrelsesrådet**

10.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 A, stk. 1, består Styrelsesrådet af medlemmerne af Direktionen og cheferne for de nationale centralbanker.

10.2. Medlemmerne af Styrelsesrådet skal være personligt til stede for at have stemmeret, jf. dog artikel 10.3. Som en undtagelse fra denne regel kan den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden fastsætte, at Styrelsesrådets medlemmer kan afgive deres stemme ved anvendelse af telekonferencer. I denne forretningsorden skal det endvidere fastsættes, at et medlem af Styrelsesrådet, som er forhindret i at stemme i en længere periode, kan udpege en stedfortræder som medlem af Styrelsesrådet.

Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme, jf. dog artikel 10.3 og 11.3. Hvis ikke andet er fastsat i nærværende statut, træffer Styrelsesrådet afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Styrelsesrådet er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af medlemmerne er til stede. Hvis Styrelsesrådet ikke er beslutningsdygtigt, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes afgørelse uden hensyn til reglen om beslutningsdygtighed.

10.3. Ved beslutninger, der træffes i henhold til artikel 28, 29, 30, 32, 33 og 51, skal Styrelsesrådets medlemmers stemmer vægtes i overensstemmelse med de nationale centralbankers andel af ECB's indskudte kapital. Direktionsmedlemmernes stemmewægt er nul. En afgørelse anses for at være vedtaget med kvalificeret flertal, hvis dette flertal udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele. Hvis en centralbankchef er forhindret i at være til stede, kan denne udpege en stedfortræder, der afgiver den vægtede stemme.

10.4. Møderne er fortrolige. Styrelsesrådet kan beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

10.5. Styrelsesrådet mødes mindst 10 gange om året.

*Artikel 11***Direktionen**

11.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra a), består Direktionen af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

Medlemmerne skal udføre deres hverv på fuld tid. Intet medlem må, medmindre Styrelsesrådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

11.2. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra b), udnævnes formanden, næstformanden samt de øvrige medlemmer af Direktionen blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Direktionen.

11.3. Ansættelsesvilkårene for Direktionens medlemmer, især deres aflønning, pensioner og andre sociale ydelser, aftales i kontrakter med ECB og fastsættes af Styrelsesrådet efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udnævnt af Styrelsesrådet og tre medlemmer udnævnt af Rådet. Direktionens medlemmer har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

11.4. Hvis et direktionsmedlem ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af medlemmets pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige medlemmet efter indstilling fra Styrelsesrådet eller Direktionen.

11.5. Alle personligt tilstedeværende direktionsmedlemmer har ret til at stemme og har til det formål én stemme. Hvis ikke andet er fastsat, træffer Direktionen afgørelse med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. De nærmere bestemmelser for afstemning fastlægges i den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden.

11.6. Direktionen er ansvarlig for ECB's løbende forretninger.

11.7. Hvis en stilling som medlem af Direktionen bliver ledig, skal der udnævnes et nyt medlem efter bestemmelserne i artikel 11.2.

Artikel 12

De besluttende organers ansvarsområder

12.1. Styrelsesrådet fastsætter de retningslinjer og træffer de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB i henhold til Traktaten og denne statut. Styrelsesrådet udformer Fællesskabets monetære politik, herunder — når det er hensigtsmæssigt — beslutninger om mellemliggende pengepolitiske målsætninger, om officielle rentesatser og om forsy-

ningen med reserver i ESCB, og fastsætter de nødvendige retningslinjer for beslutningernes gennemførelse.

Direktionen skal gennemføre den monetære politik i overensstemmelse med de retningslinjer og beslutninger, der er vedtaget af Styrelsesrådet. I den forbindelse skal Direktionen give de nationale centralbanker de nødvendige instrukser. Endvidere kan Direktionen få delegeret visse beføjelser ved beslutning truffet af Styrelsesrådet.

I det omfang, det skønnes muligt og hensigtsmæssigt, og med forbehold af bestemmelserne i denne artikel, anvender ECB de nationale centralbanker til at udføre transaktioner, der henhører under ESCB's opgaver.

12.2. Direktionen er ansvarlig for forberedelsen af møderne i Styrelsesrådet.

12.3. Styrelsesrådet vedtager en forretningsorden, som fastlægger den interne organisation af ECB og dens besluttende organer.

12.4. De rådgivende funktioner, som er anført i artikel 4, skal udføres af Styrelsesrådet.

12.5. Styrelsesrådet skal træffe de beslutninger, der er anført i artikel 6.

Artikel 13

Formanden

13.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden, leder møderne i ECB's Styrelsesråd og Direktion.

13.2. Med forbehold af artikel 39 repræsenterer formanden eller en af denne udpeget person ECB i forhold til omverdenen.

Artikel 14

De nationale centralbanker

14.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 108 sikrer hver Medlemsstat senest på datoen for ESCB's oprettelse, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelige med Traktaten og denne statut.

14.2. Statutterne for de nationale centralbanker skal især tilsikre, at embedsperioden for en chef for en national centralbank er mindst 5 år.

En centralbankchef kan kun afskediges, hvis vedkommende ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af dennes pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse. En beslutning om afskedigelse kan af den pågældende

centralbankchef eller af Styrelsesrådet indbringes for Domstolen under påberåbelse af, at Traktaten eller en gennemførelsesretsakt hertil er overtrådt. Sagen skal anlægges inden to måneder fra offentliggørelsen af nævnte beslutning, eller dens meddelelse til klageren, eller i mangel heraf fra den dato, på hvilken klageren blev bekendt med beslutningen.

14.3. De nationale centralbanker udgør en integrerende del af ESCB og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser. Styrelsesrådet træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retningslinjer og instrukser fra ECB efterleves, og det kan forlange, at alle nødvendige oplysninger stilles til rådighed for det.

14.4. De nationale centralbanker kan udføre funktioner, som ikke er nævnt i nærværende statut, medmindre Styrelsesrådet med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutter, at disse funktioner strider mod ESCB's mål og opgaver. Sådanne funktioner udføres på de nationale centralbankers eget ansvar og for deres egen regning og risiko og betragtes ikke som en del af ESCB's funktioner.

Artikel 15

Pligt til at aflægge beretninger

15.1. ECB skal mindst hvert kvartal udarbejde og offentliggøre beretninger om ESCB's aktiviteter.

15.2. En konsolideret oversigt over ESCB's finansielle stilling skal offentliggøres hver uge.

15.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 B, stk. 3, skal ECB fremsende en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.

15.4. De i denne artikel nævnte beretninger og oversigter stilles vederlagsfrit til rådighed for interesserede.

Artikel 16

Pengesedler

I overensstemmelse med Traktatens artikel 105 A, stk. 1, har Styrelsesrådet eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

ECB skal så vidt muligt overholde eksisterende praksis for udstedelse og udformning af pengesedler.

KAPITEL IV

ESCB's MONETÆRE FUNKTIONER OG TRANSAKTIONER

Artikel 17

Konti i ECB og de nationale centralbanker

Til gennemførelse af deres transaktioner kan ECB og de nationale centralbanker åbne konti for kreditinstitutter, offentlige myndigheder og andre markedsdeltagere og kan modtage aktiver, herunder indskrevne værdipapirer, som sikkerhed.

Artikel 18

Markedsoperationer og långivning

18.1. For at opfylde ESCB's mål og udføre sine opgaver kan ECB og de nationale centralbanker:

- deltage i de finansielle markeder dels ved at købe og sælge fordringer og pengemarkedsinstrumenter (til omgående levering eller på termin), dels ved genkøbsforretninger og dels ved långivning og låntagning i sådanne fordringer og instrumenter, hvad enten transaktionerne sker i fællesskabsvalutaer, i tredjelandes valutaer eller i ædelmetaller;
- udføre låntransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed.

18.2. ECB fastlægger generelle principper for markedsoperationer og långivning, der udføres af ECB eller af de nationale centralbanker, herunder for offentliggørelse af de betingelser, hvorunder de er rede til at indgå i sådanne transaktioner.

Artikel 19

Mindstereserver

19.1. ECB kan kræve, at kreditinstitutter, der er etableret i Medlemsstaterne, holder mindstereserver på konti hos ECB og de nationale centralbanker for at opfylde målene for den monetære politik, jf. dog artikel 2. Reglerne om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver kan udfærdiges af Styrelsesrådet. I tilfælde af manglende overholdelse af reservekravene er ECB berettiget til at pålægge strafrente og andre sanktioner med tilsvarende virkning.

19.2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42 fastsætte grundlaget for mindstereserverne og de maksimale tilladte forhold mellem disse reserver og grundlaget herfor samt passende sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse.

*Artikel 20***Andre instrumenter til monetær kontrol**

Styrelsesrådet kan med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutte at anvende andre metoder til monetær kontrol, som det finder hensigtsmæssige under hensyn til artikel 2.

Rådet skal efter fremgangsmåden i artikel 42 fastlægge sådanne metoders omfang, hvis de indebærer forpligtelser for tredjemand.

*Artikel 21***Transaktioner med offentlige myndigheder**

21.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 104 er det ECB og de nationale centralbanker forbudt at give fællesskabsinstitutioner og -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

21.2. ECB og de nationale centralbanker kan optræde som fiskal agent for de i artikel 21.1 omhandlede institutioner, organer mv.

21.3. Bestemmelserne i denne artikel omfatter ikke offentligt ejede kreditinstitutter, der i forbindelse med forsyning med reserver fra centralbanker skal have samme behandling fra de nationale centralbankers og ECB's side som private kreditinstitutter.

*Artikel 22***Clearing- og betalingssystemer**

Med henblik på at sikre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer inden for Fællesskabet og over for tredjelande kan ECB og de nationale centralbanker tilbyde faciliteter, og ECB kan udstede forordninger.

*Artikel 23***Eksterne transaktioner**

ECB og de nationale centralbanker kan:

- etablere relationer med centralbanker og finansielle institutioner i andre lande og, hvis det er hensigtsmæssigt, med internationale organisationer;
- erhverve og sælge enhver form for valutaaktiver og ædelmetaller til omgående levering eller på termin; begrebet »valutaaktiv« omfatter værdipapirer og alle

andre aktiver i hvilken som helst form, der lyder på regningsenheder eller ethvert lands valuta;

- besidde og forvalte de i denne artikel nævnte aktiver;
- udføre alle slags bankforretninger med tredjelande og internationale organisationer, herunder låntagning og långivning.

*Artikel 24***Andre transaktioner**

Ud over de transaktioner, der følger af systemets opgaver, kan ECB og de nationale centralbanker foretage transaktioner vedrørende deres administration eller deres personale.

KAPITEL V

TILSYNSVIRKSOMHED

*Artikel 25***Tilsynsvirksomhed**

25.1. ECB kan rådgive og blive konsulteret af Rådet, Kommissionen og Medlemsstaternes kompetente myndigheder angående anvendelsesområdet for og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system.

25.2. I overensstemmelse med en afgørelse truffet af Rådet i henhold til Traktatens artikel 105, stk. 6, kan ECB udføre specifikke opgaver vedrørende politikker med hensyn til tilsynet med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringselskaber.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER FOR ESCB

*Artikel 26***Regnskab**

26.1. Regnskabsåret for ECB og de nationale centralbanker begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.

26.2. ECB's årsregnskab skal udfærdiges af Direktionen efter principper fastlagt af Styrelsesrådet. Regnskabet skal godkendes af Styrelsesrådet og derefter offentliggøres.

26.3. Direktionen skal til analytiske og operationelle formål udfærdige en konsolideret balance for ESCB, som skal omfatte de af de nationale centralbankers aktiver og passiver, som hører ind under ESCB.

26.4. Med henblik på anvendelsen af denne artikel fastsætter Styrelsesrådet de nødvendige regler for en standardisering af bogføringen og af beretningerne om de transaktioner, der er foretaget af de nationale centralbanker.

Artikel 27

Revision

27.1. ECB's og de nationale centralbankers regnskaber revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af Styrelsesrådet og godkendes af Rådet. Revisorerne skal have fri adgang til alle ECB's og de nationale centralbankers bøger og konti og skal have adgang til al information om disses transaktioner.

27.2. Traktatens artikel 188 C gælder kun for efterprøvnin-
g af, hvor effektiv ECB's forvaltning er i operationel henseende.

Artikel 28

ECB's kapital

28.1. ECB's kapital, som bliver operationel, når ECB indleder sit virke, skal udgøre 5 000 mio. ECU. Kapitalen kan udvides med de beløb, som Styrelsesrådet beslutter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal inden for de grænser og under de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

28.2. De nationale centralbanker er de eneste indskydere og ejere af ECB's kapital. Kapitalindskuddet bestemmes efter den fordelingsnøgle, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 29.

28.3. Styrelsesrådet fastsætter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal, i hvilket omfang og i hvilken form kapitalen skal indbetales.

28.4. Med forbehold af artikel 28.5 kan de nationale centralbankers kapitalandele i ECB ikke overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

28.5. Såfremt den fordelingsnøgle, som der henvises til i artikel 29, ændres, omfordeler de nationale centralbanker deres kapitalandele imellem sig i nødvendigt omfang for at sikre, at fordelingen af kapitalandelene svarer til den ændrede fordelingsnøgle. Styrelsesrådet fastlægger de nærmere vilkår for sådanne omfordelinger.

Artikel 29

Fordelingsnøgle for kapitalindskud

29.1. Når ESCB og ECB er blevet oprettet i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 L, stk. 1, i denne Traktat, fastsættes fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Der tildeles hver national centralbank en vægt i denne fordelingsnøgle, der er lig med summen af:

— 50 % af den pågældende Medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning det næstsidste år forud for ESCB's oprettelse;

— 50 % af den pågældende Medlemsstats andel af Fællesskabets bruttonationalprodukt i markedspriser, som opgjort de seneste fem år forud for det næstsidste år før ESCB's oprettelse.

Procentdelene rundes op til det nærmeste multiplum af 0,05 procentpoint.

29.2. De statistiske data med henblik på anvendelsen af denne artikel tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med de regler, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

29.3. De vægte, der tildeles de nationale centralbanker, justeres hvert femte år efter ESCB's oprettelse i analogi med bestemmelserne i artikel 29.1. Den ændrede fordelingsnøgle får virkning den første dag i det følgende år.

29.4. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 30

Overførsel af valutareserveaktiver til ECB

30.1. Med forbehold af artikel 28 forsynes ECB af de nationale centralbanker med valutareserveaktiver, bortset fra Medlemsstaternes valutaer, ECU, IMF-reservestillinger og SDR, svarende til et beløb på op til 50 000 mio. ECU. Styrelsesrådet beslutter, hvor stor en del der skal indbetales til ECB efter dens oprettelse, og hvor store beløb der skal indbetales på senere tidspunkter. ECB skal have fuld ret til at besidde og forvalte de valutareserver, der overføres til den, og anvende dem til de formål, der er fastsat i denne statut.

30.2. Den enkelte nationale centralbanks bidrag fastsættes i forhold til dens andel i ECB's indskudte kapital.

30.3. ECB krediterer hver national centralbank med en fordring, der svarer til bidragets størrelse. Styrelsesrådet fastsætter pålydende og forrentning af disse fordringer.

30.4. ECB kan indkalde valutareserveaktiver ud over den i artikel 30.1 fastlagte grænse i overensstemmelse med artikel 30.2 inden for de grænser og på de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

30.5. ECB kan besidde og forvalte IMF-reservestillinger og SDR samt sørge for sammenlægning af sådanne aktiver.

30.6. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

*Artikel 31***De nationale centralbankers valutareserveaktiver**

31.1. De nationale centralbanker har ret til at udføre transaktioner til opfyldelse af deres forpligtelser over for internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 23.

31.2. Alle andre transaktioner i valutareserveaktiver, som forbliver i de nationale centralbanker efter de overførsler, der er nævnt i artikel 30, samt Medlemsstaternes transaktioner med deres arbejdsbeholdninger i udenlandsk valuta skal over en bestemt grænse, der skal fastsættes i medfør af artikel 31.3, godkendes af ECB for at sikre overensstemmelse med Fællesskabets valutakurspolitik og pengepolitik.

31.3. Styrelsesrådet skal udstede retningslinjer med henblik på at lette gennemførelsen af disse transaktioner.

*Artikel 32***Fordeling af de nationale centralbankers monetære indtægter**

32.1. De nationale centralbankers indtægter i forbindelse med deres udførelse af ESCB's pengepolitiske opgaver, i det følgende benævnt »de monetære indtægter«, fordeles ved udgangen af hvert regnskabsår i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

32.2. Med forbehold af artikel 32.3 er størrelsen af den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter identisk med den årlige indtægt, som den har af de aktiver, den besidder som modværdi for seddelomløbet samt for forpligtelserne i forbindelse med kreditinstitutternes indlån. Disse aktiver øremærkes af de nationale centralbanker i overensstemmelse med de retningslinjer, som Styrelsesrådet fastsætter.

32.3. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase finder, at de nationale centralbankers balancestruktur ikke giver mulighed for at anvende artikel 32.2, kan det med kvalificeret flertal beslutte, at de monetære indtægter uanset artikel 32.2 skal beregnes efter en anden metode i en periode, der højst må være på fem år.

32.4. Den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter reduceres med et beløb svarende til den pågældende centralbanks rentebetaling på forpligtelser i forbindelse med kreditinstitutters indlån i overensstemmelse med artikel 19.

Styrelsesrådet kan beslutte at yde de nationale centralbanker en kompensation for deres udgifter i forbindelse med seddeludstedelse eller under exceptionelle omstændigheder for særlige tab i forbindelse med transaktioner som led i den monetære politik, der er udført for ESCB.

Kompensationen skal have en form, som Styrelsesrådet finder passende; sådanne beløb kan udlignes med de nationale centralbankers monetære indtægter.

32.5. Summen af de nationale centralbankers monetære indtægter fordeles mellem disse banker indbyrdes i forhold til deres indbetalte andele i ECB's kapital med forbehold af beslutninger, der måtte blive truffet af Styrelsesrådet i overensstemmelse med artikel 33.2.

32.6. Udligningen og betalingen af saldi hidrørende fra fordelingen af de monetære indtægter foretages af ECB i overensstemmelse med de retningslinjer, der fastsættes af Styrelsesrådet.

32.7. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

*Artikel 33***Fordeling af ECB's nettooverskud og -tab**

33.1. ECB's nettooverskud overføres på følgende måde:

- a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Styrelsesrådet, og som ikke må overstige 20 % af nettooverskuddet, overføres til den almindelige reservefond inden for en grænse på 100 % af kapitalen;
- b) det resterende nettooverskud fordeles til indehaverne af kapitalandele i ECB i forhold til deres andel i den indskudte kapital.

33.2. Hvis ECB lider et tab, kan dette udlignes af ECB's almindelige reservefond og om nødvendigt efter en beslutning truffet af Styrelsesrådet, af de monetære indtægter i det pågældende regnskabsår i forhold til og op til de beløb, der fordeles mellem de nationale centralbanker i overensstemmelse med artikel 32.5.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 34***Retsakter**

34.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 108 A skal ECB

- udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 42;
- vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter Traktaten og denne statut;

— rette henstillinger og afgive udtalelser.

34.2. En forordning er almenyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder udmiddelbart i hver Medlemsstat. Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Traktatens artikel 190-192 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

34.3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

Artikel 35

Domstolskontrol mv.

35.1. ECB's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i denne Traktat. ECB kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i Traktaten.

35.2. Tvister mellem ECB på den ene side og dens kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole, medmindre Domstolen er tillagt kompetence.

35.3. ECB er ansvarlig efter Traktatens artikel 215. De nationale centralbanker er ansvarlige efter deres respektive nationale lovgivning.

35.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af ECB eller en på ECB's vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

35.5. ECB's afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen skal træffes af Styrelsesrådet.

35.6. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne statut. Hvis ECB finder, at en national centralbank har undladt at opfylde en af sine forpligtelser i henhold til denne statut, skal den fremsætte en begrundet udtalelse efter at have givet den nationale centralbank lejlighed til at fremsætte

sine bemærkninger. Retter den pågældende nationale centralbank sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af ECB, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 36

Personale

36.1. Styrelsesrådet fastsætter på forslag af Direktionen ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte.

36.2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem ECB og dens ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

Artikel 37

Hjemsted

Afgørelsen om ECB's hjemsted træffes inden udgangen af 1992 efter fælles overenskomst af Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau.

Artikel 38

Tavshedspligt

38.1. Medlemmerne af de besluttende organer og ECB's og de nationale centralbankers ansatte er — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

38.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning, der pålægger tavshedspligt, er underlagt denne lovgivning.

Artikel 39

Underskriftsberettigede

ECB tegnes over for tredjemand af formanden eller to direktionsmedlemmer eller to af ECB's ansatte, som af formanden er behørigt bemyndiget til at underskrive på ECB's vegne.

Artikel 40

Privilegier og immuniteter

ECB nyder på Medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

KAPITEL VIII

PROCEDURE FOR ÆNDRING AF STATUTTEN OG
SUPPLERENDE FORSKRIFTER*Artikel 41***Forenklet ændringsprocedure**

41.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 5, kan artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i denne statut ændres af Rådet, der træffer afgørelse enten med kvalificeret flertal efter henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I begge tilfælde kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

41.2. En henstilling fra ECB i medfør af denne artikel kræver enstemmig beslutning truffet af Styrelsesrådet.

*Artikel 42***Supplerende forskrifter**

I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 6, skal Rådet straks efter beslutningen om datoen for overgangen til tredje fase med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller efter en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtage de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i denne statut.

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG ANDRE
BESTEMMELSER FOR ESCB*Artikel 43***Almindelige bestemmelser**

43.1. En dispensation som omhandlet i artikel 109 K, stk. 1, i denne Traktat indebærer, at følgende artikler i denne statut ikke påfører den berørte Medlemsstat nogen rettigheder eller forpligtelser: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 og 52.

43.2. Centralbankerne i Medlemsstater med dispensation som omhandlet i Traktatens artikel 109 K, stk. 1, bevarer deres beføjelser på den monetære politiks område i henhold til national lovgivning.

43.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 K, stk. 4, forstås ved »Medlemsstater« »Medlemsstater uden dispensation« i følgende artikler i denne statut: 3, 11.2, 19, 34.2 og 50.

43.4. Ved »nationale centralbanker« forstås »centralbanker i Medlemsstater uden dispensation« i følgende

artikler i denne statut: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 og 52.

43.5. Ved »indehavere af kapitalandele« forstås »centralbankerne i Medlemsstater uden dispensation« i artikel 10.3 og 33.1.

43.6. Ved »ECB's indskudte kapital« forstås »ECB's kapital indskudt af centralbankerne i Medlemsstater uden dispensation« i artikel 10.3 og 30.2.

*Artikel 44***Overgangssopgaver for ECB**

ECB overtager de af EMI's opgaver, der som følge af dispensationer for en eller flere Medlemsstater fortsat skal udføres i tredje fase.

ECB yder rådgivning i forbindelse med forberedelsen af ophævelsen af de dispensationer, der er fastsat i Traktatens artikel 109 K.

*Artikel 45***ECB's Generelle Råd**

45.1. Med forbehold af Traktatens artikel 106, stk. 3, nedsættes Det Generelle Råd som ECB's tredje beslutende organ.

45.2. Det Generelle Råd består af formanden og næstformanden for ECB samt af cheferne for de nationale centralbanker. De øvrige medlemmer af Direktionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

45.3. Det Generelle Råds ansvarsområder er anført i deres helhed i artikel 47 i denne statut.

*Artikel 46***Forretningsorden for Det Generelle Råd**

46.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden for ECB, leder møderne i ECB's Generelle Råd.

46.2. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

46.3. Formanden forbereder møderne i Det Generelle Råd.

46.4. Uanset artikel 12.3 fastsætter Det Generelle Råd selv sin forretningsorden.

46.5. Sekretariatet for Det Generelle Råd stilles til rådighed af ECB.

*Artikel 47***Det Generelle Råds ansvarsområder**

47.1. Det Generelle Råd skal

- udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 44;
- bidrage til de rådgivende funktioner, der er omhandlet i artikel 4 og 25.1.

47.2. Det Generelle Råd skal bidrage til:

- indsamlingen af statistisk information som omhandlet i artikel 5;
- ECB's beretninger som omhandlet i artikel 15;
- udarbejdelsen af de regler, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 26, som omhandlet i artikel 26.4;
- vedtagelsen af alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 29, som omhandlet i artikel 29.4;
- fastsættelsen af ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte, som omhandlet i artikel 36.

47.3. Det Generelle Råd skal bidrage til de nødvendige forberedelser med henblik på den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne for valutaerne i Medlemsstater med dispensation over for valutaerne eller den fælles valuta i de Medlemsstater, der ikke har dispensation, som omhandlet i Traktatens artikel 109 L, stk. 5.

47.4. Det Generelle Råd underrettes af formanden for ECB om Styrelsesrådets afgørelser.

*Artikel 48***Overgangsbestemmelser vedrørende ECB's kapital**

I medfør af artikel 29.1 skal hver enkelt af de nationale centralbanker tildeles en vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Uanset artikel 28.3 skal centralbankerne i Medlemsstater med dispensation ikke indbetale deres kapitalandele, medmindre Det Generelle Råd med et flertal, der udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele, beslutter, at der skal indbetales en minimumsprocentdel som bidrag til ECB's driftsudgifter.

*Artikel 49***Senere indbetaling af kapital, reserver og hensættelser i ECB**

49.1. En centralbank i en Medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, skal indbetale sin kapitalandel i ECB i

samme omfang som centralbankerne i andre Medlemsstater uden dispensation og overføre valutareserveaktiver til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1. Det beløb, der skal overføres, fastsættes ved at gange ECU-værdien, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som allerede er blevet overført til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige nationale centralbanker.

49.2. Ud over den indbetaling, der skal foretages i medfør af artikel 49.1, skal den pågældende centralbank bidrage til ECB's reserver, til de hensættelser, der svarer til reserver, samt til det beløb, der stadig skal afsættes til reserver og hensættelser svarende til saldoen på resultatopgørelsen pr. 31. december i året forud for ophævelsen af dispensationen. Det beløb, der skal bidrages med, fastsættes ved at gange omfanget af reserverne, som defineret ovenfor og som fastslået på den godkendte balance for ECB, med forholdet mellem antallet af kapitalandele betalt af den pågældende centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige centralbanker.

*Artikel 50***Den første udnævnelse af medlemmerne af Direktionen**

Når Direktionen for ECB oprettes, udnævnes formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af Direktionen efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau efter indstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet for EMI. Formanden for Direktionen udnævnes for en periode på 8 år. Uanset artikel 11.2 udnævnes næstformanden for en periode på 4 år og de øvrige direktionsmedlemmer for embedsperioder på mellem 5 og 8 år. Mandaterne kan ikke fornyes. Antallet af direktionsmedlemmer kan være mindre end fastsat i artikel 11.1, men under ingen omstændigheder under fire.

*Artikel 51***Fravigelse af artikel 32**

51.1. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase med kvalificeret flertal beslutter, at anvendelsen af artikel 32 vil medføre væsentlige ændringer i de nationale centralbankers relative indkomstpositioner, skal omfanget af den indtægt, der skal fordeles i medfør af artikel 32, nedsættes med en ensartet procentsats, der ikke må overstige 60% i det første regnskabsår efter indledningen af tredje fase, og som i hvert efterfølgende regnskabsår nedsættes med mindst 12 procentpoint.

51.2. Artikel 51.1 kan ikke finde anvendelse i mere end fem hele regnskabsår efter indledningen af tredje fase.

Artikel 52

Omvæksling af pengesedler i fællesskabsvalutaer

Efter den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne træffer Styrelsesrådet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer

med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.

Artikel 53

Anvendelse af overgangsbestemmelserne

Såfremt og så længe der er Medlemsstater med dispensation, finder artikel 43-48 anvendelse.

PROTOKOL

om statuten for Det Europæiske Monetære Institut

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Det Europæiske Monetære Institut,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Oprettelse og navn

1.1. Det Europæiske Monetære Institut (EMI) oprettes i medfør af Traktatens artikel 109 F; det udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne statut.

1.2. EMI's medlemmer er Medlemsstaternes centralbanker (de nationale centralbanker). I denne statut betragtes Institut monétaire luxembourgeois som Luxembourg's centralbank.

1.3. Ifølge Traktatens artikel 109 F opløses Centralbankchefkomitéen og Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde (EFMS). Alle EFMS's aktiver og passiver overføres automatisk til EMI.

Artikel 2

Mål

EMI bidrager til at skabe de betingelser, der er nødvendige for overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig ved

— at styrke samordningen af den monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;

— at foretage de nødvendige forberedelser til at oprette Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB)

samt til at føre en fælles monetær politik og indføre en fælles valuta i tredje fase;

— at overvåge ECUens udvikling.

Artikel 3

Generelle principper

3.1. EMI skal udføre de opgaver og funktioner, der pålægges det i denne Traktat og denne statut, dog således at de kompetente myndigheder er ansvarlige for den monetære politik, der føres i de respektive Medlemsstater.

3.2. EMI handler i overensstemmelse med de mål og principper, der er fastsat i artikel 2 i ESCB-statuten.

Artikel 4

Hovedopgaver

4.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 2, skal EMI

— styrke samarbejdet mellem de nationale centralbanker;

— styrke samordningen af Medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;

— overvåge funktionen af Det Europæiske Monetære System (EMS);

- afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører finansielle institutioners og markeders stabilitet;
- overtage EFMS's opgaver; det skal navnlig udføre de funktioner, der omhandles i artikel 6.1, 6.2 og 6.3;
- lette anvendelsen af ECUen og overvåge udviklingen af ECU-clearingsystemet, herunder om dette system fungerer smidigt;

EMI skal endvidere

- afholde regelmæssige konsultationer om udviklingen i de monetære politikker og anvendelsen af instrumenterne i den monetære politik;
- normalt høres af de nationale monetære myndigheder, inden de træffer beslutninger om udviklingen i den monetære politik inden for de fælles rammer for forudgående samordning.

4.2. Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de lovgivningsmæssige, organisatoriske og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence. Rådet for EMI forelægger disse rammer for ECB til afgørelse på datoen for oprettelsen af ECB.

I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 3, skal EMI navnlig:

- forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre fælles monetær politik i den tredje fase;
- hvor det er nødvendigt, fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde;
- forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB;
- fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger;
- føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ECU-sedler.

Artikel 5

Rådgivende funktioner

5.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 4, kan Rådet for EMI afgive udtalelser og rette

henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver Medlemsstat indfører. EMI kan afgive udtalelser og rette henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, navnlig den måde, hvorpå EMS fungerer.

5.2. Rådet for EMI kan ligeledes rette henstillinger til Medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

5.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 6, skal EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde.

Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, skal EMI høres af myndighederne i Medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforskrift inden for dets kompetenceområde, navnlig for så vidt angår artikel 4.2.

5.4. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 5, kan EMI beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

Artikel 6

Operationelle og tekniske funktioner

6.1. EMI skal

- sørge for multilateralisering af positioner, der stammer fra interventioner foretaget af de nationale centralbanker i fællesskabsvalutaer, samt multilateralisering af afregninger inden for Fællesskabet;
- administrere den meget kortfristede finansieringsmekanisme, der er indført ved aftalen af 13. marts 1979 mellem centralbankerne i Medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om fastlæggelse af de operationelle procedurer for Det Europæiske Monetære System, i det følgende benævnt EMS-aftalen, samt den kortfristede monetære støtte-mekanisme, der er indført ved aftalen af 9. februar 1970, mellem centralbankerne i Medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, med senere ændringer;
- udøve de funktioner, der henvises til i artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til Medlemsstaterne.

6.2. EMI kan modtage monetære reserver fra de nationale centralbanker og udstede ECUer til gengæld for sådanne aktiver med henblik på gennemførelsen af EMS-aftalen. Disse ECUer kan EMI og de nationale

centralbanker anvende til afregning og til transaktioner mellem disse centralbanker og EMI. EMI træffer de administrative foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette stykke.

6.3. EMI kan give tredjelandes monetære myndigheder og internationale monetære institutioner status af »andre indehavere« af ECUer og fastsætte de vilkår og betingelser, hvorpå andre indehavere kan erhverve, besidde og anvende sådanne ECUer.

6.4. EMI kan besidde og forvalte valutareserver som agent for og efter anmodning fra nationale centralbanker. Fortjeneste og tab i forbindelse med disse reserver er for regning af den nationale centralbank, der har indskudt reserverne. EMI udfører denne opgave på grundlag af bilaterale kontrakter i overensstemmelse med bestemmelserne i en afgørelse truffet af EMI. Disse regler skal sikre, at transaktioner med disse reserver ikke griber ind i en Medlemsstats kompetente monetære myndigheds penge- og valutakurspolitik og skal stemme overens med EMI's mål og den rette virkemåde af EMS's valutakursmekanisme.

Artikel 7

Andre opgaver

7.1. EMI tilstiller en gang årligt Rådet en beretning om udviklingen i forberedelserne til tredje fase. Disse beretninger skal indeholde en vurdering af de fremskridt, der er gjort i retning af konvergens i Fællesskabet, og navnlig omfatte tilpasningen af instrumenterne i den monetære politik og forberedelsen af de procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af en fælles monetær politik i tredje fase, samt de vedtægtsmæssige krav, som centralbankerne skal opfylde for at blive en integrerende del af ESCB.

7.2. I overensstemmelse med de rådsafgørelser, der er nævnt i Traktatens artikel 109 F, stk. 7, kan EMI udføre andre opgaver med henblik på forberedelse af tredje fase.

Artikel 8

Uafhængighed

Medlemmerne af Rådet for EMI, der er repræsentanter for deres institutioner, udfører deres aktiviteter på eget ansvar. Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og forpligtelser, som Traktaten og denne statut pålægger dem, må Rådet for EMI ikke søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer eller Medlemsstaternes regeringer. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og

ikke at søge at øve indflydelse på Rådet for EMI under dets udførelse af sine opgaver.

Artikel 9

Administration

9.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 1, ledes og forvaltes EMI af Rådet for EMI.

9.2. Rådet for EMI består af formanden og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand. Hvis en centralbankchef er forhindret i at deltage i et møde, kan han udpege en anden repræsentant for sin institution.

9.3. Formanden udnævnes for en periode på tre år efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra enten Centralbankchefkomitéen eller Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner blandt centralbankcheferne en næstformand for en periode på tre år.

9.4. Formanden skal udføre sit hverv på fuld tid. Han må ikke, medmindre Rådet for EMI undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

9.5. Formanden

— forbereder og leder møderne i Rådet for EMI;

— forelægger EMI's synspunkt udadtil, jf. dog artikel 22;

— er ansvarlig for den daglige ledelse af EMI.

Hvis formanden er fraværende, udfører næstformanden hans opgaver.

9.6. Formandens ansættelsesvilkår, navnlig hans løn, pension og andre sociale sikringsordninger, aftales i en kontrakt med EMI og fastsættes af Rådet for EMI efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udpeget af Centralbankchefkomitéen eller, alt efter tilfældet, af Rådet for EMI samt tre medlemmer udpeget af Rådet. Formanden har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

9.7. Hvis formanden ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af sine pligter,

eller hvis han har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige ham efter indstilling fra Rådet for EMI.

9.8. EMI's forretningsorden vedtages af Rådet for EMI.

Artikel 10

Møder i Rådet for EMI og afstemningsregler

10.1. Rådet for EMI mødes mindst ti gange om året. Møderne er fortrolige. Rådet for EMI kan med enstemmighed beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

10.2. Hvert medlem af Rådet for EMI eller vedkommendes udpegede repræsentant har én stemme.

10.3. Hvis ikke andet er fastsat i denne statut, træffer Rådet for EMI afgørelse med simpelt flertal af medlemmerne.

10.4. Beslutninger, der træffes i medfør af artikel 4.2, 5.4, 6.2 og 6.3, kræver enstemmighed blandt medlemmerne af Rådet for EMI.

Vedtagelse af udtalelser og henstillinger efter artikel 5.1 og 5.2, afgørelser efter artikel 6.4, 16 og 23.6 samt retningslinjer efter artikel 15.3 kræver kvalificeret flertal på to tredjedele af medlemmerne af Rådet for EMI.

Artikel 11

Samarbejdet mellem institutionerne og pligt til at aflægge beretninger

11.1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Rådet for EMI uden stemmeret.

11.2. Formanden for EMI indbydes til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål, der vedrører EMI's mål og opgaver.

11.3. EMI udgiver på et tidspunkt, der fastsættes i forretningsordenen, en årsberetning om sine aktiviteter og de monetære og finansielle forhold i Fællesskabet. Årsberetningen skal sammen med EMI's årsregnskaber sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.

Formanden for EMI kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

11.4. Beretninger, der offentliggøres af EMI, skal vederlagsfrit stilles til rådighed for interesserede.

Artikel 12

Valutaenhed

EMI's transaktioner udtrykkes i ECU.

Artikel 13

Hjemsted

Afgørelsen om EMI's hjemsted træffes inden udgangen af 1992 efter fælles overenskomst af Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau.

Artikel 14

Juridisk status

EMI, der i overensstemmelse med Traktatens artikel 109 F, stk. 1, har status som juridisk person, nyder i hver Medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer. EMI kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre, samt optræde som part i retssager.

Artikel 15

Retsakter

15.1. Ved udførelse af sine opgaver skal EMI på de i denne statut fastsatte betingelser

— afgive udtalelser,

— rette henstillinger,

— fastlægge retningslinjer og vedtage beslutninger, der rettes til de nationale centralbanker.

15.2. EMI's udtalelser og henstillinger er ikke bindende.

15.3. Rådet for EMI kan fastlægge retningslinjer, der bestemmer metoderne for gennemførelse af de betingelser, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine funktioner i tredje fase. EMI-retningslinjer er ikke bindende; de skal forelægges ECB til vedtagelse.

15.4. En EMI-beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den er rettet til, jf. dog artikel 3.1. Traktatens artikel 190 og 191 anvendes på disse beslutninger.

*Artikel 16***Finansielle midler**

16.1. EMI skal have sine egne midler. Rådet for EMI fastlægger omfanget af EMI's midler med henblik på at sikre en indkomst, der skønnes nødvendig for at dække de administrationsomkostninger, der påløber i forbindelse med udøvelsen af EMI's opgaver og funktioner.

16.2. EMI's midler, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 16.1, tilvejebringes gennem bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 29.1 i ESCB-statutten, og indbetales ved oprettelsen af EMI. Kommissionen tilvejebringer med henblik herpå de statistiske data, der er nødvendige for fastlæggelse af fordelingsnøglen, i overensstemmelse med bestemmelser vedtaget af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Centralbankchefkomitéen og det i Traktatens artikel 109 C nævnte udvalg.

16.3. Rådet for EMI beslutter, i hvilken form bidragene skal indbetales.

*Artikel 17***Årsregnskaber og revision**

17.1. Regnskabsåret for EMI begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.

17.2. Rådet for EMI vedtager et årsbudget inden begyndelsen af hvert regnskabsår.

17.3. Årsregnskaberne udfærdiges efter principper fastlagt af Rådet for EMI. Årsregnskaberne skal godkendes af Rådet for EMI og derefter offentliggøres.

17.4. Årsregnskaberne revideres af uafhængige eksterne revisorer, der godkendes af Rådet for EMI. Revisorerne skal have fri adgang til alle bøger og konti hos EMI og til al information om dets transaktioner.

Bestemmelserne i Traktatens artikel 188 C gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv EMI's forvaltning er i operationel henseende.

17.5. EMI-overskud overføres i følgende rækkefølge:

a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Rådet for EMI, overføres til EMI's almindelige reservefond;

b) resterende overskud fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

17.6. Hvis EMI lider et tab, skal underskuddet udlignes af EMI's almindelige reservefond. Resterende underskud

skal dækkes af bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

*Artikel 18***Personale**

18.1. Rådet for EMI fastsætter ansættelsesvilkårene for EMI's ansatte.

18.2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem EMI og dets ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

*Artikel 19***Domstolskontrol mv.**

19.1. EMI's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen i de tilfælde og på de vilkår, som er fastlagt i denne Traktat. EMI kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i Traktaten.

19.2. Tvister mellem EMI på den ene side og dets kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen.

19.3. EMI er ansvarlig efter Traktatens artikel 215.

19.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af EMI's eller i en på EMI's vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

19.5. En EMI-afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen træffes af Rådet for EMI.

*Artikel 20***Tavshedspligt**

20.1. Medlemmerne af Rådet for EMI og EMI's ansatte er — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

20.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning, der pålægger tavshedspligt, er underlagt denne lovgivning.

*Artikel 21***Privilegier og immuniteter**

EMI nyder på Medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dets

opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 22

Underskriftsberettigede

EMI tegnes over for tredjemand af formanden eller næstformanden eller to af EMI's ansatte, som af formanden er blevet behørigt bemyndiget til at underskrive på EMI's vegne.

Artikel 23

Likvidation af EMI

23.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 L likvideres EMI ved etableringen af ECB. Alle EMI's aktiver og gældsposter overføres herved uden videre til ECB. Denne skal gennemføre likvidationen af EMI efter bestemmelserne i nærværende artikel. Likvidationen skal være afsluttet ved indledningen af tredje fase.

23.2. Mekanismen for udstedelse af ECU mod deponering af guld og US dollars, som er fastsat i artikel 17 i aftalen om EMS, afvikles inden førstedagen af tredje fase i overensstemmelse med artikel 20 i nævnte aftale.

23.3. Alle krav og forpligtelser, som hidrører fra den meget kortfristede finansieringsmekanisme og den kortfristede monetære støttemekanisme som omhandlet i artikel 6.1 nævnte aftaler, afvikles inden førstedagen af tredje fase.

23.4. Alle EMI's resterende aktiver afhændes, og alle EMI's resterende forpligtelser indfries.

23.5. Udbyttet af likvidationen, som er beskrevet i artikel 23.4, fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

23.6. Rådet for EMI kan træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 23.4 og 23.5.

23.7. Ved etableringen af ECB trækker EMI's formand sig tilbage.

PROTOKOL

om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte nærmere bestemmelser for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som nævnt i artikel 104 C i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

De referenceværdier, der er nævnt i Traktatens artikel 104 C, stk. 2, er:

- 3% for den andel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser,
- 60% for den andel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser.

Artikel 2

I Traktatens artikel 104 C og i denne protokol forstås ved:

- offentlig: den samlede offentlige sektor, dvs. centralregeringen, regionale eller lokale myndigheder samt

sociale sikringsordninger, med undtagelse af kommercielle transaktioner, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,

- underskud: nettolåntagning, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,
- investering: faste bruttoinvesteringer, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,
- gæld: den samlede bruttogæld til pålydende værdi, der er udestående ved årets afslutning, og som er konsolideret mellem og inden for sektorerne i den samlede offentlige sektor som defineret i første led.

Artikel 3

For at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud fungerer effektivt, er Medlems-

staternes regeringer i henhold til denne procedure ansvarlige for underskuddet i den samlede offentlige sektor som defineret i artikel 2, første led. Medlemsstaterne sørger for, at nationale procedurer på budgetområdet sætter dem i stand til at opfylde deres forpligtelser inden for dette område, som de følger af denne Traktat. Medlemsstaterne underretter straks og regelmæssigt

Kommissionen om deres forventede og faktiske underskud og om niveauerne for deres gæld.

Artikel 4

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal benyttes med henblik på anvendelsen af denne protokol.

PROTOKOL

om konvergenskriterierne som nævnt i artikel 109 J i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at præcisere de konvergenskriterier, der er nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, og som skal vejlede Fællesskabet, når det træffer beslutning om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, første led, betyder, at en Medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 2

Kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, andet led, betyder, at Medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i Traktatens artikel 104 C, stk. 6, om, at den pågældende Medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud.

Artikel 3

Kriteriet vedrørende deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme som nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, tredje led, betyder, at en Medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin

valutas bilaterale centralkurs over for en anden Medlemsstats valuta.

Artikel 4

Kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 1, fjerde led, betyder, at en Medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 5

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal bruges med henblik på anvendelsen af denne protokol.

Artikel 6

Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, EMI eller, alt efter tilfældet, ECB samt det udvalg, der er nævnt i Traktatens artikel 109 C, passende bestemmelser om detaljerne i forbindelse med konvergenskriterierne som nævnt i Traktatens artikel 109 J, som derefter skal træde i stedet for denne protokol.

PROTOKOL**om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Monetære Institut i henhold til artikel 40 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank og i henhold til artikel 21 i statuten for Det Europæiske Monetære Institut skal nyde de privilegier og immuniteter på Medlemsstaternes område, der er nødvendige for opfyldelsen af deres opgaver,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

I protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, tilføjes følgende bestemmelser:

»Artikel 23

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som for forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.«

PROTOKOL**vedrørende Danmark**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Bestemmelserne i artikel 14 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank berører ikke Danmarks Nationalbanks ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke udgør en del af Fællesskabet.

PROTOKOL**vedrørende Portugal**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Portugal,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Portugal gives herved tilladelse til at opretholde den facilitet, der er stillet til rådighed for de autonome regioner Azorerne og Madeira for at disse områder kan benytte sig af en rentefri kreditfacilitet i Banco de Portugal i henhold til de vilkår, der er fastsat i gældende portugisiske lovgivning.
2. Portugal forpligter sig til gøre sit yderste for at ophæve ovennævnte facilitet hurtigst muligt.

PROTOKOL

om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

erklærer karakteren af Fællesskabets bevægelse hen imod tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union irreversibel ved undertegnelsen af de nye traktatbestemmelser om Den Økonomiske og Monetære Union.

Alle Medlemsstater skal derfor, uanset om de opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta eller ej, respektere viljen til, at Fællesskabet hurtigt indtræder i tredje fase; ingen Medlemsstat må derfor forhindre overgangen til tredje fase.

Hvis datoen for indledningen af tredje fase endnu ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, skal de berørte Medlemsstater, Fællesskabets institutioner og andre berørte organer gennemføre alt det forberedende arbejde i løbet af 1998 med henblik på at sætte Fællesskabet i stand til at indtræde uigenkaldeligt i tredje fase den 1. januar 1999 og at sætte ECB og ESCB i stand til at indlede deres fulde virke fra denne dato.

Denne protokol knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

PROTOKOL

om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ANERKENDER, at Det Forenede Kongerige ikke er forpligtet eller bundet til at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, uden at dets regering og Parlament har truffet særskilt beslutning derom;

SOM TAGER TIL EFTERRETNING, at Det Forenede Kongeriges regering normalt finansierer sit lånebehov ved salg af gældsinstrumenter til den private sektor;

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Det Forenede Kongerige skal meddele Rådet, hvorvidt det agter at gå over til tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til Traktatens artikel 109 J, stk. 2.

Medmindre Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det agter at gå over til tredje fase, skal det ikke være forpligtet dertil.

Hvis der ikke er fastsat nogen dato for indledningen af tredje fase efter Traktatens artikel 109 J, stk. 3, kan Det Forenede Kongerige meddele, at det agter at gå over til tredje fase inden den 1. januar 1998.

2. Punkt 3-9 i denne protokol finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase.
3. Det Forenede Kongerige skal ikke medregnes blandt det flertal af Medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, som er anført i Traktatens artikel 109 J, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.
4. Det Forenede Kongerige bevarer alle sine beføjelser med hensyn til monetær politik i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.
5. Traktatens artikel 3 A, stk. 2, artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, stk. 1-5, artikel 105 A, 107, 108, 108 A, 109, artikel 109 A, stk. 1 og stk. 2, litra b), og artikel 109 L, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Henvisninger i disse bestemmelser til Fællesskabet eller Medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker omfatter ikke Bank of England.
6. Traktatens artikel 109 E, stk. 4, og artikel 109 H og 109 I finder fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige. Artikel 109 C, stk. 4, og artikel 109 M, finder anvendelse på Det Forenede Kongerige på samme måde, som hvis det havde en dispensation.
7. Det Forenede Kongeriges stemmerettigheder suspenderes i forbindelse med rådsakter, hvortil der henvises i de i punkt 5 i denne protokol nævnte artikler. Med henblik herpå skal der ved beregningen af et kvalificeret flertal i henhold til Traktatens artikel 109 K, stk. 5, ses bort fra Det Forenede Kongeriges vægtede stemmer.

Det Forenede Kongerige er heller ikke berettiget til at deltage i udnævnelse af formanden og næstformanden for samt de øvrige medlemmer af ECB's Direktion i henhold til Traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra b), og artikel 109 L, stk. 1.

8. Artikel 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30-34, 50 og 52 i Protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ESCB-statuten), finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Henvisninger i disse artikler til Fællesskabet eller Medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker eller indehavere af kapitalandele omfatter ikke Bank of England.

Henvisninger i ESCB-statuttens artikel 10.3 og 30.2 til ECB's indskudte kapital omfatter ikke kapital indskudt af Bank of England.

9. Traktatens artikel 109 L, stk. 3 og ESCB-statuttens artikel 44-48 gælder, uanset om der er Medlemsstater med dispensation, idet der dog skal foretages følgende ændringer:
 - a) Henvisninger i artikel 44 til ECB's og EMI's opgaver skal indbefatte sådanne opgaver, som fortsat skal udføres i tredje fase, dersom Det Forenede Kongerige træffer beslutning om, at det ikke vil gå over til denne fase.
 - b) Foruden de i artikel 47 omhandlede opgaver skal ECB ligeledes rådgive og medvirke i forbindelse med forberedelsen af enhver afgørelse, som Rådet i medfør af denne protokols artikel 10, litra a) og c), måtte træffe vedrørende Det Forenede Kongerige.
 - c) Bank of England skal fuldt ud indbetale sin kapitalandel til ECB's egenkapital som bidrag til dækning af ECB's driftsudgifter på samme grundlag som de nationale centralbanker i Medlemsstater med dispensation.

10. Hvis Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase, kan det ændre sin meddelelse når som helst efter indledningen af denne fase. I så fald:
- a) har Det Forenede Kongerige ret til at gå over til tredje fase, forudsat at det opfylder de nødvendige betingelser. Rådet træffer efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og på de i Traktatens artikel 109 K, stk. 2, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde afgørelse om, hvorvidt Det Forenede Kongerige opfylder de nødvendige betingelser.
 - b) Bank of England indbetaler sit kapitalindskud fuldt ud, overfører valutareserveaktiver til ECB og bidrager til dennes reserver på samme grundlag som den nationale centralbank i en Medlemsstat, hvis dispensation er ophævet.
 - c) Rådet træffer på de i Traktatens artikel 109 L, stk. 5, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde alle øvrige nødvendige afgørelser for at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at gå over til tredje fase.

Hvis Det Forenede Kongerige går over til tredje fase i medfør af bestemmelserne i denne protokol, ophører punkt 3-9 med at gælde.

11. Uanset bestemmelserne i Traktatens artikel 104 og artikel 109 E, stk. 3, og statuttens artikel 21.1, kan Det Forenede Kongeriges regering opretholde sin »Ways and Means«-facilitet hos Bank of England, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase.

PROTOKOL

om visse bestemmelser vedrørende Danmark

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

der i overensstemmelse med de generelle mål i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ØNSKER at løse en række særlige problemer, som består på nuværende tidspunkt,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den danske grundlov indeholder bestemmelser, der kan indebære en folkeafstemning i Danmark forud for Danmarks deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Den danske regering underretter Rådet om sin holdning vedrørende deltagelse i tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til Traktatens artikel 109 J, stk. 2.
 2. I tilfælde af, at Danmark meddeler, at det ikke vil deltage i tredje fase, skal Danmark have en undtagelse. Virkningen af denne undtagelse er, at alle artikler og bestemmelser i Traktaten og ESCB-stuttten, hvori der henvises til en dispensation, vil gælde for Danmark.
 3. I så tilfælde medregnes Danmark ikke blandt det flertal af Medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, der er nævnt i Traktatens artikel 109 J, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.
 4. For så vidt angår ophævelsen af denne undtagelse vil proceduren i artikel 109 K, stk. 2, kun blive indledt på Danmarks anmodning.
 5. I tilfælde af, at undtagelsen ophæves, finder bestemmelserne i denne protokol ikke længere anvendelse.
-

PROTOKOL**vedrørende Frankrig**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at tage hensyn til et særligt spørgsmål vedrørende Frankrig,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Frankrig beholder eneretten til pengeudstedelse i sine oversøiske territorier på de vilkår, der er fastlagt i Frankrigs nationale lovgivning, og vil have eneret til at fastsætte CFP-franc'ens paritet.

PROTOKOL**om social- og arbejdsmarkedspolitikken**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM KONSTATERER, at elleve Medlemsstater, dvs. Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellsenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik, ønsker at gå videre ad den vej, som blev afstukket i socialpagten af 1989, og at de indbyrdes har indgået en aftale herom; denne aftale knyttes som bilag til denne protokol; denne protokol og den nævnte aftale berører ikke bestemmelserne i Traktaten, særlig bestemmelserne vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitikken, som udgør en integrerende del af gældende fællesskabsret;

- 1) Er enige om at give disse elleve Medlemsstater bemyndigelse til at anvende de i Traktaten omhandlede institutioner, procedurer og mekanismer med henblik på indbyrdes at vedtage og for så vidt angår dem selv at gennemføre de retsakter og afgørelser, der er nødvendige for iværksættelsen af ovennævnte aftale.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland deltager ikke i Rådets drøftelser og vedtagelse af Kommissionens forslag, der er forelagt på grundlag af denne protokol og ovennævnte aftale.

Uanset Traktatens artikel 148, stk. 2, er retsakter, der er udarbejdet i henhold til denne protokol, og som skal vedtages af Rådet med kvalificeret flertal, vedtaget, hvis der er mindst fireogfyre stemmer for. Enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland er nødvendig i forbindelse med de af Rådets retsakter, der skal vedtages med enstemmighed, samt dem, der udgør en ændring af Kommissionens forslag.

Retsakter vedtaget af Rådet og eventuelle finansielle følger, bortset fra administrationsomkostninger for institutionerne finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

- 3) Denne protokol knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

AFTALE

om social- og arbejdsmarkedspolitikken indgået mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Undertegnede elleve HØJE KONTRAHERENDE PARTER, dvs. Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik, i det følgende benævnt »Medlemsstaterne«,

SOM ØNSKER at gennemføre socialpagten af 1989 på grundlag af gældende fællesskabsret, og

SOM TAGER protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken I BETRAGTNING,

ER ENIGE om følgende:

Artikel 1

Fællesskabet og Medlemsstaterne har som mål at fremme beskæftigelsen, en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene, en passende social beskyttelse, dialogen på arbejdsmarkedet, en udvikling af de menneskelige ressourcer, der skal muliggøre et varigt højt beskæftigelsesniveau, og bekæmpelse af social udstødelse. Med henblik herpå iværksætter Fællesskabet og Medlemsstaterne foranstaltninger, der tager hensyn til forskellene i national praksis, særlig på overenskomstområdet, samt til nødvendigheden af at opretholde fællesskabsøkonomiens konkurrenceevne.

Artikel 2

1. Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 1 fastlagte mål støtter og supplerer Fællesskabet Medlemsstaternes indsats på følgende områder:

- forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed,
- arbejdsvilkårene,
- information og høring af arbejdstagerne,
- lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet,
- erhvervsmæssig integration af personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, jf. dog artikel 127 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »Traktaten«.

2. Med henblik herpå kan Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af Medlemsstaterne. I disse direktiver skal det undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

Rådet træffer afgørelse efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

3. Rådet træffer dog på følgende områder afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg:

- arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse,
- beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt,
- repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser (herunder medbestemmelse), jf. dog stk. 6,
- beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig på Fællesskabets område,
- finansielle bidrag til beskæftigelsesfremme og jobskabelse, uden at dette dog griber ind i bestemmelserne vedrørende Socialfonden.

4. En Medlemsstat kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre direktiver, der er udstedt i henhold til stk. 2 og 3.

I så tilfælde sikrer den sig, at arbejdsmarkedets parter senest på den dato, hvor et direktiv skal være gennemført i overensstemmelse med artikel 189, har indført de nødvendige bestemmelser ad aftalemæssig vej, idet den skal træffe de nødvendige foranstaltninger for på et hvilket som helst tidspunkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i det pågældende direktiv.

5. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, når de er forenelige med Traktaten.

6. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.

Artikel 3

1. Kommissionen har til opgave at fremme konsultationen af arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan og træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at lette dialogen mellem dem, idet den samtidig sørger for en afbalanceret støtte til begge parter.

2. Med henblik herpå konsulterer Kommissionen arbejdsmarkedets parter om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats, før den fremsætter forslag på det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område.

3. Hvis Kommissionen efter denne konsultation finder en fællesskabsindsats hensigtsmæssig, konsulterer den arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag. Arbejdsmarkedets parter afgiver en udtalelse eller, om nødvendigt en henstilling, til Kommissionen.

4. I forbindelse med denne konsultation kan arbejdsmarkedets parter meddele Kommissionen, at de ønsker at indlede processen i artikel 4. Varigheden af proceduren må ikke overstige 9 måneder, medmindre arbejdsmarkedets parter og Kommissionen i fællesskab træffer beslutning om en forlængelse.

Artikel 4

1. Dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan kan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler.

2. Iværksættelsen af aftaler, der indgås på fællesskabsplan, finder sted — enten efter de fremgangsmåder og den praksis, arbejdsmarkedets parter og Medlemsstaterne normalt anvender — eller i spørgsmål under artikel 2 efter fælles anmodning fra de underskrivende parter, ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, undtagen når den pågældende aftale indeholder en eller flere bestemmelser, der vedrører et af de i artikel 2, stk. 3, nævnte områder, i så fald træffer Rådet afgørelse med enstemmighed.

Artikel 5

Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 1 fastlagte mål og med forbehold af de øvrige bestemmelser i Traktaten fremmer Kommissionen samarbejdet mellem Medlemsstaterne og letter samordningen af deres indsats på samtlige områder inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er omfattet af denne aftale.

Artikel 6

1. Hver Medlemsstat gennemfører princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

2. Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling baseret på køn indebærer:

- a) at den løn, der ydes for samme akkordlønnede arbejde, fastsættes på samme beregningsgrundlag;
- b) at den løn, der ydes for tidlønnet arbejde, er den samme for samme slags arbejde.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller vedtager foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for kvinder at udøve en erhvervsaktivitet, eller at forebygge eller opveje ulemper i deres erhvervs-mæssige karriere.

Artikel 7

Kommissionen udarbejder hvert år en rapport om gennemførelsen af målene i artikel 1, herunder om udviklingen i den demografiske situation i Fællesskabet. Den fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at udarbejde rapporter om særlige spørgsmål vedrørende den sociale og arbejdsmarkedsmæssige situation.

Erklæringer

1. Erklæring ad artikel 2, stk. 2

De elleve Høje Kontraherende Parter noterer sig, at der under drøftelserne vedrørende denne aftales artikel 2, stk. 2, var enighed om, at Fællesskabet med fastlæggelsen af minimumsforskrifter for beskyttelsen af arbejdstageres sikkerhed og sundhed ikke agter at udøve forskelsbehandling over for arbejdstagere i små og mellemstore virksomheder på en måde, omstændighederne ikke berettiger til.

2. Erklæring ad artikel 4, stk. 2

De elleve Høje Kontraherende Parter erklærer, at det første trin i gennemførelsen af aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan — der er nævnt i artikel 4, stk. 2 — består i at udbygge aftalernes indhold

ved kollektive forhandlinger efter hver medlemsstats regler, og at dette derfor ikke indebærer, at medlemsstaterne har pligt til direkte at anvende disse aftaler eller

udarbejde regler for gennemførelse heraf, eller at de har pligt til at ændre de gældende nationale bestemmelser for at lette iværksættelsen af disse.

PROTOKOL

om økonomisk og social samhørighed

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM, at Unionen har sat sig som mål at fremme økonomiske og sociale fremskridt, bl.a. gennem en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed;

SOM ERINDRER OM, at der i artikel 2 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bl.a. nævnes den opgave at fremme økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem Medlemsstaterne, og at en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed er med blandt de områder for Fællesskabets virke, som er opregnet i artikel 3;

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i tredje del, afsnit XIV, om økonomisk og social samhørighed som helhed udgør retsgrundlaget for en konsolidering og yderligere udvikling af Fællesskabets indsats inden for den økonomiske og sociale samhørighed, herunder muligheden for at oprette en ny fond;

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i tredje del, afsnit XII, om transeuropæiske net og afsnit XVI om miljø forudsætter oprettelse af en samhørighedsfond inden den 31. december 1993;

SOM GIVER UDTRYK FOR deres overbevisning om, at fremskridt hen imod en økonomisk og monetær union vil bidrage til den økonomiske vækst i alle Medlemsstater;

SOM BEMÆRKER, at størrelsen af Fællesskabets strukturfonde vil være fordoblet udtrykt reelt mellem 1987 og 1993, hvilket indebærer store overførsler, især set i forhold til de mindre velstillede Medlemsstaters bruttonationalprodukt;

SOM BEMÆRKER, at EIB udlåner store og stigende beløb til gavn for de mindst velstillede regioner;

SOM BEMÆRKER ønsket om større fleksibilitet ved tildelingen af midler fra strukturfondene;

SOM BEMÆRKER ønsket om en graduering af niveauerne for fællesskabsdeltagelsen i programmer og projekter i visse lande;

SOM BEMÆRKER forslaget om at tage større hensyn til Medlemsstaternes relative velstand i ordningen med egne indtægter.

BEKRÆFTER PÅ NY, at fremme af økonomisk og social samhørighed er afgørende for Fællesskabets fulde udvikling og vedvarende succes, og understreger betydningen af, at den økonomiske og sociale samhørighed indgår i Traktatens artikel 2 og 3,

BEKRÆFTER PÅ NY deres overbevisning om, at strukturfondene fortsat bør spille en betydelig rolle i gennemførelsen af Fællesskabets målsætninger med hensyn til samhørighed,

BEKRÆFTER PÅ NY deres overbevisning om, at Den Europæiske Investeringsbank fortsat skal anvende størstedelen af sine midler på fremme af den økonomiske og sociale samhørighed, og erklærer, at de er villige til at tage EIB's kapitalbehov op til fornyet overvejelse, så snart det bliver nødvendigt af hensyn til dette formål,

BEKRÆFTER PÅ NY nødvendigheden af en gennemgribende evaluering af strukturfondenes drift og effektivitet i 1992 samt nødvendigheden af ved den lejlighed endnu en gang at vurdere, hvad der er den passende størrelse for disse fonde på baggrund af Fællesskabets opgaver med hensyn til social og økonomisk samhørighed,

ER ENIGE OM, at den samhørighedsfond, der skal oprettes inden den 31. december 1993, skal yde finansielle bidrag fra Fællesskabet til projekter på miljøområdet og inden for transeuropæiske net i Medlemsstater, der har en bruttonationalindkomst pr. indbygger på mindre end 90 % af gennemsnittet i Fællesskabet, og som har et program, der fører til opfyldelse af betingelserne for økonomisk konvergens som nævnt i Traktatens artikel 104 C,

ERKLÆRER, at de agter at tillade en større fleksibilitetsmargen ved tildelingen af midler fra strukturfondene til opfyldelse af specifikke behov, som ikke er dækket af de nuværende regler om strukturfondene,

ERKLÆRER, at de er villige til at graduere niveauerne for Fællesskabets deltagelse i strukturfondenes programmer og projekter med henblik på at undgå uforholdsmæssigt store udgiftsstigninger på budgetterne i de mindre velstillede Medlemsstater,

ERKENDER behovet for regelmæssigt at overvåge de fremskridt, der er gjort i retning mod at opnå økonomisk og social samhørighed, tillige med deres vilje til at undersøge alle nødvendige foranstaltninger i den henseende,

ERKLÆRER, at de har til hensigt at tage større hensyn til de enkelte Medlemsstaters bidragsevne i forbindelse med ordningen med egne indtægter og at undersøge, hvorledes der over for de mindre velstillede Medlemsstater kan kompenseres for de regressive elementer, som findes i den nuværende ordning med egne indtægter,

ER ENIGE OM, at denne protokol knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

PROTOKOL

om Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har en fælles organisationsstruktur.

PROTOKOL

knyttet til Traktaten om Den Europæiske Union og til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og til Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Intet i Traktaten om Den Europæiske Union, Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere Traktater og akter om ændring eller supplerings af disse, berører anvendelsen i Irland af artikel 40.3.3. i Irlands forfatning.
